

Jaisi Karni Waisi Bharni (Gujarati)

જૈસી કરની વૈસી ભરની

(માં 54 દિલચ્સ્પ વ ઇદ્વત અંગોળ હિકાયાત)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
اَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ يسِّرِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

કિતાબ પઠને કી દુઆ

અંજ : શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હજરતે અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી ૨-જવી દામેટ બ્રકાથુમ ગાલીયે દામેટ બ્રકાથુમ ગાલીયે

દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સબક પઢને સે પહેલે જૈલ મેં દી હુઈ હુઆ પછી લાજિયે એનું શાءِ الل્હ عَلَيْهِ السَّلَامُ જો કુદુર પઢેંગે યાદ રહેગા. હુઆ યેહ હૈ :

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حَكْمَتَكَ وَانْشُرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَالْجَلَلِ وَالْاَكْرَامِ

તરજમા : એ અલ્લાહ ! હમ પર ઈલ્યો હિકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઔર હમ પર અપની રહમત નાજિલ ફરમા ! એ આ-જમત ઔર બુજુર્ગી વાલે !

(المُسْتَطْرِف ج ٤، ص ٤٤ دار الفكر بيروت)

નોટ : અવ્યાલ આભિર એક એક બાર દુર્દાન શરીફ પછી લાજિયે.

તાલિબે ગમે મદીના
વ બકીઅ
વ માઝિરત
13 શવ્યાલુલ મુકર્રમ 1428

કિયામત કે રોગ હસરત

ફરમાને મુસ્તાફા : سَبَبَ سَبَبَ كِيَادَا હસરત કિયામત કે દિન ઉસ કો હોગ્યો જિસે દુન્યા મેં ઈલ્ય હાસિલ કરને કા મૌકાએ મિલા મગર ઉસ ને હાસિલ ન કિયા ઔર ઉસ શાખ્સ કો હોગ્યો જિસ ને ઈલ્ય હાસિલ કિયા ઔર દૂસરોને ને તો ઉસ સે સુન કર નફ્ખ ઉધાયા લેકિન ઉસ ને ન ઉધાયા (યા'ની ઈસ પર અમલ ન કિયા). (تاریخ دمشق لابن عساکر، ج ٥١ ص ١٣٨ دار الفکر بيروت)

કિતાબ કે ખરીદાર મુ-તવજ્જેન હો

કિતાબ કી તબાઅત મેં નુમાયાં ખરાબી હો યા સફહાત કમ હો યા બાઈન્ડિંગ મેં આગે પીછે હો ગયે હો તો મક-ત-બતુલ મદીના સે રૂજૂઅ ફરમાઈયે.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

યેહ કિતાબ (જૈસી કરની વૈસી ભરની)

મજલિસે અલ મદીનતુલ ઈલ્મિયા ને ઉર્દૂ જબાન મેં મુરતાબ કી હૈ. મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ કિતાબ કો ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કર્યા હૈ ઔર મક-ત-બતુલ મદીના સે શાખેએ કરવાયા હૈ.

ઈસ કિતાબ મેં અગર કિસી જગહ કમી બેશી થા ગ-લતી પાણે તો મજલિસે તરાજિમ કો (બ જરીએ મક્તૂબ, E-mail યા SMS) મુતાલાખ ફરમા કર સવાબ કર્માઈયે.

રાખિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

મક-ત-બતુલ મદીના, સિલેક્ટેડ હાઉસ, અલિફ કી મસ્કિદ કે સામને,

તીન દરવાજા, અહમદાબાદ-1, ગુજરાત, ઈન્ડિયા

MO. 9374031409 E-mail : translationmaktabhind@dawateislami.net

હુરુફ કી પહ્યાન

ફ = ફ	પ = ફ	ભ = ફ	બ = ફ	અ = ફ
સ = ચ	ઠ = ચ	ટ = ચ	થ = ચ	દ = ચ
ઢ = ચ	ષ = ચ	થ = ચ	જ = ચ	જ = ચ
ઝ = છ	ડ = છ	ધ = છ	ઝ = છ	ઝ = છ
ચ = જ	ઝ = જ	દ = જ	દ = જ	દ = જ
ઝ = ત	ઝ = ત	દ = ત	દ = ત	દ = ત
ઝ = ત	સ = ત	શ = ત	સ = ત	ઝ = ત
ફ = ફ	બા = ફ	અ = ફ	બા = ફ	દ = ફ
ઘ = ફ	બા = ફ	બ = ફ	ક = ફ	ક = ફ
ફ = ફ	વ = ફ	ન = ફ	મ = ફ	લ = ફ
ફ = ફ	ફ = ફ	ઓ = ફ	ઓ = ફ	ય = ફ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ السَّيِّطِنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ગીયત સે બાજ રખે॥

હજરતે અલ્લામા મજુદુદીન ફીરોઝઆબાઈ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْكَاهِدِ સે મન્કૂલ હૈ : જબ કિસી મજલિસ મેં (યા'ની લોગોં મેં) બૈઠો તો થું કહો : **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ** અલ્લાહ ગ્રેગ્લ તુમ પર એક ફિરિશ્તા મુકર્રર ફરમા દેગા જો તુમ કો ગીયત સે બાજ રખેગા, ઔર જબ મજલિસ સે ઉઠો તો કહો : **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ** તો ફિરિશ્તા લોગોં કો તુમણારી ગીયત કરને સે બાજ રખેગા। (الْقُنْلُ الْبَوِيع، ص ٢٧٨)

કૌન જાને હુરુદ કી કીમત હૈ અજબ હુરુદ શાહવાર હુરુદ
હમ કો પદના ખુદા નસીબ કરે દમ બદમ ઓર બાર બાર હુરુદ
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

(1) નુકસાન આપના હૈ

હજરતે મૌલાના જલાલુદીન રૂમી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْكَاهِدِ ને મસ્નવી શરીફ મેં એક સબક આમોઝ હિકાયત લિખી હૈ કે મિઠી ખાને કા શૌકીન શાખ્સ એક હુકાન સે શકર (ચીની) ખરીદને કે લિયે ગયા તો હુકાનદાર ને કહા કે મેરે બાટ મિઠી કે હૈનું, અગર મન્જૂર હો તો ઈસી સે તોલ દૂં ? યેષ સુન કર ગાહક કહુને લગા : મુજે શકર સે મતલબ હૈ ચાહે કિસી ભી બાટ સે તોલો. ઉધર હુકાનદાર શકર લેને હુકાન કે અન્દર ગયા ઈધર મિઠી ખાને કે શૌકીન ગાહક ને મિઠી કે બાટ કો ચાટના શુરુઆ કિયા, સાથ ઈ સાથ વોષ ડર ભી રહા થા કે કહીં હુકાનદાર કો પતા ન ચલે કે મેં ઉસ કા નુકસાન કર રહા હું. દૂસરી તરફ હુકાનદાર ઉસે મિઠી ખાતે હુએ દેખ

ચુકા થા ઔર જાન બૂજ કર શકર ડાલને મેં તાખીર કર રહા થા કે યેહ નાદાન શખ્સ જિતની મિઠી આએગા ઉતના હી બાટ કા વળુન કમ હો જાએગા ઔર ઉસે શકર કમ મિકડાર મેં મિલેગી ઔર જબ ઘર જા કર યેહ શકર તોલેગા તો ઉસે પતા ચલેગા કે હકીકત મેં યેહ અપના હી નુકસાન કરે આયા હૈ.

(મણી મુલી મણી, દફત્ર ચ્ચારમ, ૩૮, ૮૮)

ڄୈસી કરની વૈસી ભરની

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ઈસ મેં કોઈ શક નહીં કે યેહ હુન્યા દારુલ અમલ (યા'ની અમલ કરને કી જગહ) હૈ ઔર આધિરત દારુલ જગા (યા'ની બદલા મિલને કા મકામ) હમ હુન્યા મેં જો અચ્છા યા બુરા બીજ બોંઘેંગે ઉસ કી ફસ્લ આધિરત મેં કાણેંગે બા'જ અવકાત તો હુન્યા મેં ભી બદલા મિલ જાતા હૈ, અચ્છા યા બુરા બદલા મિલને કો હમારે હાં “જૈસી કરની વૈસી ભરની”, “જૈસા કરોગે વૈસા ભરોગે”, “જૈસા બોઓગે વૈસા કાટોગે” ઔર “મુકાફાતે અમલ” જબ કે અ-રબી જબાન મેં “بِالْكَيْلِ الَّذِي تُكَيْلُ مُكَيْلُكَ” , “કَمَّا تَدِينُ تُدَانٌ” ઔર અંગ્રેજી જબાન મેં “As you sow so shall you reap” કહા જાતા હૈ.

જૈસા કરેગા વૈસા ભરેગા

યેહી બાત હમારે સરકારે વાલા તબાર, દો આલમ કે માલિકો મુખ્તા॥^{صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ} ને ઈન અઙ્ગાજ મેં બયાન ફરમાઈ હૈ :

الْبِرُّ لَا يَنْلَايُ وَالْإِثْمُ لَا يُنْسَى وَكَلَّدَيْانُ لَا يَمُوتُ فَكُنْ كَمَا شِئْتَ كَمَّا تَدِينُ تُدَانٌ

યા'ની નેકી પુરાની નહીં હોતી ઔર ગુનાહ ભુલાયા નહીં જાતા, જગા દેને વાલા (યા'ની અલ્લાહ કલ્બી ફના નહીં હોગા, લિહજા જો ચાહો બન જાઓ, તુમ જૈસા કરોગે વૈસા ભરોગે).

(مصنف عبد الرزاق، كتاب الجامع، باب الاغتياب والشتء، ١٨٩ / ١٠، حدث: ٤٣٠)

હજરતે અલ્લામા અખુર્રઊફ મનાવી “عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْبَارِي” અતે સીર શરૂલ જામેઈસાગીર” મેં “كَمَا تَدْبِينُ تُدانُ” કી વાહત મેં લિખતે હોય : યા’ની જેસા તુમ કામ કરોગે વૈસા તુમ્હે ઈસ કા બદલા મિલેગા, જો તુમ કિસી કે સાથ કરોગે વોહી તુમ્હારે સાથ હોગા। (التيسير، ٢٢٢/٢)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ!

જો કિસી કો રસવા કરતા હૈ વોહ ખુદ બી ઝલીલ હોતા હૈ

સરકારે મદીનાએ મુનવ્વરહ, સરદારે મક્કાએ મુકર્રમા
કા ફરમાને ઈશ્વ્રત નિશાન હૈ : જો કિસી મુસલ્માન કો
ઐસી જગહ રસવા કરે જહાં ઉસ કી બે ઈજૂઝતી ઔર આબરૂ રેઝી કી જા રહી હો
તો અલ્લાહ ઉર્જાજી ઉસે ઐસી જગહ ઝલીલ કરેગા જહાં વોહ અપની મદદ
ચાહતા હોગા ઔર જો કિસી મુસલ્માન કી ઐસી જગહ મદદ કરે જહાં ઉસ કી
ઈજૂઝત ઘટાઈ જા રહી હો ઔર ઉસ કી આબરૂ રેઝી કી જા રહી હો તો અલ્લાહ
ઉર્જાજી ઐસી જગહ ઉસ કી મદદ કરેગા જહાં વોહ અપની મદદ કા તલબ ગાર
હોગા। (ابوداؤد، كتاب الأدب، باب من رد...الخ، ٣٥٥، حدیث: ٤٨٨٤)

મુફ્ફસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફ્તી અહમદ યાર
ખાન ઉનીને પાક કે તહૃત લિખતે હોય : ઈસ તરહ, કે જબ
કુદુર લોગ કિસી મુસલ્માન કી આબરૂ રેઝી કર રહે હોં તો યેહ ભી ઉન કે
સાથ શરીક હો કર ઉન કી મદદ કરે ઉન કી હાં મેં હાં મિલાએ. (“અલ્લાહ
ઉર્જાજી ઉસે ઐસી જગહ મેં ઝલીલ કરેગા જહાં વોહ અપની મદદ ચાહતા હોગા”)
કે તહૃત મુફ્તી સાહિબ લિખતે હોય :) યા’ની અલ્લાહ તઆલા ઈસ જુર્મ કી
સર્જા મેં ઉસે ઐસી જગહ ઝલીલ કરેગા જહાં ઉસે ઈજૂઝત કી જ્વાહિશ

હોગી. ખયાલ રહે કે યેહ અહ્કામ મુસલ્માન કે લિયે હોય. કુફ્શાર, મુર્ત્દીન, બે દીન લોગોં કી અલ્લાહ તાત્ત્વા કે હાં કોઈ ઈજૂઝત નહીં ઉન કી બે દીની જાહીર કરના ઈબાદત હૈ. ગરાઝ કે **ગ્રાતિદીનું ત્દાન** જૈસા કરોગે વૈસા ભરોગે. કર્ડાની ખોયિશ આંદની બીચ મુસલ્માન ભાઈ કી ઈજૂઝત કરો અપની ઈજૂઝત કરા લો, ઉસે જલીલ કરો અપને કો જલીલ કરા લો. જગાહ આમ હે હુન્યા મેં હો યા આખિરત મેં જહાં ભી ઉસે મદદ કી જરૂરત હોગી રબ તાત્ત્વા ઉસ કી મદદ ફરમાએગા, સિફ્ફ એક બાર નહીં બલ્કે હમેશા.

(મિરઆતુલ મનાજીહ, 6/569)

ગન્ડમْ أَزْ گَنْدُمْ بِرُوْ جَوْ زَجْوْ!

(તરજમા : ગન્દુમ સે ગન્દુમ ઔર જવ સે જવ ઉગતે હોય મુકાફાતે અમલ સે ગાફિલ મત હો)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

દૂસરોં કે સાથ અચ્છા બરતાવ કીજિયે

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! હમેં ચાહિયે કે કિસી મુસલ્માન કો તકલીફ ન હોય, ઉસ કી ચીજ ન ચુરાયો, ઉસે ધોકા ન હોય, ઉસ પર જૂટા ઈલ્લામ ન લગાયો, ઉસ કા કર્ઝ ન દબાયો, ઉસ કી જમીન પર કબ્જા ન કરેં, ઉસ કી ઘરેલૂ જિન્દગી મેં ઝડ્ઝર ન ધોલેં, બદ ગુમાનિયાં ન ફેલાયો, કિસી કા દિલ ન દુખાયો, પીઠ પીછે ઉસ કી બુરાઈયાં ન કરેં ઉસ કા મજાક ઉડા કર ઉસ કી ઈજૂઝત કા જનાજા ન નિકાલેં, સાજિશેં કર કે ઉસ કી તરક્કી મેં રોડે ન અટકાયો ઔર ઉસ કી બુરાઈયાં લોગોં મેં ફેલા કર બદનામ ન કરેં કયૂંકે જો આજ હમ કિસી કે સાથ કરેંગે કલ હમારે સાથ

ભી વોહી કુછ હો સકતા હૈ. ઈસ કે બર અક્સ અગર હમ કિસી કી ઈજૂઝત કા તહેફુઝ કરેંગે, ઉસ કે માલ મેં જિયાનત નહીં કરેંગે, ઉસે ધોકા નહીં દેંગે, ઉસ સે સચ બોલેંગે, ઉસ કી ગીબત નહીં કરેંગે, ઉસ કે બારે મેં હુસ્ને જન રખેંગે, ઉસ કી ઘેર ખ્વાહી કરેંગે તો હમેં ભી ભલાઈ કી ઉમ્મીદ રખની ચાહિયે. “જૈસી કરની વૈસી ભરની”⁽¹⁾ રિસાલે મેં ઈસી ઉન્વાન પર 54 સબક આમોઝ હિકાયાત મથુર મુખ્તસર દર્સ પેશ કી ગઈ હૈ, ઈન્હેં ખૂબ તવજ્જોહ સે પઢિયે ઔર “મુજે અપની ઔર સારી દુન્યા કે લોગોં કી ઈસ્લાહ કી કોણિશ કરની હૈ, إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَا يُرِيدُ” કે મ-દની મકસદ કો પાને કે લિયે કોશાં હો જઈયે.

ઈસ રિસાલે કો ન સિર્જ ખુદ પઢિયે બલ્કે દૂસરે ઈસ્લામી ભાઈઓં કો ઈસ કે મુતા-લાયે કી તરગીબ હે કર સવાબે જારિયા કે મુસ્તાહિક બનિયે. અલ્લાહ તાલા હુંમેં મ-દની ઈન્દ્રામાત પર અમલ કરને ઔર મ-દની કાફિલોં કા મુસાફિર બનતે રહેને કી તૌફીક અતા ફરમાએ.

أَمِينٌ بِجَاهِ الْبَيْتِ الْأَمِينِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَسَلَّمَ

શો'બાએ ઈસ્લાહી કુતુબ (અલ મદીનતુલ ઈલિયા)

ડિને

①યેહ નામ શૈખે તરીકત અમીરે અહલે સુન્તત હજરતે અલ્લામા મૌલાના મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી مَدْظُولَةُ الْعَالَى ને અતા ફરમાયા હૈ.

﴿2﴾ જમીન પર કલ્પા કરને કી કોશિશ કરને વાતી અન્ધી હો ગઈ

અવર્ખ નામી એક ઔરત ને હજરતે સયિદુના સહીદ બિન જૈદ રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنْهُ સે ઘર કે બા'જ હિસ્સે કે મુ-તાલિક ઝગડા કિયા. આપ ને ઈશ્વર ફરમાયા : યેહ જમીન ઈસી કો દે દો, મૈં ને રસૂલુલ્લાહ સَلَّمَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ કો યેહ ફરમાતે સુના હૈ :

مَنْ أَخْذَ شِبْرًا مِنَ الْدُرْضِ بِغَيْرِ حِقْوَطِقَةٍ فِي سَبْعِ أَرْضِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
ને એક બાલિશત જમીન ભી નાહક લી કિયામત કે દિન ઉસ કે ગલે મેં સાત જમીનોં કા તૌક ડાલા જાએગા. ઈસ કે બા'દ આપ ને દુઆ ફરમાઈ :

أَللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ كَادِبَةً فَأُغْمِيَ بَصَرَهَا وَاجْعُلْ قَبْرَهَا فِي دَارِهَا^{يَا'ની} યા'ની યા અલ્લાહ ઉર્ગેજ ! અગર યેહ ઝૂટી હૈ તો ઈસ કો અન્ધા કર દે ઔર ઈસ કી કબ્ર ઈસી ઘર મેં બના દે. રાવી કહતે હૈને : મૈં ને દેખા કે વોહ ઔરત અન્ધી હો ચુકી થી, દીવારોં કો ટટોલતી ફિરતી થી ઔર કહતી થી : મુજે સહીદ બિન જૈદ કી બદ દુઓ લગ ગઈ હૈ, આખિરે કાર એક દિન ઘર મેં ચલતે હુએ વોહ કૂંઝોં મેં ગિર કર મર ગઈ ઔર વોહી કૂંવાં ઉસ કી કબ્ર બન ગયા.

(مسلم، كتاب المساقاة، باب تحريم الظلم، ص: ١٦٦، حدث: ١٦١٠)

મુફસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન લિખતે હૈને : જમીન કે સાત તબકે ઊપર નીચે હૈને સિર્જ સાત મુલ્ક નહીં, પહલે તો ઉસ ગાસિબ કો જમીન કે સાત તબક કા તૌક પહનાયા જાએગા ફિર ઉસે જમીન મેં ધંસાયા જાએગા, લિહાજા જિન અહાદીસ મેં હૈ કે ઉસે જમીન મેં ધંસાયા જાએગા વોહ અહાદીસ ઈસ હદીસ કે બિલાફ નહીં. અલ્લાહ તાઓલા ઉસ ગાસિબ કી ગરદન ઈતની લખ્યી કર દેગા કે ઈતની બડી હંસ્લી ઉસ મેં આ જાએગી મા'લૂમ હુવા કે જમીન કા ગરબ દૂસરે ગરબ સે સખ્ત તર હૈ. (મિરઆતુલ મનાજી, 4/313)

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ફી જમાના જમીનોં પર ના જાઈઝ કબજે કે વાકિઆત કી કસરત હૈ, અપની જમ્માન પૂજુ ખર્ચ કર કે જાતી મકાન કા ખ્વાબ આંખોં મેં સજાએ કોઈ શખ્સ જબ જમીન ખરીદને મેં કામ્યાબ હો હી જાતા હૈ તો ઉસે યેહ ફિક સોને નહીં દેતી કે કબજા ગ્રૂપ સે અપની જમીન કો મહફૂજ કિસ તરફ રખા જાએ ? એહતિયાતી તદાબીર અપનાને કે બા વુજૂદ અગર ઉસ કી જમીન પર કબજા હો જાએ તો મિન્નત સમાજત કરને પર ભી બેશર્મ કબજા ખોરોં કો ઉસ પર તરસ નહીં આતા બલ્કે ઉસી કી જમીન ઉસે વાપસ કરને કે લિયે ભારી રકમ તલબ કી જાતી હૈ, અગર વોહ મજલૂમ શખ્સ કબજા છુડાને કે લિયે કોર્ટ કચ્છદ્રી કા દરવાજા ખટ-ખટાએ તો ઐસે ઐસે તાખીરી હંબે ઈજિયાર કિયે જાતે હું કે જમીન કા અસ્લ માલિક જમીન મેં જા સોતા હૈ લેકિન ઉસે જમીન વાપસ નહીં મિલતી. જમીનોં પર કબજા કરને વાલોં કો સંભલ જાના ચાહિયે કે આજ જિસ જમીન પર કબજા કર કે વોહ ખુશ હો રહે હું ઔર મજલૂમ કી બદ દુઆઓં લે રહે હું કલ મરને કે બા'દ યેહી જમીન ગલે કા તૌક બન કર રૂચ્યાઈ કા સબબ ન બન જાએ. બસા અવકાત દુન્યા મેં હી કબજા ગ્રૂપોં કા અન્જામ કલ્યો ગારત ઔર કેદ કી સૂરત મેં દૂસરોં કો દર્સે ઈબ્રત દેતા હૈ. અગર બિલક્ફર્જ ઉન્હેં દુન્યા મેં અપને કિયે કી સજા ન ભી મિલે તો કલ મરને કે બા'દ ઉન્હેં જમીન મેં હી દફન હોના હૈ ઔર બા'દે મર્ગ ઈસ હરામ વ ના જાઈઝ ફેલ કી જો સજાએ મિલેંગી વોહ ભી કાન ખોલ કર સુન લેં, ચુનાન્યે

(1) સાત જમીનોં તક ધંસાયા જાણેગા।

સરકારે મદીનાએ મુનવ્વરહ, સરદારે મક્કાએ મુકર્રમા
كَسْلَى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ કા ફરમાને ઈબ્રત નિશાન હૈ : જો જમીન કા કુછ હિસ્સા નાહક લે લે (ઉસે કિયામત કે દિન સાત જમીનોં તક ધંસાયા જાણેગા.

(بخاري،كتاب المظالم،باب اثم..الخ،١٢٩/٢،حدیث: (٢٤٥٤))

મુફ્ફિસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફ્તી અહમદ યાર ખાન એણીયે رَحْمَةُ النَّبِيِّ ﷺ ઈસ હદીસે પાક કે તહૃત લિખતે હોય : યેહ અજાબ તો કિયામત કે દિન હોગા બા'દ મેં દોગ્ધભ કા અજાબ ઈસ કે ઈલાવા હૈ ક્યુંકે હુક્કુલ ઈબાદ મેં બડા ફર્ક હૈ કે ઔર ચીજેં ફાની હોય, જમીન પુશ્તહા પુશ્ત તક બાકી રહતી હૈ, ઈસ કી સર્જા ભી જિયાદા. લમ્બાત મેં ફરમાયા ગયા કે બા'જ ગાસિબીને જમીન કો ધંસાને કી સર્જા દી જાઓગી ઔર બા'જ કે ગલે મેં (જમીન) તૌક બના કર ડાલી જાઓગી લિહાજા યેહ હદીસ તૌક વાલી હદીસ કે ખિલાફ નહીં. (معنٰى) ઔર હો સકતા હૈ કે એક હી ગાસિબ કો દો વક્ત મેં યેહ દો અજાબ હોય.

(મિરઆતુલ મનાજીહ, 4/323)

(2) તૌક ગલે મેં ડાલા જાઓગા॥

સરકારે આલી વકાર, મદીને કે તાજદાર صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને ફરમાયા : જો શખ્સ જુલ્મન બાલિશત ભર જમીન લે લે અલ્લાહ غَوْزِ جَلِيلٍ (3)સે ઈસ બાત કા પાબન્દ કરેગા કે વોહ ઉસ જમીન કો સાત જમીનોં કી તહ તક ખોટે ફિર કિયામત કે દિન ઉસ કા તૌક પહનાએગા હતા કે લોગોં કે દરમિયાન ફેસલા કર દિયા જાઓ. (مسنداحمد، حدیث یعلی بن مرۃ، ۱۸۰/۶، حدیث: ۱۷۰۸۲)

મુફ્ફિસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફ્તી અહમદ યાર ખાન એણીયે رَحْمَةُ النَّبِيِّ ﷺ ઈસ હદીસે પાક કે તહૃત લિખતે હોય : યેહ ગાસિબે જમીન કા તીસરા અજાબ હૈ યા એક હી શખ્સ કો યેહ તીનોં અજાબ તીન વક્ત મેં દિયે જાઓંગે યા કિસી કો વોહ ગુજશ્તા અજાબ ઔર કિસી કો યેહ યા'ની યેહ શખ્સ ખુદ સાત તહ જમીન તક બોરિંગ (Boring) કરે ઔર ખુદ હી અપને ગલે મેં તૌક બના કર પહને ફિરે.

(મિરઆતુલ મનાજીહ, 4/324)

(3) મિઠ્ઠી ઉઠા કર મૈદાને હશ્ર મેં લાએ

સરકારે નામદાર, મદ્દીને કે તાજદાર ચુલ્લીની જીવિતની કિયામત કે દિન ઉસે યેહ તકલીફ દી જાઓગી કે ઉસ કી મિઠ્ઠી ઉઠા કર મૈદાને હશ્ર મેં લાએ.

(مسند أحمد، حدیث یعلی بن مرۃ، ١٧٧/٦، حدیث: ١٧٥٦٩)

(4) ફર્જ કબૂલ હોતે હોણે ન નકલ

એક હટીસ મેં હૈ, રસૂલુલ્લાહ ﷺ ફરમાતે હોણે : જો થોડી મિકદાર જમીન ભી ના જાઈ તૌર પર લે લે તો સાતોં જમીનોં કા તૌક ઉસ કે ગલે મેં ડાલા જાએગા, ન ઉસ કા ફર્જ કબૂલ હોગા ન નકલ.

(مسند أبى يعلى، ٣١٥/١، حدیث: ٧٤٠)

ગલે મેં બીસ પચ્ચીસ સેર મિઠ્ઠી ડાલ કર દેખ લો

મેરે આકા આ'લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, મુજદ્દિદે દીનો મિલ્લત, મૌલાના શાહ ઈમામ અહમદ રજા ખાન عليه رحمة الرئن જમીન પર કબજા કરને વાલે કો ઝન્જોડતે હુએ ફતાવા ૨-જવિયા જિલ્લ 19 સફાદ 665 પર લિખતે હોણે : અલ્લાહ કંદૂહારો જબાર કે ગજબ સે તરે, જરા મન દો મન નહીં બીસ પચ્ચીસ હી સેર મિઠ્ઠી કે ઢેલે ગલે મેં બાંધ કર ઘડી દો ઘડી લિયે કિરે, ઉસ વકત કિયાસ કરે કે ઈસ જુલ્દે શાદીએ સે બાજ આના આસાન હૈ યા જમીન કે સાતોં તબકોં તક ખોદ કર કિયામત કે દિન તમામ જહાન કા હિસાબ પૂરા હોને તક ગલે મેં مَعَاذ اللّٰهُ યેહ કરોડોં મન કા તૌક પડના ઔર સાતવીં જમીન તક ધંસા દિયા જાના, وَالْعِيَانِ بِاللّٰهِ تَعَالٰى، وَاللّٰهُ تَعَالٰى أَعْلَمُ.

(ફતાવા ૨-જવિયા, 19/665)

હમેશા હાથ ભલાઈ કે વાસિને ઉંઠે

બચાના રુદ્ધમો સિતમ સે મુઝે સદા યા રથ

(વસાઈદે બાળિશા, સ. 76)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِّيْبِ ! صَلُّوٰ عَلَى عَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(3) ઝૂટા ઈલ્લામ લગાને કી સમા

એક શાખ્સ ને હજરતે સચ્ચિદાના મુતરિફ બિન અબ્ડુલ્લાહ બિન શાખ્બીર પર ઝૂટા ઈલ્લામ લગાયા તો આપ ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : અગર તુમ ઝૂટે હો તો અલ્લાહ ગુરૂજલ તુમ્હેં જલ્દી મૌત અતા ફરમાએ, આપ કી જબાન સે ઈન અદ્વાજ કા નિકલના થા કે (ઉસ શાખ્સ કી મૌત વાકેઅ હો ગઈ.)

(جامع العلوم والحكم، ص ٤٧)

(4) બોહિતાન લગાને કી સમા

હજરતે સચ્ચિદાના સા'દ બિન અબી વક્કાસ પર એક શાખ્સ ને તીન ઝૂટે ઈલ્લામાત લગાએ : (1) યેહ લશકરે ઈસ્લામ કે સાથ જિહાદ મેં શરીક નહીં હોતે (2) માલે ગનીમત બરાબર તકસીમ નહીં કરતે (3) મુકદ્માત કા ફેસલા કરને મેં અદૂલ સે કામ નહીં લેતે. યેહ સુન કર હજરતે સચ્ચિદાના સા'દ બિન અબી વક્કાસ ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : સુનો ! અલ્લાહ ગુરૂજલ કી કસમ ! મેં ઈસ કે ખિલાફ તીન દુઓંને કરતા હું : યા અલ્લાહ ! અગર તેરા યેહ બન્દા ઝૂટા હૈ, દિખાને ઔર સુનાને કે લિયે ખડા હુવા હૈ તો (1) ઈસ કી ઉત્ત્ર દરાજ ફરમા દે (2) ઈસ કે ફકર મેં ઈલ્લાફ ફરમા દે ઔર (3) ઈસે ફિતનોં મેં મુખ્તલા ફરમા. જબ કોઈ ઉસ સે ઉસ કા હાલ પૂછતા તો વોહ કહા કરતા થા : મૈં ક્યા બતાડું ? મૈં વોહ બૂઢા હું જો ફિતનોં મેં મુખ્તલા હું કયુંકે મુજ કો હજરતે સા'દ બિન અબી વક્કાસ કી બદ દુઆ લગ ગઈ હૈ. હજરતે સચ્ચિદાના અભૂત મલિક બિન ઉમ્રેર તાબેઈ કા રضી اللہ عنہ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્લામી)

બયાન હૈ : ઉસ દુઅા કા મેં ને યેહ અસર દેખા કે “અબૂ સા’દહ” નામી વોહ શાખસ ઈસ કદર બૂઢા હો ચુકા થા કે બુઢાપે કી વજહ સે ઉસ કી દોનોં ભવેં ઉસ કી દોનોં આંખોં પર લટક પડી થીં, વોહ દર બદર ભીક માંગ કર ઈન્નિહાઈ ફીરી ઓર મોહતાજી કી જિન્દગી બસર કરતા થા ઔર ઈસ બુઢાપે મેં ભી વોહ રાહ ચલતી હુઈ જવાન લડકિયોં કો છેડતા ઔર ઉન કે બદન મેં ચુટકિયાં ભરતા રહતા થા.

(بخارى،كتاب الاذان،باب وجوب القرأة..الخ،٤٦٦ / ١٠، حدیث: ٧٥٥)

ઈસ હિકાયત સે લોગોં પર જૂટે ઈલ્લામ લગાને કે આદી અફરાદ કો ઈબ્રત હાસિલ કરની ચાહિયે કે જો મૌકાએ કી નજાકત સે ફાએદા ઉઠાતે હુએ દૂસરોં પર જૂટે ઈલ્લામ લગાના શુરુઆ કર દેતે હોય, ન ઉસ કે મન્સબ કા લિહાજ રખતે હોય ન રૂબે કા ખયાલ, શાયદ ઐસા કરને વાલોં કે દિલો દિમાગ મેં એક હી બાત સમાઈ હોતી હૈ કે “હમ ભી મુંહ મેં જબાન રખતે હોય” ઉન્હેં તરના ચાહિયે કે હમારે સાથ ભી ઈસી તરહ મુકાફાતે અમલ હો સકતા હૈ જૈસા ઉસ બૂઢે કે સાથ હુવા, તોહમત ધરને વાલે કો આખિરત મેં જો સંજા મિલેગી ઉસે સુન કર ખાઈફીન કે બદન મેં જુરજુરી આ જાતી હૈ, ચુનાન્યે

દોષભિયોં કી પીપ મેં રહણા પડેગા॥

نબિયે રહમત, શરીરે ઉમત ચَلِلَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ سَلَّمَ ને ફરમાયા : જો કિસી મુસલ્માન કી બુરાઈ બયાન કરે જો ઉસ મેં નહીં પાઈ જાતી તો ઉસ કો અલ્લાહ ગુર્જબલ (عَزَّوَ جَلَّ) ઉસ વકત તક ૨૬-ગતલ ખબાલ મેં રહેગા જબ તક કે વોહ અપની કહી હુઈ બાત સે ન નિકલ આએ.

(ابوداؤد،كتاب الاقصية،باب فيمن يعين على خصومة..الخ،٤٢٧ / ٣، حدیث: ٣٥٩٧)

૨૬-ગતલ ખબાલ જહનામ મેં એક જગા હૈ જહાં જહનાભિયોં કા ખૂન ઔર પીપ જમ્બ હોગા. (મિરઆતુલ મનાજીહ، 5/313)

તૌબા ઝરી હૈ

દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કી મતબૂઝા 1199 સફ્ફાત પર મુશ્તમિલ કિતાબ, “બહારે શરીઅત” (જિલ્લ 3) હિસ્સા 16 મેં સદરુશશરીઅહ, બદરતરીકહ હજરતે અલ્લામા મૌલાના મુફતી મુહુમ્મદ અમજદ અલી આ'જમી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيُّ ફરમાતે હું : બોહતાન કી સૂરત મેં તૌબા કરના ઔર મુઆફી માંગના ઝરી હૈ બલ્કે જિન કે સામને બોહતાન બાંધા હૈ ઉન કે પાસ જા કર યેહ કહના ઝરૂર હૈ કે મૈં ને ઝૂટ કહા થા જો કુલાં પર મૈં ને બોહતાન બાંધા થા.

(બહારે શરીઅત, 3/538)

હસદ, વા'દા બિલાફી, ઝૂટ, ચુગલી, ગીબતો તોહમત
મુંજે ઈન સબ ગુનાહોં સે હો નફરત યા રસૂલલ્હાહ

(વસાઈલે બાણિશ, સ. 332)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(5) બીવી કો શોહર કે બિલાફ ભડકાને વાતી અન્ધી હો ગઈ

એક ઔરત ને હજરતે સયિદુના અબૂ મુસ્લિમ ખૌલાની કુદીની જૌજા કી બિલાફ ભડકા દિયા થા, આપ ને ઉસ ઔરત કી બીનાઈ ઝાઈલ હોને કી હુઅા ફરમાઈ તો વોહ ઉસી વક્ત અન્ધી હો ગઈ. ફિર વોહ આપ કી બિદમત મેં આ કર ફરિયાદ કરને લગી ઔર આપ સે હુઅા કી દર-ઘ્વાસ્ત કી. આપ કો ઉસ કે હાલ પર રહ્યું આ ગયા ઔર અલ્લાહ عَزَّوَجَلَ સે હુઅા ફરમાઈ તો ઉસ કી બીનાઈ લોઈ આઈ ઔર આપ કી જૌજા ભી વાપસ આ ગઈ. (جامع العلوم والحكم، ص 407)

ઔરત કો ઉસ કે ખાવન્દ કે બિલાફ ઉભારને વાતા હમ સે નહીં

ને صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ સરકારે આલી વકાર, મદીને કે તાજદાર હશીંદ ફરમાયા : યા'ની જો ઔરત કો
યા'ની જો ઔરત કો લીસ માન્યા કુખ્ય એર્માની ઉંઘુંઘા ઓવિદા ઉંઘુંઘા : وَسَوْدَبَةٌ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્લામી)

ઉસ કે ખાવન્દ યા કિસી ગુલામ કો ઉસ કે આકા કે ખિલાફ ઉભારે વોહ હમ સે નહીં.
(ابુડاؤદ, કાતબ الطلاق, بَابِ فِينَ خَبْرٍ -الغ-, ٣٦٩/٢, હદિથ: ٢١٧٥)

દો દિલોં કો જોડને કી કોશિશ કરો

મુફ્ફિસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફ્તી અહમદ યાર ખાન ફરમાતે હોય : યા'ની હમારી જમાઅત સે યા હમારે તરીકે વાલોં સે યા હમારે ઘારોં સે નહીં યા હમ ઉસ સે બેઝાર હોય વોહ હમારે મકબૂલ લોગોં મેં સે નહીં, યેહ મતલબ નહીં કે વોહ હમારી ઉમ્મત યા હમારી મિલ્લત સે નહીં ક્યૂંકે ગુનાહ સે ઈન્સાન કાફિર નહીં હોતા. (મિરઆતુલ મનાજીફ, 6/560) મુફ્તી સાહિબ ઈસ હદીસ કે તથ્બત લિખતે હોય : ખાવન્દ બીવી મેં ફસાદ ડાલને કી બહુત સૂરતે હોય : ઔરત સે ખાવન્દ કી બુરાઈયાં બયાન કરે, દૂસરે મર્દોં કી ખૂબિયાં ઝાહિર કરે ક્યૂંકે ઔરત કા દિલ કચ્ચી શીશી કી તરહ કમજોર હોતા હૈ યા ઉન મેં ઈજિલાફ ડાલને કે લિયે જાણ્ણું તા'વીજ ગંડે કરે સબ હરામ હૈ, ઔર ગુલામ યા લૌંડી કી બિગાડને કે મા'ના યેહ હોય કે ઉસે ભાગ જાને પર આમાદા કરે, અગર વોહ ખુદ ભાગના ચાહેં તો ઉન કી ઈમદાદ કરે, બહર હાલ દો દિલોં કો જોડને કી કોશિશ કરો તોડો ના. (મિરઆતુલ મનાજીફ, 5/101)

تُوبَرَائِيَ وَصَلَّى كَرِدَنَ آمَدَى
ને બ્રાટે ફચુલ કરેન આમ્દી

(યા'ની તૂ જોડ પૈદા કરને કે લિયે આયા હૈ, તોડ પૈદા કરને કે લિયે નહીં આયા.)

તૂ કિતના અરદા હૈ !!

જો લોગ ઔરત કો ભડકાતે શોહર કે ખિલાફ ઉભારતે હોય વોહ શૈતાન કે ઘારે હોય, હજરતે સાયિદુના જાબિર رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ સે રિવાયત હૈ કે સરવરે આલમ حَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને ફરમાયા : શૈતાન પાની પર અપના તખ્ત બિછાતા હૈ, ફિર અપને લશ્કર બેજતા હૈ. ઉન લશ્કરોં મેં શૈતાન કે જિયાદા

કરીબ ઉસ કા દરજા હોતા હૈ જો સબ સે જિયાદા ફિતના બાઝ હોતા હૈ. ઉસ કા એક લશ્કર વાપસ આ કર બતાતા હૈ કે મેં ને હુલાં ફિતના બરપા કિયા તો શૈતાન કહતા હૈ : તૂ ને કુછ ભી નહીં કિયા. ફિર એક ઔર લશ્કર આતા હૈ ઔર કહતા હૈ : મેં ને એક આદમી કો ઉસ વકત તક નહીં છોડા જબ તક ઉસ કે ઔર ઉસ કી બીવી કે દરમિયાન જુદાઈ નહીં ડાલ દી. યેહ સુન કર શૈતાન ઉસે અપને કરીબ કર લેતા હૈ ઔર કહતા હૈ : તૂ ફિતના અચ્છા હૈ, ઔર અપને સાથ ચિમટા લેતા હૈ.

(مسلم، كتاب صفة القيمة... الخ، باب تحريش الشيطان... الخ، ص ١٥١١، حديث: ٢٨١٣)

صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَامٌ عَلَى الْحَبِيبِ!

(6) લોગોં કો સતાને કી સત્તા

એક શાખસ હજરતે સચ્ચિદુના હસન બસરી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيُّ કી મજલિસ મેં આ કર લોગોં કો તકલીફ દિયા કરતા થા, જબ ઉસ કી શરારતોં કા સિલ્લિલા હદ સે બઢને લગા તો આપ ને દુઆ ફરમાઈ : એ અલ્લાહ ! عَزَّوَجَلَّ ! તૂ ઈસ શાખસ કી ઈજા રસાની સે ખૂબ વાકિફ હૈ, તૂ જિસ તરફ ચાહે હમેં ઈસ કે મુઆ-મલે મેં કિફાયત ફરમા. ઉસી વકત વોહ શાખસ ખડે ખડે ગિર કર મર ગયા ઔર ઉસ કી લાશ ચારપાઈ પર રખ કર ઉસ કે ઘર લે જાઈ ગઈ.

(جامع العلوم والحكم، ص ٤٥٧)

મુસલ્માનોં કો તકલીફ દેને વાલોં કો ખબરદાર હો જાના ચાહિયે કે સુલ્તાને દો જહાન કા صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ سَلَامٌ ફરમાને ઈબ્રિત નિશાન હૈ : મનْ أَذِي مُسْلِمًا فَقَدْ أَذِيَ وَمَنْ أَذِيَ فَقَدْ أَذِيَ اللَّهُ (યા'ની) (مَنْ أَذِي مُسْلِمًا فَقَدْ أَذِيَ وَمَنْ أَذِيَ فَقَدْ أَذِيَ اللَّهُ)

કિસી મુસલ્માન કો ઈજા દી ઉસ ને મુઝે ઈજા દી ઔર જિસ ને મુઝે ઈજા દી ઉસ ને અલ્લાહ عَزَّوَجَلَّ કો ઈજા દી. ” (الْمُغَاجُمُ الْأَوْسَطُ، ٣٨٧/٢، حديث: ٣٦٠٧)

રસૂલ અલ્લાહ عَزَّوَجَلَّ કો ઈજા દેને વાલોં કે બારે મેં અલ્લાહ રસૂલ અહુઓબ આયત 57 મેં ઈશ્રાઈ ફરમાતા હૈ :

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُنُونَ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ لَعَنْهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالآخِرَةِ وَأَعَذَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُّهِمَّاً

④

તર-જ-માયે કન્ગુલ ઈમાન : બેશક જો ઈજા દેતે હું અલ્લાહ ઔર ઉસ કે રસૂલ કો ઉન પર અલ્લાહ કી લા'નત હૈ હુન્યા ઔર આખિરત મેં ઔર અલ્લાહ ને ઉન કે લિયે લિલત કા અજાબ તથાર કર રખા હૈ.

મુઆફી માંગ લીજિયે

ઘારે ઘારે ઈસ્લામી ભાઈયો ! અગર આપ કબી કિસી મુસલ્માન કી બિલા વજહે શર-ઈ દિલ આજારી કર બેઠે હું તો આપ કા ચાહે ઉસ સે કેસા હી કરીબી રિશ્તા હૈ, બેઠે ભાઈ હું, વાલિદ હું, શોહર હું, સુસર હું યા કિતને હી બેઠે રૂટ્બે કે માલિક હું, ચાહે સદ્ર હું યા વરીર હું, ઉસ્તાઝ હું યા પીર હું, મુઅફ્રિઝન હું યા ઈમામ વ ખતીબ હું જો કુછ ભી હું બિગેર શરમાએ તૌબા ભી કીજિયે ઔર ઉસ બન્દ સે મુઆફી માંગ કર ઉસ કો રાજી ભી કર લીજિયે વરના જહન્નમ કા હોલનાક અજાબ બરદાશ્ત નહીં હો સકેગા.

صَلُّوا عَلَى الْحَكِيْبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(7) ઠણ્ણા મસ્ખરી કર કે સતાને વાલે કી સમા

એક શાખ્સ હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ મુહમ્મદ હબીબ અ-જમી સે અક્સર હંસી મજાક ઔર તફરીહ કર કે આપ કો તંગ કરતા થા, આપ ને દુઓ ફરમાઈ તો વોહ બરસ કે મરજ મેં મુખ્તલા હો ગયા.

(جامع العلوم والحكم، ص ٤٥٨)

લોગોં કા મજાક ઉડાને વાલે કા અન્જામ

સરકારે આલી વકાર, મદીને કે તાજદાર صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને ઈશાર્દ ફરમાયા : બિલા શુબા લોગોં કા મજાક ઉડાને વાલે કે લિયે જન્તત કા

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્લામી)

દરવાજા ખોલ કર ઉસે બુલાયા જાએગા : આઓ, કરીબ આઓ, જબ વોહ આએગા તો દરવાજા બંદ કર દિયા જાએગા, ઈસી તરફ કઈ બાર કિયા જાએગા યહાં તક કે જબ ઉસ કે લિયે ફિર દરવાજા ખોલ કર ઉસે બુલાયા જાએગા : આઓ આઓ કરીબ આઓ, તો વોહ ના ઉમ્મીદી ઔર માયુસી કે મારે નહીં આએગા.

(شعب الایمان، باب فی تحريم اعراض الناس، فصل فيما ورد من الاخبار... الخ، حديث: ٦٧٥٧)

મજાક મેં બી ડરાને રોકા

હજરતે સચ્ચિદુના ઈજને અભી લેલા **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ** ફરમાતે હું : સહાબાઓ કિરામ **عَلَيْهِمُ الرَّحْمَانُ** કા બયાન હૈ કે વોહ હજરત રસૂલુલ્લાહ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** કે સાથ સફર મેં થે, ઈસ દૌરાન ઉન મેં સે એક સહાબી **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ** સો ગાએ તો એક દૂસરે સહાબી **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ** ઉન કે પાસ રખી અપની એક રસ્સી લેને ગાએ, જિસ સે વોહ ઘબરા ગાએ (યા'ની ઉસ સોને વાલે કે પાસ રસ્સી થી યા ઉસ જાને વાલે કે પાસ થી ઉસ ને યેહ રસ્સી સાંપ કી તરફ ઉસ પર ડાલી વોહ સોને વાલે ઉસે સાંપ સમજ કર તર ગાએ ઔર લોગ હંસ પડે⁽¹⁾ તો આપ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ને ઈરશાદ ફરમાયા : કિસી મુસલ્માન કે લિયે જાઈજ નહીં કે દૂસરે મુસલ્માન કો ડરાએ.

(أبوداؤد، كتاب الأدب، باب من يأخذ.. الخ، ٣٩١/٤، حديث: ٥٠٠٤)

મુફસ્સિસરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન આલી કા મકસદ યેહ હૈ કે હંસી મજાક મેં કિસી કો ડરાના જાઈજ નહીં કે કભી ઉસ સે ડરને વાલા મર જાતા હૈ યા બીમાર પડ જાતા હૈ, ખુશ તર્ફ વોહ ચાહિયે જિસ સે સબ કા દિલ ખુશ હો જાએ કિસી કો તકલીફ ન પહોંચે. ઈસ હંદીસ સે મા'લૂમ હુવા કે ઐસી દિલ્લગી હંસી કિસી સે કરની જિસ સે ઉસ કો તકલીફ પહોંચે મ-સલાન કિસી કો બે વુકૂફ બનાના ઉસ કે ચ્યાપત લગાના વગેરા હરામ હૈ. (મિરઆતુલ મનાજીહ, 5/270)

¹ : મિરઆતુલ મનાજીહ, 5/270

ભાઈયોं કા દિવલ હુખાના છોડ દો
ઔર તમસ્યુર ભી ઉડાના છોડ દો

(વસાઈલે બાણિજા, સ. 713)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !

(8) મશ્કીઝા ક્યા હૈ ?

હજરતે સચ્ચિદુના અષ્ટુલ્લાહ બિન ઉમર رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا ફરમાતે હૈનું : એક મરતબા દૌરાને સફર મેરા ગુજર જમાનાએ જાહેલિયત કે કબ્રિસ્તાન સે હુવા. યકાયક એક મુર્દા કબ્રથી પાછું નિકલા, ઉસ કી ગરદન મંને આગ કી ઝન્ઝર બંધી હુઈ થી, મેરે પાસ પાની કા એક બરતન થા. જબ ઉસ ને મુજે દેખા તો કહને લગા : “એ અષ્ટુલ્લાહ ! મુજે થોડા સા પાની પિલા દો !” મૈં ને દિવલ મંને કહા : “ઈસ ને મેરા નામ લે કર મુજે પુકારા હૈ યા તો યેહ મુજે જાનતા હૈ યા અ-રબોં કે તરીકે કે મુતાબિક “અષ્ટુલ્લાહ” કહ કર પુકાર રહા હૈ.” ફિર અચાનક ઉસી કબ્રથી એક ઔર શાખસ નિકલા, ઉસ ને મુજ સે કહા : “એ અષ્ટુલ્લાહ ! ઈસ ના ફરમાન કો હરગિઝ પાની ન પિલાના, યેહ કાફિર હૈ.” દૂસરા શાખસ પહેલે કો ઘસીટ કર વાપસ કબ્ર મંને લે ગયા. મૈં ને વોહ રાત એક બુઢિયા કે ઘર ગુજારી, ઉસ કે ઘર કે કરીબ એક કબ્ર થી, મૈં ને કબ્ર સે યેહ આવાજ સુની ? بُوْلُ وَمَا بُولُ شَنْ وَمَا شَنْ યા’ની “પેશાબ પેશાબ ક્યા હૈ ? મશ્કીઝા મશ્કીઝા ક્યા હૈ ?” ઈસ આવાજ કે મુનતાલિક બુઢિયા સે પૂછા તો ઉસ ને કહા : યેહ મેરે શોહર કી કબ્ર હૈ, ઈસે દો ખતાઓં કી સર્જા મિલ રહી હૈ. પેશાબ કરતે વકત યેહ પેશાબ કે છીઠોં સે નહીં બચતા થા, મૈં ઈસ સે કહતી કે તુઝ પર અફસોસ ! જબ ઉંટ પેશાબ કરતા હૈ તો વોહ ભી અપને પાઉં કુશાદા કર કે છીઠોં સે બચતા હૈ, લેકિન તૂ ઈસ મુઆ-મલે મંને બિલ્કુલ ભી એહતિયાત નહીં કરતા, મેરા શોહર મેરી ઈન બાતોં પર કોઈ તવજીઓહ ન દેતા, ફિર યેહ મર ગયા તો મરને કે બા’દ

સે આજ તક ઈસ કી કબ્રિ સે રોજાના ઈસી તરફ કી આવાજેં આતી હેં. મૈં ને પૂછ્યા : **شَنْ وَمَا شَنْ ؟** યા'ની “મશ્કીજા ! મશ્કીજા કયા હૈ ?” કી આવાજ આને કા કયા મકસદ હૈ ? બુધિયા ને કહા : એક મર્તબા ઈસ કે પાસ એક ઘાસા શખ્સ આયા, ઉસ ને પાની માંગા તો (ઈસ ને ઉસ કો પરેશાન કરને કે લિયે ખાલી મશ્કીજે કી તરફ ઈશારા કરતે હુએ) કહા : જાઓ ! ઉસ મશ્કીજે સે પાની પી લો, વોહ ઘાસા બે તાબાના મશ્કીજે કી તરફ લપકા, જબ ઉઠાયા તો ઉસે ખાલી પાયા, ઘાસ કી શિદ્દત સે વોહ બેહોશ હો કર ગિર ગયા ઔર ઉસ કી મૌત વાકેઅ હો ગઈ. ફિર જબ સે મેરા શોહર મરા હૈ આજ તક રોજાના ઈસ કી કબ્રિ સે આવાજ આતી હૈ **شَنْ وَمَا شَنْ ؟** યા'ની “મશ્કીજા ! મશ્કીજા કયા હૈ ?” (ઉયુનુલ હિકાયાત, સ. 307)

صَلُّو عَلَى الْحَكِيْبِ ! صَلُّوا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ગૂટ ગુનાહોં કી તરફ લે જાતા હૈ

صَلُّوا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ રસૂલે ને મિસાલ, બીબી આમિના કે લાલ કા ફરમાને આલીશાન હૈ : તુમ પર સચ બોલના લાગ્યા હૈ ક્યુંકે સચ નેકી કી તરફ રહનુમાઈ કરતા હૈ ઔર નેકી જન્મત કા રાસ્તા દિખાતી હૈ, આદમી હમેશા સચ બોલતા રહતા હૈ ઔર સચ કી જુસ્ત-જૂ મેં રહતા હૈ યહાં તક કે અલ્લાહ ગૂર્જોગલ કે નજીદીક સિદ્ધીક (યા'ની બહુત સચ્ચા) લિખ દિયા જાતા હૈ ઔર ઝૂટ સે બચ્ચો ! ક્યુંકે ઝૂટ ગુનાહોં કી તરફ લે જાતા હૈ ઔર ગુનાહ જહનામ મેં પહોંચા દેતે હેં, આદમી હમેશા ઝૂટ બોલતા રહતા હૈ ઔર ઈસ કી જુસ્ત-જૂ મેં રહતા હૈ યહાં તક કે અલ્લાહ ગૂર્જોગલ કે નજીદીક કગ્જગાબ (યા'ની બહુત બડા ઝૂટા) લિખ દિયા જાતા હૈ. (તરમ્દી, કબાહ બ્રાહ્મણ, બાબ મા જાહે ફિ સદ્ગુરૂ, ૩૯૧/૩, હિન્દુસ્તાન, ૧૯૭૮)

સચ્ચે આદમી કી બાત દુશ્મન કે બારે મેં ભી કબૂલ કી જાતી હૈ

હજરતે સચ્યિદુના અહનફ ને અપને બેટે સે ઈશ્રાદ ફરમાયા : ઐ મેરે બેટે ! સચ કી ફરીલત કે લિયે ઈતની બાત કાફી હૈ કે

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્લામી)

સર્વે આદમી કી બાત ઉસ કે દુશ્મન કે બારે મેં ભી કબૂલ કી જાતી હૈ જે બિન્દુટ કે બુરા હોને કે લિયે યેહ બાત કાફી હૈ કે જૂટે શખ્સ કી બાત ન તો ઉસ કે દોસ્ત કે બારે મેં કબૂલ કી જાતી હૈ ઔર ન દુશ્મન કે બારે મેં.

(التنكرا الحمدونية الباب الثامن في الصدق والكذب)

ગીબત સે ઓર તોહમતો ચુગલી સે દૂર રખ ખૂગર તૂ સચ કા હે બના યા રબ્બે મુસ્તફા

(વસાઈલે બળ્ધિશાશ, સ. 132)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

કિસી કી મુસીબત પર ખુશી કા ઇંદ્રાર

હજરતે સચ્ચિદુના વાસિલા બિન અસ્કાન رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ફરમાતે હૈને : રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : તુમ અપને ભાઈ કી મુસીબત પર ખુશી કા ઇંદ્રાર મત કરો, વરના અલ્લાહ عَزَّوَ جَلَّ ઉસ પર રહ્મ કર દેગા ઔર તુઝે મુખ્તલા કર દેગા.

(તરમ્દી, કાતબ સ્ફેચ દી વિદ્યા, બાબ (ت: ૧૧૯: ૨૨૭/૪૦), હદિથ: ૨૦૧૪)

મુફિસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન મુસલ્માન કો દીની યા દુન્યાવી આફત મેં મુખ્તલા દેખ કર ઉસ પર ખુશી મેં તા'ન ન કરો ! બા'જ દફ્ફાએ ખુશી મેં ભી કિસી પર લાહૌલ પઢી જાતી હૈ. મુફતી સાહિબ મજીદ ફરમાતે હૈને : અગર મલામત કરના ઉસ કી ફહ્લમાઈશ કે લિયે હો તબ જાઈજ હૈ જે બિન્દુટ કે ઈસ તરીકે સે ઉસ કી ઈસ્લાહ હો સકે. મજીદ ફરમાતે હૈને : યેહ હૈ મુસલ્માન કી આફત પર ખુશી મનાને કા અન્જામ ! કે ખુશી મનાને વાલા ખુદ ગિરિઝતાર હો જાતા હૈ, બારહા કા આગમૂદા, હમેશા ખુદા સે ખૌફ કરના ચાહિયે. (મિરઆતુલ મનાજીહ, 6/474) મશહૂર હૈ : “مَنْ ضَحَكَ ضَحْكًا” યા'ની જો દૂસરે પર હંસતા હૈ ઉસ પર ભી હંસા જાતા હૈ.

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્લામી)

(9) બદગોઈ કી સત્તા

હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ મુહમ્મદ હબીબ અ-જમી ઉલ્�લીલે رَحْمَةُ اللّٰهِ الْقَوْيٰ એક દફાઆ હજરતે સચ્ચિદુના માલિક બિન દીનાર ઉલ્લીલે رَحْمَةُ اللّٰهِ الْفَقَارِ કે પાસ મૌજૂદ થે કે ઈતને મેં એક શાખ્સ વહાં આ ધર્મકા ઓર હજરતે સચ્ચિદુના માલિક બિન દીનાર ઉલ્લીલે رَحْمَةُ اللّٰهِ الْفَقَارِ પર કુછ દરાહિમ કે મુઆ-મલે મેં સખ્તી કરને લગા જો ઉન્હોંને તકસીમ ફરમા દિયે થે. જ્યબ ઉસ કી બદગોઈ કા સિસ્ટિલાન રૂકા તો હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ મુહમ્મદ હબીબ અ-જમી ઉલ્�لીલે رَحْمَةُ اللّٰهِ الْقَوْيٰ ને બારગાહે ખુદાવન્દી મેં દસ્તે દુઅા દરાજ કિયા ઓર અર્જ કી : યા અલ્લાહ ! عَزُوجَلْ ! ઈસ શાખ્સ ને હમેં તેરે લિક સે રોક દિયા હૈ, તૂ જિસ તરહ ચાહે ઈસ કે મુઆ-મલે મેં હમ પર રહ્યમ ફરમા. ઉસી વકત વોહ શાખ્સ મુંહ કે બલ જમીન પર ગિરા ઓર ઉસ કા દમ નિકલ ગયા.

(جامع العلوم والحكم، ص ٤٠٨)

મીठે મીठે ઈસ્લામી ભાઈયો ! જારિહાના ઓર તન્જિયા અન્દાજે ગુફૃત-ગૂ ઈજિત્યાર કરતે વકત હમ ઈસ બાત કી કુછ પરવાહ નહીં કરતે કે હમારી જબાન કી “તેજ ધાર” સે ન જાને કિતને મુસલ્માનોં કે દિલ ધાયલ હો જાતે હોંગે ! કિસ સે કિસ વકત કિસ અન્દાજ મેં બાત કરની હૈ હમેં શાયદ મા’લૂમ હી નહીં, યાદ રખિયે કે તીર વ તલવાર કે ઘાવ તો કુછ અર્સે મેં મુન-દમિલ હો જાતે હોંણે લેકિન જબાન સે લગને વાલા જખ્મ બા’જ અવકાત મરતે દમ તક નહીં ભરતા કિસી અ-રબી શાઈર ને ક્યા ખૂબ કહા હૈ :

وَكَلِيلُ تَامُ مَاجِرَةُ الْلِسَانِ

جَرَاحَاتُ السِّنَانِ لَهَا التَّيَامِ

(યા’ની નેજોં કે જખ્મ તો ભર જાતે હોંણે, જબાન કે ઘાવ નહીં ભરતે)

બહુર હાલ હમેં બાત કરને કી ભી તરબિયત લેની હોંગી ઓર ઈસ કી એહતિયાતે ભી સીખની હોંગી, જી હાં અન્દાજે ગુફૃત-ગૂ કો

યક્સર બદલ કર ઈસ પર આજિઝી વ નરમી કા પાની ચઢાના ઔર હુસે અખલાક સે આરાસ્તા કરના હોગા. યકીન માનિયે આજ હમારી ગાલિબ અક્સરિયત કો શરીઅત વ સુન્તત કે મુતાબિક બાતચીત કરના હી નહીં આતી, મા'મૂલી સા ખિલાડે મિજાજ મુઆ-મલા હોતે હી અચ્છા ખાસા મજાહબી વગ્રા કત્યા કા આદમી ભી એક દમ જારિદાના અન્દાજ પર ઉત્તર આતા હૈ ! એક ગીબત હી નહીં, તોહમત, ચુગલી, બદ ગુમાની, જૂટા મુખા-લગા, દિલ આજારી ઔર ઈજાએ મુસ્લિમ કે તઅલ્વુક સે બહુત સારી ચીજેં આજ કલ કી જાને વાલી અક્સર ગુરુત-ગૂ કા હિસ્સા હોતી હૈને. લિહાજા દિલ બરદાશ્તા હુએ બિગેર અવ્યલન ઈસ બાત કો તસ્લીમ કર લીજિયે કે હમેં દુરુસ્ત બોલના હી નહીં આતા ફિર હમ મુસલ્લા જિદ્દો જદ્દું કરેંગે તો **إِنَّ شَائُلَ اللَّهُ عَوْنَوْلَ** શરીઅતો સુન્તત કે મુતાબિક બાત કરના સીખ હી જાઓંગે.

નરમી કી ફરીલત

મુસ્લિમ શરીફ મેં હૈ : જિસ ચીજ મેં નરમી હોતી હૈ ઉસે જીનત બખશાતી હૈ ઔર જિસ ચીજ સે જુદા કર લી જાતી હૈ ઉસે ઐબદાર બના દેતી હૈ.

(مسلم،كتاب البر والصلة،باب فضل الرفق،ص ١٣٩٨،Hadith: ٢٥٩٤)

મિજાજ મેં નરમી પૈદા કરને કા નુસ્ખા

બકરી (બકરા) ઔર મેંઢે કી ખાલ પર બૈઠને ઔર પહુનને સે મિજાજ મેં નરમી ઔર ઈન્કિસારી પૈદા હોતી હૈ.

(બહારે શરીઅત, 1/403 મુલખ્યસન)

હે ફલાહો કામરાની નરમી વ આસાની મેં

હર બના કામ બિગડ જાતી હૈ નાદાની મેં

صَلُّوا عَلَى الْحَكِيْبِ ! صَلُّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

(10) કલ કા ફકીર આજ કા અમીર

એક શાખ્સ અપની બીવી કે સાથ ભુની હુઈ મુર્ગી ખા રહા થા કે ઈતને મેં દરવાજે પર એક સાઈલ આ ગયા. ઉસ શાખ્સ ને બાહર નિકલ કર સાઈલ કો લિડક દિયા જિસ પર સાઈલ વાપસ ચલા ગયા. ઈસ વાકિએ કે બા'દ વોહ શાખ્સ મોહતાજ મેં મુખ્ખલા હો ગયા, ઉસ કી દૌલત જાતી રહી ઔર ઉસ ને અપની બીવી કો ભી તલાક દે દી જિસ ને એક ઔર શાખ્સ સે શાહી કર લી. યેહ ઔરત એક દિન અપને ઉસ દૂસરે શોહર કે સાથ ખાના ખા રહી થી ઔર ઉન કે સામને ભુની હુઈ મુર્ગી રહી થી કે એક સાઈલ ને દરવાજે પર સદા લગાઈ. શોહર ને અપની બીવી સે કહા કે યેહ મુર્ગી ઉસ માંગને વાલે કો દે દો. બીવી ને મુર્ગી ઉસ સાઈલ કે હવાલે કી ઔર રોતી હુઈ વાપસ આઈ. જબ શોહર ને રોને કી વજહ દરયાફત કી તો ઉસ ને બતાયા કે યેહ સાઈલ ઉસ કા સાબિકા શોહર હૈ ઔર ફિર યેહ વાકિઆ બધાન કિયા કે ઉસ કે પહોલે શોહર ને એક સાઈલ કો લિડક કર વાપસ કર દિયા થા. ઔરત કે દૂસરે શોહર ને યેહ સુન કર કહા : **અલ્લાહ ગરૂજَل** કી કસમ ! મૈં હી વોહ સાઈલ હું.

(٢٠/١، **المستطرف**) ગાર્દિશો જમાના કા એક અજ્ઞબ નજ્ઞારા યેહ થા કે અલ્લાહ ગરૂજَل ને ઉસ બદ મસ્ત માલદાર કી હર ચીજ, માલ, કોઠી, હત્થ કે બીવી ભી છીન કર ઉસ શાખ્સ કો દે દિયા જો ફકીર બન કર ઉસ કે ઘર પર આયા થા ઔર ચન્દ સાલ બા'દ **અલ્લાહ ગરૂજَل** ઉસ શાખ્સ કો ફકીર બના કર ઉસી કે દર પર લે આયા. વાકેઈ દૌલત પર ગુરૂર નહીં કરના ચાહિયે કે યેહ હિરતી ફિરતી છાઉ હૈ. આજ ઈસ કે પાસ તો કલ ઉસ કે પાસ ! તારીખ ઐસે સબક આમોજ વાકિઆત સે ભરી પડી હૈ અબ યેહ ઈન્સાન કા કામ હૈ કે ઈન સે ઈબ્રત પકડે.

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(11) બદકારી કી તોહમત લગાને કા અન્જામ

મદીનાએ મુનવ્વરહ મેં એક નેક પરહેજ ગાર ઔરત કા ઈન્નિકાલ હુવા, ગુસ્લ દેને વાલી ઔરત ને અપની કિસી દુશ્મની કી વજહ સે ઉસ નેક ઔરત કી પર્ટી કી જગહ પર હાથ રખ કર કહા : યેહ કિસ કદર બદકાર થી. ફૌરન હી ગુસ્લ દેને વાલી ઔરત કા હાથ વહાં ઐસા ચિમટ ગયા કે હજારોં કોશિશોં કે બા વુજૂદ જુદા નહીં હુવા. તમામ ઉ-લમાએ મદીના ઈસ કા સબબ ઔર તદભીર મા'લૂમ કરને સે આજિઝ રહે લેકિન હજરતે સાચ્છિદુના ઈમામ માલિક رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ને અપને કશ્ફો કરામત સે મા'લૂમ કર લિયા ઔર ફરમાયા : ઈસ ગુસ્લ દેને વાલી ઔરત કો હદે કઝફ (યા'ની વોહ સર્જા જો શરીઅત ને જિના કી તોહમત લગાને વાલે કે લિયે મુકર્રર કી હૈ) લગાઈ જાએ, ચુનાન્યે, આપ કે ઈશ્રાદ કે મુતાબિક જબ ઉસ ગુસ્લ દેને વાલી કો 80 કોડે લગાએ ગયે તો ખુદ બખુદ ઉસ કા હાથ મરને વાલી ઔરત સે જુદા હો ગયા ઔર સબ કે દિલોં મેં હજરતે સાચ્છિદુના ઈમામ માલિક رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કી ઈમામત વ કરામત કા નૂર જગ-મગાને લગા.

(بિનાલી મધ્ય, ૧૨)

તુમારે એબ ખુલ જાએંગે

રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : જો અપને મુસલ્માન ભાઈ કે એબ તલાશ કરેગા અલ્લાહ غَنَوْهُ جَلَّ ઉસ કે એબ ફાશ ફરમા દેગા ઔર જિસ કે એબ અલ્લાહ غَنَوْهُ جَلَّ ફાશ કરે વોહ મકાન મેં હોતે હુએ ભી જલીલો રસ્વા હો જાએગા। (તર્મદી, કન્બ બ્રોન્સ્લે, બાબ માજાહ ફી تુખીમ દુમન, ૪૧૬/૩, ૬૧૬, હદિથ : ૨૦૩૯)

મુફસ્સિસરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન હદીસે પાક કે તથ્બત લિખતે હોય : યેહ કાનુને કુદરત હૈ કે જો કિસી કો બિલા વજહ બદનામ કરેગા કુદરત ઉસે બદનામ કર દેગી। (મિરઆતુલ મનાજીલ, 6/617)

سَلُوْأَعْلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલ્મિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

(12) ચાલીસ સાલ તક ઇફલાસ કા શિકાર રહા

હજરતે સાયિદુના ઈમામ ઈબ્ને સીરીન عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْكَرِيمِ ફરમાતે હૈનું : મૈં ને એક શાખ્સ કો આર દિલાતે હુએ કહા : “એ મુફ્ફલિસ.” ઈસ કે બા’દ મૈં ચાલીસ સાલ તક ઇફલાસ કા શિકાર રહા. (صيد الخاطر، ص ١٨)

કિસ વકત કિસ સે ક્યા બોલના હૈ ? કાશ યેહ ગુર હેમં આ જાએ તો હમારી જિન્દગી પુર સુકૂન હો જાએ, અન્ધે કો ભી અન્ધા બોલેં તો ઉસે બુરા લગતા હૈ, આંખોં વાલે કો અન્ધા કહ કર પુકારા જાએગા તો ઉસે યકીનન બુરા લગેગા.

લોગોં કે બુરે નામ રખના

મેરે આકા આ’લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, મુજદ્દિદે દીનો મિલ્વત, મૌલાના શાહ ઈમામ અહમદ રજા ખાન عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ ફિતાવા 2-ઝવિયા જિલ્ડ 23 સફ્ફા 204 પર લિખતે હૈનું : કિસી મુસલ્માન બલ્કે કાફિર જિભી કો ભી બિલા હાજરે શરઈયા ઐસે અદ્દાજ સે પુકારના યા તા’બીર કરના જિસ સે ઉસ કી દિલ શિકની હો ઉસે ઈજા પહોંચે, શરઅન ના જાઈજ વ હરામ હૈ. અગર્યે બાત ઈ નાફિસઈ સર્વી હો **فَإِنْ كُلَّ حَقٍّ صِدْقٌ وَكُلَّ كُلْبٍ صِدْقٌ حَقًّا** (હર હક સચ હૈ મગર હર સચ હક નહીં) (ફિતાવા 2-ઝવિયા, 23/204) લિખાજા જિસ કા જો નામ હો ઉસ કો ઉસી નામ સે પુકારના ચાહિયે, અપની તરફ સે કિસી કા ઉલટા સીધા નામ મ-સલન લઘ્યુ, ઠિંગુ, કાલુ વગૈરા ન રખા જાએ, ઉમ્મેદન ઈસ તરફ કે નામોં સે દિલ આજારી હોતી હૈ ઔર વોહ ઉસ સે ચિહ્નતા ભી હૈ લેકિન પુકારને વાલા જાન બુઝ કર બાર બાર મજા લેને કે લિયે ઉસે ઉસી નામ સે પુકારતા હૈ, ઐસા કરને વાલોં કો સંભલ જાના ચાહિયે ક્યૂંકે રબ તથાલા ફરમાતા હૈ :

وَلَا تَنْبَرْزُ وَابْلُأ لِقَابٍ
يُسَسَ الْاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ
الْإِيمَانَ (١١:٢٦) (الحجرات: ٢٦)

તર-જ-માથે કન્જુલ ઈમાન : ઔર એક દૂસરે કે બુરે નામ ન રખો ક્યા હી બુરા નામ હૈ મુસલ્માન હો કર ફાસિક કહ્લાના.

સદરૂલ અફાਜિલ હજરતે અલ્લાહા મૌલાના સચ્ચિદ મુહમ્મદ નઈમુદ્દીન મુરાદઆબાదી ﷺ ઈસ આયત કે તહૃત લિખતે હૈને : (યા'ની વોહ નામ) જો ઉન્હે ના ગવાર મા'લૂમ હોં. હજરતે ઈબ્ને અબ્બાસ رضી اللہ عن عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને ફરમાયા કે અગર કિસી આદમી ને કિસી બુરાઈ સે તૌબા કર લી હો (ઉસ કો બા'એ તૌબા ઉસ બુરાઈ સે આર દિલાના ભી ઈસ નહ્ય) (યા'ની મુમા-ન-અત કે હુકમ) મેં દાખિલ ઔર મમ્નૂઅ હૈ. બા'જ ઉલમા ને ફરમાયા કે કિસી મુસલ્માન કો કુતા યા ગધા યા સુવર કહ્ના ભી ઈસી મેં દાખિલ હૈ. બા'જ ઉલમા ને ફરમાયા કે ઈસ સે વોહ અલ્કાબ મુરાદ હૈને જિન સે મુસલ્માન કી બુરાઈ નિકલતી હો ઔર ઉસ કો ના ગવાર હો લેકિન તા'રીફ કે અલ્કાબ જો સચ્ચે હોં મમ્નૂઅ નહીં જૈસે કે હજરતે અબૂ બચ્ચ કા લકબ અતીક (જહન્નમ સે આજાદ) ઔર હજરતે ઉમર કા ફારૂક (હક ઔર બાતિલ મેં ફર્ક કરને વાલા) ઔર હજરતે ઉસમાને ગની કા ઝુન્નરૈન (દો નૂરોં વાલા) ઔર હજરતે અલી કા અબૂ તુરાબ (મિદ્દી વાલા) ઔર હજરતે ખાલિદ કા સૈફુલ્લાહ (અલ્લાહ કી તલવાર) (રضી اللہ عن عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ઔર જો અલ્કાબ બ મન્જિલએ અલમ (યા'ની નામ કે મર્તબે મેં) હો ગયે ઔર સાહિબે અલ્કાબ કો ના ગવાર નહીં વોહ અલ્કાબ ભી મમ્નૂઅ નહીં જૈસે કે આ'મશ (કમઝોર નિગાહ વાલા), આ'રજ (લંગડા). (“ક્યા હી બુરા નામ હૈ મુસલ્માન હો કર ફાસિક કહ્લાના” કે તહૃત સદરૂલ અફાજિલ લિખતે હૈને:) તો એ મુસલ્માનો ! કિસી મુસલ્માન કી હંસી બના કર યા ઉસ કો ઐબ લગા કર યા ઉસ કા નામ બિગાડ કર અપને આપ કો ફાસિક ન કહ્લાઓ. (ખાઈનુલ ઈરફાન, સ. 950)

ફિરિશ્ટે લા'નત કરતે હોય

હજરતે સચ્ચિદુના ઉમૈર બિન સા'દ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ બધાન કરતે હોય કે હુસ્ને અખલાક કે પૈકર, નબિયોં કે તાજવર, મહબૂબે રબ્બે અકબર كَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَنِيهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ ને ફરમાયા : જિસ ને કિસી શાખસ કો ઉસ કે નામ કે ઈલાવા નામ સે બુલાયા ઉસ પર ફિરિશ્ટે લા'નત કરતે હોય. (૨૦૧૧:૨૩૭، હિન્દુસ્તાની અધ્યક્ષરતા) અલ્લામા અખ્રુર્રાઝ મનાવી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَأَنَّهُ دَوِيٌّ ઈસ હદ્દીસે મુખા-રકા કે તહૃત ફરમાતે હોય : કિસી ઐસે બુરે લકબ સે બુલાના જો ઉસે બુરા લગે, ન કે એ બન્ધાએ ખુદા ! વગૈરા અલ્ફાઝ સે. મળીએ ફરમાતે હોય : ફિરિશ્ટોં કી લા'નત કરને સે મુરાદ યેહ હૈ કે ફિરિશ્ટે ઉસ કે લિયે નેકોકારોં કે મકામ સે દૂરી કી દુઅા કરતે હોય. (૪૧૭/૨)

કિસી કો બે વુક્ફ યા ઉત્સ્વ કણે કા હુકમ

મેરે આકા આ'લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, મુજદ્દિદે દીનો મિલ્લત, મૌલાના શાહ ઈમામ અહમદ રજા ખાન عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ સે સુવાલ હુવા : જો શાખસ કિસી આલિમ કી નિસબત યા કિસી દૂસરે કી લફ્જ મર્દૂદ કહે યા યું કહે કે વોહ “બે વુક્ફ” હૈ, કુછ નહીં જાનતા ઔર “ઉત્સ્વ” હૈ, તો ઉસ શાખસ કી નિસબત શર-અ શરીફ ક્યા હુકમ દેગી ? આ'લા હજરત رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَنِيهِ ને જવાબ દિયા : બિલા વજહે શર-ઈ કિસી મુસલ્માન કો ઐસે અલ્ફાઝ સે યાદ કરના મુસલ્માન કો નાહક ઈજા દેના હૈ ઔર મુસલ્માન કી નાહક ઈજા શરઅન હરામ. રસૂલુલ્લાહ مَنْ أَذْنَى مُسِلِّمًا فَقَدْ أَذْنَى وَمَنْ أَذْنَى فَقَدْ أَذْنَى اللَّهُ : كَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَنِيهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ ફરમાતે હોય : જિસ ને બિલા વજહે શર-ઈ કિસી મુસલ્માન કો ઈજા દી ઉસ ને મુઝે ઈજા દી ઔર જિસ ને મુઝે ઈજા દી ઉસ ને અલ્લાહ ગ્રૂપ الْمَعْجَمُ الْأَوْسَطُ, ૩૮૭/૨, હિન્દુસ્તાની અધ્યક્ષરતા) ફિર ઉલ્-લામાએ દીને મતીન કી શાન તો નિહાયત અર-ફાઓ આ'લા હૈ ઈન કી જનાબ

મં ગુસ્તાખી કરને વાલે કો હટીસ મં મુનાફિક ફરમાયા :

ثَلَاثَةٌ لَا يُسْتَخِفُ بِحَقِّهِمُ الْأَمْنَافُ ذُو الشَّيْبَةِ فِي الْإِسْلَامِ وَذُو الْعِلْمِ وَإِمَامٌ مُقْسِطٌ

رَوَاهُ الطَّبَرَانِيُّ فِي الْكَبِيرِ عَنْ أَبِي أَمَامَةَ وَأَبْوَالشَّيْبَةِ فِي التَّرْبِيَّةِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

યા'ની સથિષ્ટ આલમ ફરમાતે હોય : તીન શખ્સ હોય જિન કા હક હલકા ન જાનેગા મગર મુનાફિક, «એક» ઈસ્લામ મેં બુઢાપે વાલા «દૂસરા» આલિમ «તૃતીસરા» બાદશાહે ઈસ્લામ આદિલ. (૭૮૧૯: ૮, ૨૦૨, હદિથ: المુજમ્ કુચીર, ૮/૮) અને શખ્સ શરાબન લાઈકે તા'જીર હૈ.

وَاللَّهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى أَعْلَمُ وَعَلَيْهِ جَلَّ مَجَدُهُ أَنْ وَاحَدَهُمْ (ફિતાવા ૨-જવિયા, 13/644)

ગુનાહોં કે અમરાજ સે નીમ જાં હું
પણ મુર્શિદી હે શિક્ષા યા ઈલાહી

(વસાઈલે બજીશાશ, સ. 105)

(13) મછલી ને અંગૂઠા કાટા

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! હુન્યા મેં સર્જા કે મુ-તાલિક એક ઔર અજ્ઞબો ગરીબ હિકાયત મુલા-હજા કીજિયે ઔર સર્જા કા ઈન્ટિજાર કિયે બિઝેર અપને ગુનાહોં પર ફૌરી તૌબા કર કે આયિના બાજ રહને કા અજ્રમ કીજિયે ઔર જિન ગુનાહોં કી તલાફી ઝડૂરી હૈ ઉસ પર ભી કમર બાંધ લીજિયે. ચુનાન્યે, હજરતે ઈમામ મુહમ્મદ બિન અહમદ જહબી نَكْلَةٌ عَنْ يَدِ رَسُولِ اللَّهِ الْقَوِيِّ નકલ કરતે હોય કે કિસી બુગુર્ગ ને એક શખ્સ કો દેખા જિસ કા બાજૂ કન્યે સે કાટા હુવા થા ઔર વોહ આવાજ લગા રહા થા કે જિસ ને મુઝે દેખા વોહ હરગિઝ કિસી પર જુલ્દ ન કરે. મૈં ને ઉસ સે માજરા પૂછા તો વોહ કહને લગા : “મેરા મુઆ-મલા બડા અજ્ઞબો ગરીબ હૈ, મૈં બદ માશાઓં કા સાથી થા, એક દિન મૈં ને એક મછેરે સે મછલી છીની ઔર ઘર કી તરફ ચલ દિયા, રાસ્તે મેં મછલી ને મેરા

અંગૂઠા ચબા ડાલા, જૈસે તૈસે મૈં ઘર પહોંચા ઔર મછલી કો એક તરફ ડાલ દિયા. અંગૂઠે કે દર્દ ઔર તકલીફ કી વજહ સે મૈં સારી રત સો ન સકા. સુષ્પથ હુદ્ધ, મૈં તબીબ કે પાસ ગયા ઔર ઉસે અપના સૂજા હુવા ઝખ્મી હાથ દિખાયા. ઉસ ને બતાયા કે અંગૂઠા કાટના પડેગા વરના બા'દ મૈં સારા હાથ કાટના પડેગા, ચુનાન્યે, મૈં ને અપના અંગૂઠા કટવા દિયા. ફિર એક દિન મેરે હાથ પે ચોટ આઈ તો પુરાના ઝખ્મ તાજા હો ગયા, મુજે શાદીદ તકલીફ હો રહી થી, મૈં તબીબ કે પાસ ગયા તો ઉસ ને હાથ કાટને કા કહા, મૈં ને કટવા દિયા મગર દર્દ સારે બાજુ મેં ફૈલ ગયા. મૈં સખ્ત તકલીફ મેં થા કિસી પલ ચૈન ન આતા થા ચુનાન્યે, પહુલે કોઈની તક ફિર કન્યે તક હાથ કટવાના પડા, કુછ લોગોં ને મુજ સે તકલીફ શુરૂઆ હોને કા સબબ પૂછા તો મૈં ને ઉન્હેં મછલી વાલા વાકિઆ સુનાયા, વોહ કહને લગે : “અગર તુમ પહુલે મર્યાદાલે મેં મછલી વાલે કે પાસ જા કર ઉસ સે મુઆફી માંગ લેતે ઔર ઉસ કો રાજી કર લેતે તો શાયદ તુમ્હેં યેહ આ'જા કટવાને ન પડતે, અબ ભી વકત હૈ ઉસ શાખસ કે પાસ જાઓ ઔર ઉસ કો રાજી કરો ઈસ સે પહુલે કે યેહ તકલીફ પૂરે જિર્સમ મેં ફૈલ જાએ.” મૈં ને બ મુશ્કિલ તમામ મછેરે કો ઢૂંડ નિકાલા ઔર મુઆફી માંગને કે લિયે ઉસ કે પાંચ મેં ગિર ગયા. ઉસ ને પરેશાન હો કર પૂછા : તુમ કૌન હો ? મૈં ને કહા : “મૈં વોહી શાખસ હું જો તુમ સે મછલી છીન કર લે ગયા થા.” ફિર મૈં ને ઉસે સારી તફસીલ બતા કર કટા હુવા હાથ દિખાયા તો વોહ ભી રો દિયા ઔર કહને લગા : “મેરે ભાઈ ! મૈં ને તુમ્હેં મુઆફ કિયા.” મૈં ને ઉસે ગવાહ બના કર આયિન્દા કે લિયે કિસી પર જુલ્મ કરને સે તૌબા કર લી.

(كتاب الكباير، ص ١٢٧)

મજલૂમ કી મદદ ગરૂ હોતી હૈ

સરકારે વાલા તબાર, હમ બે કસોં કે મદદગાર صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને ઈશ્વાર ફરમાયા : અલ્લાહ عَزَّوَجَلَّ મજલૂમ સે ફરમાતા હૈ : મુજે અપની

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

ઈજૂઝત કી કસમ ! બેશક મેં ઝરૂર તેરી મદદ કરુંગા અગર્યે કુછ દેર કે બા'દ.

(તરમ્દી، અહાડિથ ષણી، બાબ ١٣٢: ٣٤٣/٥، حદિથ ٣٦٠٩)

મજલૂમ કી બદ દુઆ મકબૂલ હૈ

રસૂલે અકરમ, નૂરે મુજલ્સસમَّ نَ نَ إِلَهٌ مُّنَاهَىٰ عَنِ الْمُجْرَمِ وَاللهُ وَسَلَّمَ : ચાલીલَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْ يَدِهِ وَاللهُ وَسَلَّمَ : મજલૂમ કી બદ દુઆ સે બચો અગર્યે વોહ કાફિર હી હો ક્યૂંકે ઉસ કે સામને કોઈ હિજાબ નહીં હોતા. (مسند احمد، مسند انس بن مالك، ٣٠٦ / ٤، حદિથ ١٢٥٥١)

શારેહ બુખારી અલ્લામા અબુલ હસન અલી બિન ખલફ કુરતુબી શર્હે બુખારી મેં લિખતે હૈને : જુલ્ઘ તમામ શરીઅતો મેં હરામ થા, હદીસે પાક મેં હૈ : મજલૂમ કી દુઆ રદ નહીં કી જતી અગર્યે વોહ કાફિર હી ક્યું ન હો. ઈસ હદીસ કા મા'ના યેહ હૈ કે અલ્લાહ عَزَّوَجَلَّ જિસ તરફ મોમિન પર જુલ્ઘ કરને સે નારાજ હોતા હૈ ઈસી તરફ કાફિર પર જુલ્ઘ સે ભી નારાજ હોતા હૈ. (شرح بخاري لابن بطال، كتاب الزكاة، باب اخذ الصدقة من الاغنياء، ٥٤٨/٣)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

મજલૂમ જાનવર કી બદ દુઆ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને ? જુલ્ઘ કા અન્જામ કિસ કદર ભયાનક હૈ. ઈન્સાન તો ઈન્સાન જાનવર પર ભી જુલ્ઘ કરને કી ઈજાજત નહીં, મુફસ્સિસરે શહીર, હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન જિરકાત શર્હે મિશકાત કે હવાલે સે લિખતે હૈને : મજલૂમ જાનવર બલ્કે મજલૂમ કાફિર વ ફાસિક કી ભી દુઆ કબૂલ હોતી હૈ અગર્યે મુસલ્માન મજલૂમ કી દુઆ જિયાદા કબૂલ હૈ, ક્યૂંકે મજલૂમ મુઝ્ઞતર વ બે કરાર હોતા હૈ ઔર બે કરાર કી દુઆ અર્શ પર કરાર કરતી હૈ. રબ ફરમાતા હૈ : آمَنْ يُؤْجِبُ الْحُضْطَرَ إِذَا دَعَا : (તર-જ-મારે કન્જુલ ઈમાન : યા વોહ જો લાચાર કી સુનતા હૈ જબ ઉસે પુકારે) (٢٠، النલ: ٦٢). (મિરાતુલ મનાજીફ, 3/300)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિએયા (દા'વતે ઈસ્લામી)

(14) હાથ બેકાર હો ગયા

હજરતે સાચિદુના ઈશ્વરીય બિન અદહમ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْرَمِ ફરમાતે હોય : બની ઈસ્રાઈલ કે એક શાખસ ને એક બધાડે કો ઉસ કી માં કે સામને જબુ કિયા તો અલ્લાહ غَوْلَجْلَ ને ઉસ કે હાથ શલ ફરમા દિયે. એક મર્તબા યેહી શાખસ બૈઠા હુવા થા કે એક પરિન્દે કા બચ્ચા અચાનક ઘોંસલે સે ગિર પડા ઔર અપને વાલિફેન કો બે બસી સે તકને લગા, વાલિફેન ભી બે બસી સે ઉસે દેખ રહે થે, યેહ સબ દેખ કર ઉસ શાખસ કો તરસ આયા ઔર ઉસ ને ઉસ બચ્ચે કો ઉદા કર ઘોંસલે મેં રખ દિયા, અલ્લાહ غَوْلَجْلَ ને ઉસ કે પરિન્દે કે બચ્ચે પર શફીકત કરને કી વજહ સે ઉસ પર રહુમ ફરમાયા ઔર ઉસ કે હાથ ફિર સે ટીક હો ગયે.

(شعب الإيمان، الخامس والسبعون، باب في رحم الصغير...الخ، ٤٨٤/٧، رقم: ١١٠٨٢)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ!

(15) મખ્ખી સે તકલીફ દૂર કી તો બીવી બી ટીક હો ગઈ

હજરતે સાચિદુના અબુલ બહૂદાબ શા'રાની قُدِّيسَ بِسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ફરમાતે હોય : “મેરી જૌજા ફાતિમા ઉમ્મે અબુર્હમાન કે દિલ પર વરમ આ ગયા, મુજે બહુત તશીશ હો રહી થી, મૈં એક ખાલી રાસ્તે મેં તન્દા મૌજૂદ થા કે કિસી કહને વાલે ને કહા : અપને સામને મૌજૂદ સૂરાખ મેં એક મખ્ખી કો મખ્ખી ખોર જાનવર સે નજીત દિલા દો ! હમ તુમ્હારી જૌજા કો તકલીફ સે નજીત દે દેંગે, મૈં ને જા કર સૂરાખ દેખા તો ઉસ મેં ઉગલી જાને કી ગુન્જાઈશ નહીં થી, ઈસ લિયે મૈં ને એક તીલી લે કર અન્દર ડાલી ઔર મખ્ખી સમેત ઉસ જાનવર કો ભી બાહર ખીંચ લિયા, વોહ જાનવર મખ્ખી કી ગર્દન પર ચિપકા હુવા થા ઔર મખ્ખી દર્દ સે બિલબિલા રહી થી, મૈં ને મખ્ખી કો ઉસ જાનવર સે નજીત દિલા દી, ઉસી વક્ત મેરી જૌજા બી ટીક હો ગઈ ઔર ઉસે તકલીફ સે નજીત મિલ ગઈ.

(المن الكبري، الباب السابع، ص ٣٥٠)

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

(16) કીડે પડે હુએ કુતોં કા ઈલાજ કરતે

હજરતે સાચ્છિદુના શૈખ અહમદ રિફાઈ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કીડે પડે હુએ કુતોં કે પીછે ઈલાજ કે લિયે ચક્કર લગાયા કરતે થે, કઈ દફાઓ કુતા આપ સે ભાગ જાતા તો ઉસ કે પીછે જાતે ઔર ફરમાતે : મૈં તો સિઝ તેરા ઈલાજ કરના ચાહતા હું. આપ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કોઢ કે મરીજોં કે ઘર જાતે, ઉન કે કપડે ધોતે, સરોં ઔર કપડોં સે જૂંઓં નિકાલતે, ખાના લે કર જાતે, મિલ કર ખાતે, ઉન સે હુઆ કરવાતે, વોહ આપ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કો “અબુલ ઈતામે વલ મસ્સાકીન” કહતે. બસા અવકાત દૂસરે શહૂર મેં મૌજૂદ કિસી ફીર કી બીમારી કી ખબર સુનતે તો વહાં જા કર ઉસ કી બીમાર પુર્સી કરતે ઔર બિદમત કરતે, ફિર દો યા તીન દિન કે બા'દ વાપસ આ જાતે, શારેએ આમ મેં ઈસ મકસદ સે ખડે રહતે કે અન્યોં કી રહનુમાઈ કરેં, ઉન બૂઢોં કી ખબર ગીરી કરતે જો બૈતુલ ખલા જાને સે આજિજ હોતે ઔર અપને કપડોં મેં હી બોલો બરાજ કર દિયા કરતે થે, ઉન કે કપડે ઉતારતે, ધોતે, ખુશક કરતે, ફિર ઉન્હેં પહના દેતે ઔર ઉન કે પડોસિયોં કો ઉન કી ખબર ગીરી કી નસીહત કરતે. આપ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કે પાસ એક યતીમ લડકા થા જિસ કે માં બાપ દોનોં હી ન થે, વોહ દોરાને વિર્દ યા મજલિસે વા'જ મેં આપ કે પાસ આ જાતા ઔર આપ સે ખાને કી યા ખેલને કી કોઈ ચીજ માંગતા, આપ ખડે હોતે ઔર વોહ ચીજ મુહુયા કર દેતે, આપ કે હમ-અસર મશાઈખ ફરમાયા કરતે થે કે અહમદ બિન રિફાઈ (رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ) કો જો મકામાત હાસિલ હું વોહ ખલ્ક પર કસરતે શરૂ કરત કી વજણ સે હૈં.

(المن الكبrij، الباب الثاني عشر، ص ٥٠٨)

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(17) ફકીર કો ધુલ્કારા તો ખુદ ફકીર બન ગયા

એક શિકસ્તા હાલ ફકીર ને એક માલદાર શાખસ કે સામને દસ્તે

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

સુવાલ દરાર કિયા મગર માલદાર શખ્સ ને ફરિયાદ રસી કરને કે બજાએ ઉલટા ઉસ પર જબાન સે નેત્રા ઝની શુરૂઆ કર દી ઔર ઉસે ખૂબ જલીલ કિયા, ફરીર કા દિલ ખૂન ખૂન હો ગયા ઔર જગ્બાત મેં એક આહ ભર કર કહા : “તુમ્હારે ગુસ્સા કરને કી વજહ શાયદ યેહ હૈ કે તુમ્હેં ભીક માંગને કી જિલ્લત કા એહસાસ નહીં.” યેહ જુમ્લા સુન કર માલદાર શખ્સ આગ બગૂલા હો ગયા ઔર ફરીર કો ગુલામ કે ઝરીએ ધક્કે દિલવા કર બાહર નિકલવા દિયા. ખુદા કા કરના યું હુવા કે વોહ મગરૂર માલદાર કુછ અર્સે બા’દ કલ્લાશ હો ગયા ઔર મોહતાજ ને ઉસ કે આંગન મેં બસેરા કર લિયા, દોસ્ત, રિશ્ટેદાર ઔર ગુલામ વ દરબાન સબ છૂટ ગાએ ઔર વોહ શખ્સ સડક પર આ ગયા. જિસ ગુલામ ને ફરીર કો અપને આકા કે હુકમ સે ધક્કે હે કર નિકાલા થા ઉસે એક નાચે માલદાર આકા ને ખરીદ લિયા. યેહ આકા બહુત નર્મ-દિલ, ફરિયાદ-રસ ઔર મેહૂરબાન થા. ગરીબોં, ફરીરોં કી ઈમદાર કરને સે જિયાદા ઉસે કિસી ચીજ મેં ખુશી મહસૂસ નહીં હતી થી. યેહી વજહ થી કે હર વકત ઉસ કે દરવાજે પર સાઈલીન કા હુજૂમ લગા રહતા થા. એક રાત કિસી ફરીર ને ઉસ કે દરવાજે પર સદા લગાઈ, ગુલામ ને ફરીર કી મદદ કરને કી નિયત સે જેસે હી દરવાજા ખોલા ઉસ કી ચીખ નિકલ ગઈ કુંદે સામને મૌજૂદ ફરીર કોઈ ઔર નહીં ઉસ કા પુરાના મગરૂર આકા થા, અપને પુરાને આકા કી યેહ હાલત દેખ કર ગુલામ આબદીદા હો ગયા ઔર ઉસ કી ઈમદાર કર કે અપને મૌજૂદા આકા કે પાસ ચલા આયા. આકા ને જબ ગુલામ કો આગુર્દા વ આબદીદા દેખા તો પૂછા : ક્યા કિસી ને તુમ્હેં કોઈ તકલીફ પહોંચાઈ હૈ ? યેહ સુન કર ગુલામ ને અપને પુરાને આકા કા સારા હાલ ઉસ કે ગોશ ગુજાર કર દિયા, સારી કહાની સુનને કે બા’દ આકા બોલા : મૈં વોહી ફરીર હું જિસે ઉસ ને ધક્કે દિલવા કર નિકલવા દિયા થા ઔર આજ દેખો કે વકત કી કાયા કેસી પલટી હૈ કે કુદરત ને ઉસે મેરે હી દરવાજે પર ભીક માંગને કે લિયે લા ખડા કિયા.

(બુસ્તાન સુદી, બાબ દ્વારા સહાય, ૪૦)

સ-દકા ન રોકો કહીં તુમ્હારા રિઝુક ન રોક જાઓ

હજરતે સાચ્યા-દતુના અસ્મા રضી الل્હ ટَعَالَى عَنْهَا ફરમાતી હું :
રસૂલુલ્હાહ માટે ને મુઝ સે ઈશર્દાદ ફરમાયા : સ-દકા વ
બેરાત મત રોકો કહીં તુમ્હારા રિઝુક ન રોક હિયા જાએ.

(بخارى، كتاب الزكاة، باب التحرير من على الصدقة... الخ، ٤٨٣/١٠، حديث: ١٤٣٣)

હજરતે સાચ્યાદુના ઈમામ બદરુદ્ડીન ઐની ઈસ હું : યા'ની ઈસ ખૌફ સે અપને માલ કો સ-દકા
કરને સે મત રોક, કે વોહ ખત્મ હો જાએગા કયુંકે અલ્હાહ ઉર્જોગલ તુઝ પર
માલ કી તંગી ફરમા દેગા યા તુઝ સે માલ રોક લેગા ઔર રિઝુક કે
વસાઈલ ખત્મ ફરમા દેગા. હું ઈસ બાત પર દલાલત કર રહી હૈ કે
સ-દકા માલ બઢાતા ઔર ઉસ મેં બ-ર-કત ઔર જિયાદતી કા સબબ
હોતા હૈ, ઔર બિલા શુભા જો બુખલ સે કામ લે ઔર સ-દકા ન કરે,
અલ્હાહ ઉર્જોગલ ઉસ કે માલ મેં તંગી ફરમાએગા ઔર માલ મેં બ-ર-કત
ઔર ઈજાફા હોને સે ભી રોક દેગા.

(عدة القاري، كتاب الزكاة، باب التحرير من على الحديث... الخ، ٤١٠/٦، تحت الحديث: ١٤٣٣)

صَلُّو عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(18) તોલ કમ કયું હુવા ?

ગાઉં મેં રહેને વાલા એક કિસાન ખેતીબારી કરને કે સાથ સાથ
અપને ઘર મેં તથાર કિયા હુવા મખ્ખન ભી શહૂર મેં ફરોખ્ત કિયા કરતા
થા. એક દિન હસબે મા'મૂલ ઉસ કી બીવી ને મખ્ખન તથાર કર કે ઉસ કે
હવાલે કિયા તાકે વોહ ઉસે શહૂર જા કર બેચ આએ. યેહ મખ્ખન એક
એક કિલો કે ગોલ પેડોં (યા'ની ટુકડોં) કી શકલ મેં થા. શહૂર પહોંચ કર કે
કિસાન ને મખ્ખન દુકાનદાર કો ફરોખ્ત કિયા, ઉસ કી રકમ વુસૂલ કી
ઔર ઉસી દુકાન સે ઘર કા રાશન ચાય કી પત્તી, ચીની ઔર દાલેં વગેરા
ખરીદીં ઔર વાપસ અપને ગાઉં કી તરફ રવાના હો ગયા. કિસાન કે

જાને કે બા'દ દુકાનદાર ને મખ્ખન કો ફીજર મેં રખના શુરુઆ કિયા તો અચાનક ઉસ કે દિલ મેં ખચાલ આયા કે ક્યું ન એક પેડે કા વળ્ણન કિયા જાએ ! જબ વળ્ણન કિયા તો મખ્ખન એક કિલો કે બજાએ **900** ગ્રામ નિકલા યા'ની **100** ગ્રામ કમ થે. હૈરત વ સદમે સે દો ચાર ઉસ દુકાનદાર ને સારે પેડે એક એક કર કે તોલ ડાલે મગર કિસાન કે લાએ હુએ સબ પેડોં કા વળ્ણન એક જૈસા યા'ની **900** ગ્રામ હી થા યું હર પેડે મેં **100** ગ્રામ કમ થે. અગલી મર્તબા જૈસે હી કિસાન મખ્ખન લે કર દુકાનદાર કે પાસ પહોંચા તો ઉસ ને ગુર્સે સે બિફર કર કહા : દૂર હો જાઓ મેરી નજરોં સે ! મેં તુમ જૈસે ધોકેબાજ સે હરગિઝ મખ્ખન નહીં ખરીદુંગા તુમ એક કિલો કા બોલ કર મુજે કમ મખ્ખન દે દેતે હો. કિસાન મિસ્કીન સી સૂરત બના કર બોલા : ભાઈ ! ઈસ મેં મેરા કોઈ કુસૂર નહીં હમ તો ગરીબ લોગ હેં હમારે પાસ વળ્ણન તોલને કે બાટ ખરીદને કી તાકત કહાં ! બાત દર અસ્લ યેહ હૈ કે મૈં આપ સે ચીની ઔર દાલ વગેરા કે જો એક એક કિલો કે પેકેટ લે જાતા હું, ઉસ મેં સે એક પેકેટ કો તરાજૂ કે એક પલદે મેં રખ કર એક એક કિલો મખ્ખન કે પેડે તોલ લેતા હું ઔર આપ કે પાસ લા કર બેચ દેતા હું. યેહ સુન કર મારે શર્મિન્દગી કે દુકાનદાર કે માથે પર પસીના આ ગયા ઔર વોહ સમજ ગયા કે તોલ ક્યું કમ હુવા ?

દેખે હેં યેહ દિન અપને હી હાથોં કી બદૌલત

સચ હૈ કે બુરે કામ કા અન્ધામ બુરા હૈ

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ!

(19) કર બલા હો બલા

એક બૂઢા ઔર એક જવાન શખ્સ એક ખેત મેં હિસ્સેદાર થે, જબ ખેતી તથ્યાર હો કર તકસીમ હો ગઈ તો બૂઢા શખ્સ અપને હિસ્સે કી કુછ ખેતી છુપ કર જવાન શખ્સ કે હિસ્સે મેં યેહ સોચ કર ડાલને લગા કે

જવાન કા હાથ કુછ ખુલ જાયેગા, જબ કે દૂસરી તરફ વોહ જવાન શાખ્સ અપને હિસ્સે ડી કુછ ખેતી બૂધે શાખ્સ કે હિસ્સે મેં યેહ સોચ કર ડાલને લગા કે ઈન કા કુમ્ભા બડા હૈ, ઈન્હેં જિયાદા હાજત હોગી, જૈસે જૈસે વોહ દોનોં યેહ કામ કરતે જા રહે થે ગન્ધુમ ભી બઢતી જા રહી થી ઔર ઉસ કે દાને ભી બેઠે હોતે જા રહે થે, જબ ઉન્હોંને યેહ ચીજ દેખી તો એક દૂસરે કો બતાઈ, ઉસ વકત કે બાદશાહ ને ઉસ ગન્ધુમ કા એક દાના લે કર અપને ખર્જાને મેં રખવા લિયા તાકે બા'દ વાલોં કે લિયે યાદગાર બન જાયે.

(نזהે尔 المجالس، باب الكرم...الخ، ٢٨٢/١)

આસાનિયાં દોગે આસાનિયાં મિલેગી

હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ હુરૈરા رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ફરમાતે હૈને :
 રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : જિસ ને કિસી મોમિન સે હુન્યા કી કોઈ તકલીફ દૂર કી, અલ્લાહ غَرَوْجَلٌ ઉસ કી કિયામત કી તકલીફ દૂર ફરમાયેગા. જિસ ને કિસી તંગદસ્ત પર આસાની કી અલ્લાહ غَرَوْجَلٌ ઉસ પર હુન્યા વ આખિરત મેં આસાની ફરમાયેગા. જિસ ને કિસી મુસલ્માન કી પદ્ધાપોશી કી અલ્લાહ غَرَوْجَلٌ હુન્યા વ આખિરત મેં ઉસ કી પદ્ધાપોશી ફરમાયેગા. અલ્લાહ غَرَوْجَلٌ બન્દે કી મદદ કરતા રહતા હૈ જબ તક બના અપને ભાઈ કી મદદ મેં લગા રહતા હૈ.

(مسلم، بكتاب الذكر والدعاء...الخ، باب فضل الاجتماع...الخ، ص ١٤٤٧، حديث ٢٦٩٩)

મુફિસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન ઈસ હટીસે પાક કે તહૃત લિખતે હૈને : યા'ની તુમ કિસી કી ફાની મુસીબત દફા કરો ! અલ્લાહ તુમ સે બાકી મુસીબત દફા ફરમાયેગા, તુમ મોમિન કો ફાની હુન્યવી આરામ પહોંચાઓ ! અલ્લાહ તુમ્હેં બાકી ઉભરવી આરામ દેગા કયુંકે બદલા એહસાન કા એહસાન હૈ. યેહ હટીસ બહુત જામેઅ હૈ, કિસી મુસલ્માન કે પાઉં સે કાંટા નિકાલના

ભી આએએ નહીં જાતા, હદ્દીસ કા મતલબ યેહ નહીં હૈ કે સિર્ફ કિયામત હી મેં બદલા મિલેગા, બલ્કે કિયામત મેં બદલા ઝરુર મિલેગા, અગર્યે કભી હુન્યા મેં ભી મિલ જાએ. મુફતી સાહિબ ફરમાતે હૈને : જો મકરૂર કો મુઆફી યા મોહલત હે, ગરીબ કી ગુર્ખત દૂર કરે, તો إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ مَا شَاءَ દીનો હુન્યા મેં ઉસ કી મુશ્કિલેં આસાન હોંગી. “જિસ ને કિસી મુસલ્માન કી પદ્ધિપોશી કી” કે તહૃત મુફતી સાહિબ ફરમાતે હૈને : (યા'ની) છુપે હુએ એબ જાહિર ન કરે ! બશર્તે કે ઉસ જાહિર ન કરને સે દીન યા કૌમ કા નુકસાન ન હો, વરના ઝરુર જાહિર કર દે ! કુફ્ફાર કે જાસૂસોં કો પકડવાએ ! ખુફ્યા સાજિશ કરને વાલોં કે રાજ કો તશ્ત અઝ બામ કરે ! જુલ્ભન કત્લ કી તદભીર કરને કી મજલ્બુમ કો ખબર હેદે ! અખ્લાક ઔર હૈને, મુઆ-મલાત ઔર સિયાસિયાત કુછ ઔર. (મિરઆતુલ મનાજીહ, 1/189)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُوٰعَلَى عَلِ مُحَمَّدٍ

(20) તીનોં કત્લ હો ગએ

એક શાખ્સ કો કહીં સે બહુત સા સોના મિલ ગયા, વોહ ઉસે ચાદર મેં લપેટ કર અકેલા હી ઘર કી તરફ રવાના હુવા. રાસ્તે મેં ઉસે દો શાખ્સ મિલે, ઉન્હોંને જબ દેખા કે ઈસ કે પાસ સોના હૈ તો ઉસ કો કત્લ કર દેને કે લિયે તથ્યાર હો ગએ તાકે સોના લે લેં. વોહ શાખ્સ જાન બચાને કી ખાતિર બોલા : તુમ મુઝે કત્લ કર્યું કરતે હો ? હમ ઈસ સોને કે તીન હિસ્સે કર લેતે હૈને ઔર એક એક હિસ્સા બાંટ લેતે હૈને. વોહ દોનોં ઈસ પર રાજી હો ગએ. વોહ શાખ્સ બોલા : બેહતર યેહ હૈ કે હમ મેં સે એક શાખ્સ થોડા સા સોના લે કર કરીબ કે શહૂર મેં જાએ ઔર ખાના ખરીદ કર લે આએ તાકે ખા પી કર સોના તકસીમ કર લેં. ચુનાન્યે, ઉન મેં સે એક શાખ્સ શહૂર પહોંચા, ખાના ખરીદ કર વાપસ હોને લગા તો ઉસ ને સોચા કે બેહતર યેહ હૈ કે ખાને મેં ઝહૂર મિલા દું તાકે વોહ દોનોં ખા કર મર જાએં ઔર સારા સોના મૈં હી લે લું. યેહ સોચ કર ઉસ ને ઝહૂર ખરીદ

કર ખાને મેં મિલા દિયા. ઉધર ઉન દોનોં ને યેહ સાજિશ કી, કે જૈસે હી વોહ ખાના લે કર આયેગા હમ દોનોં મિલ કર ઉસ કો માર ડાલેંગે ઔર ફિર સારા સોના આધા આધા બાંટ લેંગે. ચુનાન્યે, જબ વોહ શખ્સ ખાના લે કર આયા તો દોનોં ઉસ પર પિલ પડે ઔર ઉસ કો કટલ કર દિયા. ઈસ કે બા'દ ખુશી ખુશી ખાના ખાને કે લિયે બૈઠે તો ઝડ્ઝર ને અપના કામ કર દિખાયા ઔર યેહ દોનોં લાલચી ભી તડપ તડપ કર ઠંકે હો ગયે ઔર સોના જૂં કા તું પડા રહા.

(إتحاف السادة المؤتمنين، ٨٣٦/٩ بتصريف)

પૈસોં કે લાલચ મેં દૂસરોં કી જાન લેને ઔર દૌરાને સફર નશા આવર મશરૂબ પિલા કર જમ્મ પૂંજી સે મહરૂમ કર દેને વાલોં કે લિયે ઈસ હિકાયત મેં ઈશ્વરત હી ઈશ્વરત હૈ.

માલો દૌરાન કે આશિકોં કી હર આરજૂ ના તમામ હોતી હૈ

(વસાઈલે બજ્જિશ, સ. 495)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ !

(21) બુલન્દી ચાણને વાલે કી રૂસવાઈ

એક બુગુર્ગ્ઝિયા ફરમાતે હૈનું : મૈં ને કોહે સફા કે કરીબ એક શખ્સ કો ખચ્ચર પર સુવાર દેખા, કુછ ગુલામ ઉસ કે સામને સે લોગોં કો હટા રહે થે, ફિર મૈં ને ઉસે બગદાદ મેં ઈસ હાલત મેં પાયા કે વોહ નંગે પાઉં ઔર હસરત જદા થા નીજ ઉસ કે બાલ ભી બહુત બઢે હુએ થે, મૈં ને ઉસ સે પૂર્ણા : “અલ્લાહ ગ્રેગ્જલ ને તુમહારે સાથ ક્યા મુઆ-મલા ફરમાયા ?” તો ઉસ ને જવાબ દિયા : “મૈં ને ઐસી જગહ બુલન્દી ચાહી જહાં લોગ આજિઝી કરતે હૈનું તો અલ્લાહ ગ્રેગ્જલ ને મુજે ઐસી જગહ રૂસવા કર દિયા જહાં લોગ રિફાત (યા'ની બુલન્દી) પાતે હૈનું.”

(الزواج، ١٦٤/١)

હર ઈસ્લામી ભાઈ કો ચાહિયે કે અપના ઝેઠું બનાએ કે ફાની પર ફખ્ર નાદાની હૈ, ઈર્ઝુગત વ મન્સબ કબ તક સાથ દેંગે, જિસ મન્સબ કે બલ બૂતે પર આજ અકડતે હૈને કલ કલાં કો છિન ગયા તો શાયદ ઉન્હીં લોગોં સે મુંહ છુપાના પડે જિન સે આજ તહકીર આમેઝ સુલૂક કરતે હૈને, આજ જિન પર હુકમ ચલાતે હૈને કલ ઓહૃદા જાને કે બા'દ અપના કામ કરવાને કે લિયે ઉન્હીંને મિન્નતે કરના પડેંગી ! અલ ગરાજ ફાની ચીજોં પર ગુરુરો તકબ્બુર ક્યૂંકર કિયા જાએ ! ઈસ લિયે કેસા હી બડા મન્સબ યા ઓહૃદા મિલ જાએ અપની ઔકાત નહીં ભૂલની ચાહિયે. આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રગા ખાન **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ** ફરમાતે હૈને : આદમી કો અપની હાલત કા લિહાજ ઝરુર હૈ, ન કે અપને કો ભૂલે યા સિતાઈશે મર્દુમ (યા'ની આદમિયોં કે તા'રીફ કરને) પર ફૂલે.

(મહ્કૂઆતે આ'લા હજરત, સ. 66)

રજા જો દિલ કો બનાના થા જલ્વાગાહે હબીબ
તો ઘારે કેટ ખુદી સે રહીદા હોના થા

(હદાઈકે બાણિશા, સ. 47)

صَلُوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُوٰ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(22) કત્લ કી કોશિશ કરને વાલે કે અપને દો બેટે મર ગએ

એક હુકમરાન ને હજરતે સાયિદુના મુહમ્મદ શામ્સુદીન હ-નફી મિસ્રી **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** કો કત્લ કરને કા ઈરાદા કિયા ઓર એક બરતન મેં જહરીલા ખાના રખ કર આપ કી **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** કી ખિદમત મેં પેશ કર દિયા. કિસી કી જુરૂઅત નહીં હોતી થી કે આપ કે **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** કે સાથ આપ કે બરતન મેં ખા સકે, જબ આપ ને ઉસ મેં સે થોડા સા ખાયા તો આપ કો મા'લુમ હો ગયા કે ખાને મેં જહૂર હૈ, આપ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ઉઠે ઓર (બરતન વહી છોડ કર) ખાનકાહ મેં ચલે આએ, સારે બરતન મિક્સ (mix) હો ગએ, ઈતને મેં ઉસી હુકમરાન કે દો બેટે આએ ઓર આપ કે

बरतन से थोड़ा थोड़ा खा लिया और थोड़ी ही देर में मर गये, जब के आप رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ को झट्टर ने कुछ नुकसान न पहोंचाया।

(جامع كرامات الأولياء، محمد شمس الدين الحنفي، ٢٦٥/١)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(23) जमीन में धंस गया

कश्मीर के किसी अलाके में एक शाखा की 5 बच्चियां थीं, छठी बार विलादत होने वाली थी। उस ने एक दिन अपनी बीवी से कहा के अगर अब की बार भी तू ने बच्ची को जना तो मैं तुझे नौ मौलूद बच्ची समेत कत्ल कर दूँगा। २-भजानुल मुबारक की तीसरी शब फ़िर बच्ची ही की विलादत हुई। सुब्छ के वक्त बच्ची की मां की चीखो पुकार की परवाह किये बिगैर उस बे रहम बाप ने (مَعَاذُ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ) अपनी कूल जैसी छिन्दा बच्ची को उठा कर प्रेशर कुकर में डाल कर चूल्हे पर यढ़ा दिया। यकायक प्रेशर कुकर फ़टा और साथ ही खौफनाक झलझला आ गया, देखते ही देखते वोह जालिम शाखा जमीन के अन्दर धंस गया। बच्ची की मां को जमीन हालत में बचा लिया गया और गालिबन उसी के जरीए इस दृढ़नाक डिस्से का ठन्किशाफ़ हुवा। (الْاَلَانِ وَالْفَيْضُ)

(“जलझला और इस के अस्बाब”, स. 51)

जमीन बोज से मेरे कटती नहीं है ये हतेरा ही तो है करम या ईलाही

(वसाईवे बण्डिश, स. 110)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

अल्लाह चाहे तो बेटा दे या बेटी या कुछ न दे

शैषे तरीकत अभीरे अहले सुन्नत دَامَتْ بِرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَّةُ अपने रिसाले “छिन्दा बेटी कुंओं में हँक दी” के सङ्खा 5 पर लिखते हैं :

إِلَسْلَامَ نَهْبَتِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ

पैशकश : मजलिसे अल मदीनतुल इलिया (दावते ईस्लामी)

વકાર બુલન્દ કિયા હૈ. મુસલ્માન, અલ્લાહ કા આજિઝ બન્દા ઔર ઉસ કે અહ્કામ કા પાબન્દ હોતા હૈ, બેટા મિલે યા બેટી યા બે ઔલાદ રહે હર હાલ મેં ઈસે રાજી બ રિઝા રહના ચાહિયે. પારહ 25 સૂ-રતુશ્શરા કી આયત : 49 ઔર 50 મેં ઈર્શાદ હોતા હૈ :

بِلِّلِوْمُكْلُكَالسَّلَوَتِ وَالرَّسْوَضِ
يَعْنُقُ مَا يَشَاءُ طَيْهَبُ لِمَنْ
يَشَاءُ إِنَّا نَأَوْيُزْ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ
اللَّذُكُورَ أَوْ يُرِيدُ جُهُمْ دُكْرَانًا
وَإِنَّا نَأَقْوِيُّ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيْبًا
إِنَّ اللَّهَ عَلَيْمٌ قَدِيرٌ

તર-જ-મએ કન્જુલ ઈમાન : અલ્લાહ હી કે લિયે હૈ આસ્માનો ઔર જમીન કી સલ્તનત, પૈદા કરતા હૈ જો ચાહે, જિસે ચાહે બેટિયાં અતા ફરમાએ ઔર જિસે ચાહે બેટે દે યા દોનોં મિલા દે બેટે ઔર બેટિયાં ઔર જિસે ચાહે બાંઝ કર દે, બેશક વોહ ઈલ્મ વ કુદરત વાલા હૈ.

“ખાતૂને જન્નત” કે આઠ હુરુફ કી નિસબત સે બેટિયોં કે ફરાઇલ પર મળ્ણી 8 ફરામીને મુસ્તફા

﴿1﴾ બેટિયોં કો બુરા મત સમજો, બેશક વોહ મહિષત કરને વાલિયાં હૈન. (1) ﴿2﴾ જિસ કે યહાં બેટી પૈદા હો ઔર વોહ ઉસે ઈજા ન દે ઔર ન હી બુરા જાને ઔર ન બેટે કો બેટી પર ફરીલત દે તો અલ્લાહ ઉસ શાખસ કો જન્નત મેં દાખિલ ફરમાએગા. (2) ﴿3﴾ જિસ શાખસ પર બેટિયોં કી પરવરિશ કા બોડ આ પેટે ઔર વોહ ઉન કે સાથ હુસ્ને સુલૂક (યા'ની અન્ધા બરતાવ) કરે તો યેહ બેટિયાં ઉસ કે લિયે જહન્નમ સે રોક બન જાઓંગી. (3) ﴿4﴾ જબ કિસી કે હાં લડકી પૈદા હોતી હૈ તો અલ્લાહ ઉસ કો ભેજતા હૈ જો આ કર કહતે હૈન : “يَا أَيُّهُمْ لَمْ يَأْتِ مِنْ بَيْتٍ أَهْلَ الْبَيْتِ” : تુમ પર સલામતી હો.” ફિર ફિરિશ્ટે ઉસ બાચ્ચી કો અપને પરોં કે સાએ મેં લે લેતે હૈન ઔર ઉસ કે દિને

لـ: مسنون إمام أحمد بن حنبل ج ٦ ص ١٣٤ حديث ١٧٣٧٨: المستدرك ج ٥ ص ٢٤٨ حديث

٢٦٢٩ ٢٤٢٨ مسلم من ١٤١٤ حديث

સર પર હાથ ફેરતે હુએ કહતે હું કે યેહ એક કમજોર જાન હૈ જો એક ના-તુવાં (યા'ની કમજોર) સે પૈદા હુઈ હૈ, જો શખ્સ ઈસ ના-તુવાં જાન કી પરવરિશ કી જિમ્મેદારી લેગા, કિયામત તક અલ્લાહ ગુરૂજَل કી મદદ ઉસ કે શામિલે હાલ રહેણી. (૧) ॥ (૫) જિસ કી તીન બેટિયાં હોં, વોહ ઉન કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરે તો ઉસ કે લિયે જન્નત વાજિબ હો જાતી હૈ. અર્જ કી ગઈ : ઔર દો હોં તો ? ફરમાયા : ઔર દો હોં તથ ભી. અર્જ કી ગઈ : અગર એક હો તો ? ફરમાયા : અગર એક હો તો ભી. (૨) ॥ (૬) જિસ કી તીન બેટિયાં યા તીન બહનેં હોં યા દો બેટિયાં યા દો બહનેં હોં ફિર વોહ ઉન કી અચ્છી તરહ પરવરિશ કરે ઔર (ઉન કે મુઆ-મલે મેં અલ્લાહ ગુરૂજَل સે ડરતા રહે તો ઉસ કે લિયે જન્નત હૈ. (૩) ॥ (૭) જિસ કી તીન બેટિયાં યા તીન બહનેં હોં ઔર વોહ ઉન કે સાથ અચ્છા સુલૂક કરે તો વોહ જન્નત મેં દાખિલ હોગા. (૪) ॥ (૮) જિસ ને અપની દો બેટિયોં યા દો બહનોં યા દો રિશ્તેદાર બચ્ચિયોં પર સવાબ કી નિયત સે ખર્ચ કિયા યણાં તક કે અલ્લાહ તાલા (ઉન્હેં બે નિયાજ કર દે (યા'ની ઉન કા નિકાહ હો જાએ યા વોહ સાહિબે માલ હો જાએં યા ઉન કી વફાત હો જાએ) તો વોહ ઉસ કે લિયે આગ સે આડ હો જાઓંણી. (૨૬૦૭૮) حديث ج ١٧٩ ص ١٠

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

(24) અન્ધી લડકી

એક માહનામે મેં દી ગઈ ઈશ્વરતનાક હિકાયત કુછ યું હૈ કે દો સગી બહનોં ને અપની ઔલાદ કે રિશ્તે આપસ મેં તૈ કિયે, લડકી કી નજર કમજોર થી. જિસ કી વજહ સે વોહ ચશ્મા લગાતી થી. કુછ અર્સે બા'દ દોનોં બહનોં કે દરમિયાન ઈજિતલાઝાત ને સર ઉઠાયા, બાત યણાં તક પહોંચ્યો કે એક બહન દૂસરી સે કહને લગી : મૈં અપને સહીએ સવામત દિને

أ: مجمع الزوائد ج ٨ ص ٢٨٥ حديث ١٣٤٨٤ ص ٤٧ حديث ٣٤٧ ملخصاً

ب: ترمذى ج ٣ ص ٣٦٧ حديث ١٩٢٣ حديث ٣٦٦

બેટે કી શાદી તુમ્હારી અન્ધી બેટી સે નહીં કર સકતી. યેહ સુન કર દૂસરી બહન કે દિલ પર ગોયા તીરોં કી બરસાત હો ગઈ કે એબ નિકાલને વાતી કોઈ ઔર નહીં ઉસ કી સગી બહન થી, બહર હાલ તા'ના દેને વાતી રિશ્તા તોડ કર જા ચુકી થી. દૂસરી તરફ જબ વોહ ઘર પહોંચી તો ઉસે ખયાલ આયા કે લોહે કે પાઈપ નીચે સહ્યન મેં રખે હુએ હેં ઉન્હેં છત પર મુન્તકિલ કર દેતી હું, ઉસ ને અપને બેટે કો ભી ઈસ કામ મેં શામિલ કર લિયા. ખુદા કી કરની ઐસી હુઈ કે અચાનક લોહે કા પાઈપ ઉસ કે હાથ સે છૂટા ઔર સીધા બેટે કી આંખ પર જા લગા ઉસ કી આંખ પપોટે સમેત બાહર નિકલ પડી, ઉસ કે દિલ પર કિયામત ગુજર ગઈ ઔર ઉસ કે ઝેણ્યન મેં અપની સગી બહન કો કહે ગયે અલ્ફાઝ ગુજરને લગે કે મૈં અપને સહીહ સલામત બેટે કી શાદી તુમ્હારી અન્ધી લડકી સે નહીં કર સકતી, અબ ઉસે અપને અન્દાજ પર નદામત હોને લગી લેકિન અબ ક્યા ફાયદા ! બેટે કી આંખ તો જા ચુકી થી.

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !

(25) તુમ ને ઉસ કા હાથ પકડા તો કિસી ને મેરા હાથ પકડ લિયા

કિસી શહ્ર મેં એક પાની ભરને વાલા માશકી રહતા થા જો એક સુનાર કે ઘર પાની ભરા કરતા થા. ઉસે પાની ભરતે હુએ તીસ સાલ કા અસર્ની હો ગયા થા. ઉસ સુનાર કી જૌજા નેક ઔર પારસા ખાતૂન થી. એક રોજ વોહ માશકી પાની ભરને આયા તો ઉસ ને સુનાર કી બીવી કા હાથ પકડ લિયા ઔર ઉસે અપની તરફ ખીંચા. ઔરત ને બ મુશ્કિલ હાથ ધૂડાયા ઔર દરવાજા બન્દ કર લિયા. થોડી દેર બા'દ સુનાર ઘર આયા તો ઉસ કી બીવી ને પૂછા : આજ દુકાન પર કૌન સા કામ ખુદા કી ના ફરમાની કા કિયા હૈ ? સુનાર બોલા કે આજ એક ઔરત કે હાથ મેં

કંગન પહુંનાતે હુએ મુજે ઉસ કા બાજુ બહુત ખૂબ સૂરત નજર આયા તો મૈં ને ઉસ કા હાથ પકડ કર અપની તરફ ખીંચા થા, બસ યેહી લગ્નિશ મુજ સે વાકેઅ હુઈ હૈ. બીવી બોલી : અબ મા'લૂમ હુવા કે તુમ્હારે માશ્કી ને આજ મેરા હાથ કંધું પકડ કર ખીંચા થા ! સુનાર ને સારા વાકિઅા સુના તો કહેને લગા કે મૈં અપની ગ-લતી સે તૌબા કરતા હું, ખુદા મુજે મુઆફ ફરમાએ. દૂસરે રોજ માશ્કી પાની ભરને આયા તો ઉસ ને ભી અપને ડિયે કી મુઆફી માંગી.

(روح البيان، ١٥٠/٤)

શીશે કે ઘર મેં બૈઠ કર પથ્થર હે'ં ફેંકતે
દીવારે આહની પર, હમાકત તો દેખિયે

ક્યા આપ કો યેણ ગવારા હોગા ?

દૂસરોં કી ઈજ્ઞાત કી તરફ ગન્દી ઔર લલચાઈ હુઈ નજરોં સે દેખને વાલોં કે લિયે ઈસ વાકિએ મેં દર્સે ઈબ્રત હૈ. બદકારી કી લઝુંતે બદ કે શૌકીન લમ્હા ભર કે લિયે સોચેં કે અગર યેહી કામ કોઈ મેરી બહન યા બેટી યા બઢૂ યા બીવી કે સાથ કરે તો ક્યા મુજે ગવારા હોગા ? યકીનન નહીં ! તો ફિર કોઈ દૂસરા યેહ કેસે ગવારા કર સકતા હૈ કે આપ ઉસ કી બહન યા બેટી યા બઢૂ યા બીવી કે સાથ ઈસ તરફ કા ફે'લ કરેં, શીશે કે ઘર મેં બૈઠ કર દૂસરોં પર પથ્થર બરસાને વાલે કો યાદ રખના ચાહિયે કે કોઈ ઉસ કે ઘર પર ભી પથ્થર બરસા સકતા હૈ. ફરમાને મુસ્તફા **عُفُوا تَعِفَ زِسَاوْكُمْ وَبِرُّوْ آبَاءَكُمْ يَبِرُّ كُمْ أَبْنَاؤُكُمْ :** હૈ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** પાક દામની ઈજિયાર કરો, તુમ્હારી ઔરતેં ભી પાક દામન રહેંગી ઔર અપને વાલિફેન કે સાથ હુસ્ને સુલૂક કરો, તુમ્હારી ઔલાદ તુમ સે અચ્છા સુલૂક કરેગી.

(معجم أوسط، ٣٧٦/٤، حدیث: ٦٢٩٥)

મુજે બદકારી કી ઇજ્ઞાત દીજિયે

એક નૌ જવાન સરકારે આલી વકાર, મદ્દિને કે તાજદાર

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

صلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ કી બારગાહ મેં હાજિર હુવા ઓર બદકારી કી ઈજાગત માંગી. યેહ સુનતે હી સહાબો ડિરામ **عَنْهُمُ الْرَّبُوُونَ** જલાલ મેં આ ગાએ ઓર ઉસે મારના ચાહા. રસૂલે અકરમ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ને ઉન્હેં ઐસા કરને સે રોકા ઓર નૌ જવાન કો અપને કરીબ બુલા કર બિઠાયા ઓર નિહાયત નરમી ઓર શફકત કે સાથ સુવાલ કિયા : એ નૌ જવાન ! ક્યા તુઝે પસન્દ હૈ કે કોઈ તેરી માં સે ઐસા ફે'લ કરે ? ઉસ ને અર્જ કી : મૈં ઈસ કો કેસે રવા રખ સકતા હું ? આપ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ને ઈશ્વરીદ ફરમાયા : તો ફિર દૂસરે લોગ તેરે બારે મેં ઈસે કેસે રવા રખ સકતે હું ? ફિર દરયાઝિત ફરમાયા : તેરી બેટી સે અગર ઈસ તરહ કિયા જાએ તો તૂ ઈસે પસન્દ કરેગા ? અર્જ કી : નહીં. ફરમાયા : અગર તેરી બહન સે કોઈ ઐસી ના શાઈસ્તા છ-રકત કરે તો ? ઓર અગર તેરી ખાલા સે કરે તો ? ઈસી તરહ આપ **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** એક એક રિશ્તે કે બારે મેં સુવાલ ફરમાતે રહે ઓર વોહ જવાબ મેં યેહી કહતા રહા કે મુજે પસન્દ નહીં ઓર લોગ ભી રિઝામન્દ નહીં હોંગે. તથ સરકારે નામદાર, મદ્દીને કે તાજદાર **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ને ઉસ કે સીને પર હાથ રખ કર દુઆ કી : યા ઈલાહી **غَوْجَلٌ** ! ઈસ કે દિલ કો પાક કર દે, ઈસ કી શર્મગાહ કો બચા લે ઓર ઈસ કા ગુનાહ બખશ હે. ઈસ કે બા'દ વોહ નૌ જવાન તમામ ઉત્ત્ર જિના સે બેઝાર રહા.

(مسندأحمد، حدیث ابی امامۃ الباهلی، ۲۸۰/۸، حدیث: ۲۲۷۴ ملخصاً)

صَلُّوا عَلَى الْحَكِيْبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(26) અપના બરચા સમજ કર આપોરેશન કરને કા સિલા

એક ખાતૂન કા બયાન હૈ કે પાકિસ્તાન કી એક મશહૂરો મા'રુફ સર્જન કા ઈકલૌતા બેટા જો મુશ્કિલ સે ⁶ સાલ કા હૈ મેરે સ્કૂલ મેં પઢતા થા, એક સુખ્ષ અચાનક સર દર્દ કી વજહ સે જોર જોર સે રોને લગા. પતા ચલા કે ઉસે બહુત તેજ બુખાર ભી હૈ, મૈં ને બચ્યે કી વાલિદા સે બ

જરીઅએ મોખાઈલ રાબિતા કરને કી બહુત કોશિશ કી મગર રાબિતા ન હો સકા, એક કે બા'દ એક કોલ મગર બે ફાયેદા ! દૂસરી તરફ બચ્યે કી હાલત દર્દ સે બિગડતી જા રહી થી. મજબૂરન અપની જિમ્બેદારી પર ડોક્ટર કો બુલવાયા ગયા, ડોક્ટર ને ચેક કિયા ઔર ઈન્જેક્શન લગા દિયા. થોડી દેર બા'દ ઉસે સુકૂન મિલા તો વોહ સો ગયા. મૈં બાર બાર ઉસ કી વાલિદા કે નમ્બર પર રાબિતે કી કોશિશ કરતી રહી મગર કોઈ જવાબ ન આયા. ઉન કે અસ્પતાલ ફોન કિયા તો પતા ચલા કે વોહ ઓપરેશન મેં મસરૂફ હૈન, મૈં ને ઉન કે નમ્બર પર એક મેસેજ ભેજ દિયા તાકે વોહ ઓપરેશન સે ફારિગ હો કર ઉસે લે જાએં. વોહ બચ્યા મેરી ગોદ મેં સોયા રહા. જબ ઉસ કી વાલિદા આઈ ઉન કા ચેહરા થકાવટ સે ઝર્દ ઔર આંખેં સુર્ખ સૂજી હુદ્દ થી. અપને બચ્યે કો સુકૂન સે સોતા દેખ કર મેરે પાસ બૈઠ ગઈ. ઉન્હોંને બતાયા કે કઈ ઘન્ટે સે વોહ એક બચ્યે કા ઓપરેશન કર રહી થી જો અપને વાલિફેન કી ઈક્લોતી ઓલાદ હૈ, ઈસ દૌરાન ઈન્હોંને અપને બચ્યે કા ખયાલ ભી આતા રહા કે ઈન કા અપના ભી ઈક્લોતી બચ્યા હૈ. ઈસી લિયે ઈન્હોંને ઉસે અપના બચ્યા સમજ કર બડી તવજ્જોહ સે ઉસ કા કામ્યાબ ઓપરેશન કિયા. ઉસ કે વાલિફેન બહુત ખુશ હૈન. જબ મુજે આપ કા મેસેજ મિલા તો મેરી આંખેં ભર આઈ થી કે મૈં કિસી કે બચ્યે કો અપના સમજ કર ઉસે બચાને કે લિયે ઈતની કોશિશ કરતી રહી મગર મેરા બેટા પતા નહીં અકેલા કિંતની તકલીફ મેં હોગા ! પતા નહીં કિસી ને ઉસ કો સંભાલા ભી હોગા યા નહીં ? મગર જબ મૈં ને ઈસ કો આપ કી ગોદ મેં ઈતને સુકૂન સે સોતા દેખા તો સારી પરેશાની દૂર હો ગઈ ઔર ઈસ બાત પર મેરા યકીન મજબૂત હો ગયા કે દુન્યા મુકાફાતે અમલ હૈ.

આછા કરોગે આછા મિલેગા॥

ફરમાને મુસ્તફા ﷺ હૈ : દૂસરોં કે લિયે આફિયત

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલ્મિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

તલબ કરો તુમ્હેં ભી આફિયયત નસીબ હોગી.

(الترغيب والترهيب، ١١٩/٣، حديث: ٢١٩٩، مطبوعة: دار الحديث. القاهرة)

મુસલ્માન ભાઈ કે લિયે દુઆએ ઐર કા ફાયેદા

હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ દરદા رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ફરમાતે હેં કે મૈં ને રસૂલુલ્લાહ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ કો ફરમાતે હુએ સુના : મુસલ્માન કી અપને મુસલ્માન ભાઈ કે લિયે ઉસ કી પસે પુશ્ત દુઆ ઝર્યે કબૂલ હૈ, ઉસ કે સર કે પાસ ફિરિશ્તા મુકર્રર હોતા હૈ કે વોહ જબ અપને ભાઈ કે લિયે દુઆએ ઐર કરતા હૈ તો મુકર્રર ફિરિશ્તા કહતા હૈ : આમીન ઔર તુઝે ભી ઉસ જૈસા મિલે.

(مسلم، كتاب الذكر والدعا، باب فضل الدعاء لل المسلمين بظهر الغيب، ص ٤٦٢ حديث: ٢٧٣٢)

મુફિસ્સિરે શહીર હકીમુલ ઉમ્મત હજરતે મુફતી અહમદ યાર ખાન દ્વારા ઇસ હદીસે પાક કે તહેઠત ફરમાતે હેં : યા'ની તુમ મુસલ્માન ભાઈ કે લિયે દુઆ કરો તો ફિરિશ્તા તુમ્હારે લિયે દુઆ કરેગા અગર તુમ ને ફિરિશ્તે કી દુઆ લેના હૈ તો દૂસરોં કો દુઆ દો. બા'જ બુઝું જબ કોઈ દુઆ કરના ચાહતે હેં તો પહલે દૂસરોં કે લિયે દુઆ કરતે હેં ઔર અપને લિયે ભી જમ્મા કે સીગે સે દુઆ કરતે હેં, ઇન અમલોં કા માખજ યેહ હદીસ હૈ. યેહ અમલ ભી હૈ કે પહલે અપને લિયે દુઆ કર લે ફિર દૂસરે કે લિયે (يَا'ની એ મેરે રબ મેરી માઝિરત ફરમા ઔર મેરે વાલિદેન કી).

(મિરઆતુલ મનાજી, 3/293)

દૂસરોં કી સલામતી માંગો તુમ્હેં ભી સલામતી મિલેગી

હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ ઈસ્ટહાક શીરાજી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ કો હુ-કહાએ કિરામ કે દરમિયાન શૈખે મુત્લક કહા જાતા હૈ, ઇસ કી વજહ યેહ મન્કૂલ હૈ કે આપ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ખ્વાબ મેં સરકારે દી આલમ, નૂરે મુજસ્સમ કી જિયારત સે મુશર્રેફ હુએ તો અર્જ કી : મુઝે એસે કલિમાત સિખાઈયે જિન કી બદૌલત મૈં નજીત પા સકું. સરકારે મદીના,

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

કરારે કલબો સીના صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ને ઈશ્વાદ ફરમાયા : એ શૈખ ! દૂસરોં કે લિયે સલામતી તલબ કરો, તુમ્હેં ભી સલામતી નસીબ હોએ.

(فيض القديم، ٦٨٨/١)

(27) જાલિમ અપને અન્જામ કો પહોંચા

તબિસ્તાન કા એક જાલિમ વ બદકાર બાદશાહ શહૂર કી કુંવારી લડકીઓં કા ગૌહરે ઈસ્મત લૂટા કરતા થા. એક દિન ઉસ ને એક ગરીબ બુઢિયા કો પૈગામ બિજવાયા કે આજ વોહ ઉસ કી બેટી કે પાસ આએગા. યેહ જાન લેવા ખબર સુન કર ગરીબ બુઢિયા ઉસ વક્ત કે મશહૂર વલી હજરતે સચ્ચિદુના શૈખ અબૂ સઈદ કસ્સાબ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ التَّوَابُ કી જિદમત મેં હાજિર હુઈ ઔર રો રો કર દઈ દિલ બયાન કરતે હુએ હુઆ કી દર-ખ્વાસ્ત કી. અલ્લાહ ગુરૂજાળ કે વલી ને દુખ્યારી માં કી ફરિયાદ સુન કર અપના સર ઝુક લિયા, ફિર કુછ દેર બા'દ સર ઊંડા કર ઈશ્વાદ ફરમાયા : મોહ-ત-રમા ! ઈસ અલાકે મેં જિન્દા લોગોં મેં કોઈ ઐસા શખ્સ નહીં જો મુસ્તજબુદ્ધા'વાત હો (યા'ની જિસ કી હર હુઆ કબૂલ હોતી હો) હાં ! હુલાં કબિસ્તાન મેં આપ કો ઈસ ઈસ તરફ કા એક શખ્સ મિલેગા, વોહ આપ કી હાજત પૂરી કર સકતા હૈ. બુઢિયા કબિસ્તાન પહોંચી તો વહાં એક હસીનો જમીલ નૌ જવાન નજર આયા જિસ કે નૂરાની વુજૂદ ઔર ખૂબ સૂરત લિબાસ સે નિકલને વાલી ખુશભૂ ને સારે માહોલ કો મુઅત્તર કર રખા થા. બુઢિયા ને સલામ કે બા'દ આને કા મક્સદ બતાયા. નૌ જવાન ને બડી તવજજોહ સે સારી બાત સુની ફિર કહા : “દોખારા હજરતે અબૂ સઈદ કસ્સાબ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ التَّوَابُ કે પાસ જા કર હુએ કરાઈયે ! ઉન કી હુએ કબૂલ હોએ.” બુઢિયા ને રુંગલા કર કહા : “અજ્ઞબ બાત હૈ. મેરી મુશ્કિલ કોઈ હલ નહીં કર રહા, મેં કહાં જાઉં ? જિન્દા મુજે મુર્દી કે પાસ ભેજતા હૈ ઔર મુર્દા જિન્દા કે પાસ.” નૌ જવાન ને કહા : “વહાં જાઈયે ! إِنَّ شَاءَ اللَّهُ مُغْبِطٌ અબ મરાલા હલ હો જાએગા.” ચુનાન્યે,

بُुધિયા ફિર હજરતે સચ્ચિદુના શૈખ અબૂ સઈદ કસ્સાબ કી જિંદગી મન્ત્રમાં હાજિર હુદ્ડી. બુધિયા કી રૂદાદ સુન કર આપ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ને સર ઝુકા લિયા, કુછ હી દેર મેં આપ **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** કે જિસ્મ સે પસીના ટપકને લગા, ફિર એક ઝોરદાર ચીખ મારી ઔર બેહોશ હો ગયે. અચાનક પૂરે શહેર મેં શોર બરપા હુવા : “બાદશાહ મર ગયા, બાદશાહ કી ગરદન ટૂટ ગઈ.” હુવા યું કે જબ વોહ બદ બખ્ત બાદશાહ બુધિયા કી બેટી કી તરફ ચલા તો અચાનક ઘોડે કો ઠોકર લગી બાદશાહ મુંહ કે બલ ગિરા ઔર ફૌરન હી મૌત કે ઘાટ ઉત્તર ગયા ઔર યું **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** એક વલિયે કામિલ કી દુઆ કી બ-ર-કત સે લોગોં કો એક જાલિમ વ બદકાર બાદશાહ સે નજીત મિલ ગઈ.

ફિર જબ લોગોં ને હજરતે સચ્ચિદુના શૈખ અબૂ સઈદ કસ્સાબ સે પૂછા કે બુધિયા કો કબ્રિસ્તાન કયું ભેજા ગયા ? પહલે હી દુઆ કયું ન ફરમા દી ગઈ ? તો ઈશાર્દ ફરમાયા : મુજે યેહ બાત પસન્દ ન થી કે મેરી બદ દુઆ સે કોઈ હલાક હો, ઈસ લિયે મૈં ને ઉસે હજરતે સચ્ચિદુના જિઝૂર **عَلَىٰ نَبِيٍّ وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** કે પાસ ભેજા થા. ફિર ઉન્હોંને ઈશારા બિજવાયા કે ઐસે બદકાર વ સરકશ કે લિયે બદ દુઆ કરના જાઈજ હે, લિહાજા મૈં ને બદ દુઆ કી તો વોહ અપને અન્જામ કો પહોંચ ગયા.

(روض الرّياحين، ص ٢٦٦)

બાદશાહોં કી બિખરી હુદ્ડી હક્કિયાં કહ રહી હેં ન બનના કબ્રી હુકમરાં
ઓહનિસાબ ઈસ કા ગુજરેગા તુમ પર ગિરાં હશર મેં જબ કે જાઓગે મર કર મિયાં

(વસાઈલે બજીશશ, સ. 655)

صَلُّوا عَلَى الْحَكِيْبِ !

બદ દુઆ ન કરો

અહ્લાદ ગ્રોગ કે મહિબૂબ, દાનાએ ગુયૂબ, મુનગુગુન અનિલ
ઉયૂબ ચીલાદ ગ્રોગ ને ઈશાર્દ ફરમાયા : અપની જાનોં, અપની

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દાંવતે ઈસ્વામી)

ઔલાદ ઔર અપને અમ્બાલ પર બદ દુઆ ન કરો કહી ઐસા ન હો, કે કબૂલિય્યત કી ઘરી હો ઔર બદ દુઆ કબૂલ હો જાએ.

(مسلم، كتاب الزهد والرقائق، باب حدیث جابر الطویل، ص ١٦٠٤، حدیث: ٣٠٠٩)

બદ દુઆ કરને કે ચન્દ શર-ઈ અહિકામ

❖ અગર કિસી કાફિર કે ઈમાન ન લાને પર યકીન યા ઝન્ને ગાલિબ હો ઔર જીને સે દીન કા નુકસાન હો, યા કિસી જાલિમ સે ઉભીદ તૌબા ઔર તર્ક જુલ્ખ કી ન હો ઔર ઉસ કા મરના તબાહ હોના ખલ્ક કે હક મેં મુઝીદ હો, ઐસે શખ્સ પર બદ દુઆ દુરુસ્ત હૈ.

(ફિઝાઈલે દુઆ, સ. 187)

❖ કિસી મુસલ્માન કો યેહ બદ દુઆ, કે તુઝ પર ખુદા કા ગજબ નાખિલ હો ! ઔર તૂ આગ યા દોગ્ખ મેં દાખિલ હો ! ન હે, કે હદ્દીસ શરીફ મેં ઈસ કી મુમા-ન-અત વારિદ હૈ.

(ابુ દاؤદ، كتاب الأدب، باب في اللعن، ٣٦٢/٤، حدیث: ٤٩٠٦) (ફિઝાઈલે દુઆ, સ. 203)

❖ અપને ઔર અપને અહિબાબ કે નફસ વ અહલો માલ વ વલદ (બચ્ચોં) પર બદ દુઆ ન કરે ! ક્યા મા'લૂમ કે વક્તે ઈજાબત હો ઔર બા'દ વુક્કે બલા (મુસીબત મેં મુખ્લલા હોને કે બા'દ) ફિર નદામત હો.

(ફિઝાઈલે દુઆ, સ. 212)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ !

(28) મગદૂર કો જિન્દા જવાને વાલા ખુદ બી જિન્દા જલ ગયા

એક વકીલ કે બયાન કા લુભે લુભાબ હૈ કે હમારે અલાકે મેં જાગીર દારોં કા એક ખાનદાન હૈ, ખાનદાન કા સર-બરાહ બહુત બેડે સરકારી ઓહદે સે રિટાયર હોને કે બા'દ જમીનોં કી દેખભાલ કિયા

કરતા થા. ઉસ કે દો અજ્ઞબો ગરીબ શૌક થે, એક મહંગી ગાડી પર સૈર સપાટે કરના ઔર દૂસરા મોટી રકમ અપને પાસ રખના ઔર વક્તન ફં વક્તન ઉસે ગિનતે રહણના. એક દોપહર વોહ અપને તેરે પર મૌજૂદ થા કે ના મા'લૂમ કિસ બાત પર એક મુઝારેઅ (ઝમીનોં પર કામ કરને વાલે મજાદૂર) પર ગુર્સા આ ગયા, ઝમીનદાર ને ઉન્દા પકડા ઔર ઉસ કી પિટાઈ શુરૂઆ કર દી. ઉસ બેચારે ને જાન બચાને કે લિયે ભાગ કર એક ઝોંપે મેં પનાહ લી. ઝમીનદાર ને બહાર સે કુન્ધી લગા કર ઝોંપે કો આગ લગા દી, ઝોંપડા ઘાસ ફૂસ ઔર લકડી કા હી તો થા, ચુનાન્યે, દેખતે હી દેખતે અલાવ કી શક્લ ઈજ્જિયાર કર ગયા. કિસી માઈ કે લાલ મેં જુરૂઆત નહીં થી કે ઝમીનદાર કી મૌજૂ-દગ્ги મેં આગે બઢ કર ઉસ ગરીબ કી મદદ કરતા લિહાજા વોહ ગરીબ ઝોંપે કે અન્દર હી જલ કર ભસમ હો ગયા. કિસી ને ઝમીનદાર કે બિલાફ કાનૂની કારવાઈ કી હિભ્મત નહીં તી, કુછ દિન કુર્બો જવાર મેં સર-ગોશિયોં કે અન્દાજ મેં ઈસ સાનેહે કા જિક હુવા ફિર ખામોશી છા ગઈ.

ઈસ કે ચન્દ હફતોં બા'દ ઝમીનદાર કે ધુટનોં મેં શદીદ તકલીફ શુરૂઆ હો ગઈ, પહલે દર્દ ફિર સૂજન ઔર ફિર ફાલિજ કા મરજ લાહિક હો ગયા. ઝમીનદાર કે લિયે હિલના જુલના દૂભર હો ગયા, મુલાઝિમ ઉસે બિસ્તર સે ઈસ્તિન્જા ખાને લે જાતે ઔર વાપસ બિસ્તર પર ડાલ દેતે. ઉસ કી જિન્દગી બે રૌનક હો ગઈ. ફિર મઈ કા મહીના આયા ઔર ગન્ધુમ કી કટાઈ શુરૂઆ હો ગઈ. ઝમીનદાર ને ઝમીનોં પર જાને કી જ્વાહિશ કા ઈજહાર કિયા કે થ્રેશર સે ગન્ધુમ નિકલતે હુએ ભી દેખ લુંગા, હવા જ્વારી ભી હો જાઓગી યું મેરા દિલ બહલ જાએગા. મુલાઝિમોં ને ઉઠા કર ગાડી મેં ડાલા ઔર ડ્રાઈવર લે કર ચલ દિયા. ચલતે ચલતે વોહ ઐસી જગહ પહોંચે જહાં ઝમીન પર ગન્ને કે બુશક પત્તે બિખરે હુએ થે જિસે “ધૂઈ” કહતે હેં. થ્રેશર કે ઝરીએ ગન્ધુમ કે દાને ઐસી જગહ અલગ કિયે જા રહે થે જહાં ગાડી લે જાના દુશ્વાર થા, ડ્રાઈવર ને

ઝમીનદાર કો આગાહ કિયા તો ઉસ ને કહા કે મેં વહીં ગાડી મેં બૈઠા હું
તુમ જા કર દેખો કે કિતની ગન્ધુમ બાકી હૈ ? ડ્રાઇવર હુકમ કી તા'મીલ કે
લિયે ચલ પડા. પીછે ઝમીનદાર ને સિંગરેટ સુલગાયા ઔર જલતી હુઈ
તીલી ગાડી સે બાહર ફેંક દી. મર્દ કા મહીના, ચિલચિલાતી ધૂપ ઔર
ગાડી કે નીચે ઔર ચારોં તરફ “ધૂઈ” બિખરી હુઈ થી જો આગ પકડને
કા બણાના માંગતી હૈ, ગાડી કે ચારોં તરફ આગ કા અલાવ ભડક ઉઠા,
મા'જૂર ઝમીનદાર ભાગતા ભી તો કેસે ! વહીં ગાડી કે સાથ જલ કર
રાખ હો ગયા. બા'દ મેં પતા ચલા, કે યેહ વોહી જગહ થી જહાં ઈસ ને
ગરીબ મજદૂર કો જલા કર મારા થા.

જબ કે પૈકે અજલ રૂહ લે જાયેગા જિસમે બે જાં તડપ કર ઠહર જાયેગા
લહદ મેં કોઈ તેરી નહીં આયેગા તુજ કો દફના કે હર ઈક પલટ જાયેગા

(વસાઈલે બળ્શિશ, સ. 553)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿29﴾ હજરતે સાચ્ચિદુના યથ્યા કી શહાદત

દિમશ્ક કે બાદશાહ “હદ્રાઓ બિન હદાર” ને અપની બીવી કો
તીન તલાકેં દે દી થીં. ફિર વોહ ચાહતા થા કે બિગેર હલાલા ઉસ કો
વાપસ કર કે અપની બીવી બના લે. ઉસ ને હજરતે સાચ્ચિદુના યથ્યા
સે عَلَى نَبِيَا وَعَلَيْهِ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ કે ફિતવા તલબ કિયા તો આપ
ને ફરમાયા કે વોહ અબ તુમ પર હરામ હો ચુકી હૈ
ઉસ કી બીવી કો યેહ બાત સખ્ત ના ગવાર ગુજરી ઔર વોહ હજરતે
સાચ્ચિદુના યથ્યા કે عَلَى نَبِيَا وَعَلَيْهِ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ કે કતલ કે દર પૈ હો ગઈ.
ચુનાન્યે, ઉસ ને બાદશાહ કો મજબૂર કર કે કતલ કી ઈજાજત હાસિલ કર
લી ઔર જબ હજરતે સાચ્ચિદુના યથ્યા عَلَى نَبِيَا وَعَلَيْهِ الصَّلوةُ وَالسَّلَامُ “માસ્ટરિંદ
જબરુન” મેં નમાઝ પઠ રહે થે બ હાલતે સજદા ઉન કો કતલ કરા દિયા
ઔર એક તશ્ત મેં ઉન કા સરે મુખારક અપને સામને મંગવાયા ! મગર

કટે હુએ સરે મુખારક મેં સે ઈસ હાલત મેં ભી યેહી આવાજ આતી રહી કે “તૂ બિગેર હલાલા કરાયે બાદશાહ કે લિયે હલાલ નહીં” ઉસ ઓરત પર ખુદા **غَرَوْجَل்** કા અજાબ નાઝિલ હો ગયા ઔર વોહ ઝમીન મેં ધંસ ગઈ. (1) (البداية والنهاية، ج 1، ص 292، م 10)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ !

(30) તાબેઈ જુઝુર્ કી શહાદત

હજરતે સચ્ચિદુના સઈદ બિન જુબેર બહુત હી જલીલુલ કદ્ર તાબેઈ હૈને બલ્કે બા'જ મુહદિસીન ને આપ કો ઐરૂતાબેઈન (તમામ તાબેઈન મેં બેહતરીન) લિખા હૈ, આપ બસરા કે જાલિમ ગવર્નર હજાજ બિન યુસૂફ સ-કફી કો ઉસ કી જિલાડે શર-અ બાતોં પર રોકટોક કરતે રહતે થે, ઈસ લિયે ઉસ જાલિમ ને આપ કો કતલ કરા દિયા. આપ કી શહાદત કા વાકિયા બડા હી અજ્ઞબો ગરીબ હૈ, હજાજ ને પૂછા : સઈદ બિન જુબેર ! બોલો મૈં કિસ તરીકે સે તુમ્હેં કતલ કરું ? આપ ને ફરમાયા કે જિસ તરફ તૂ મુજે કતલ કરેગા કિયામત કે દિન ઉસી તરીકે સે મૈં તુમે કતલ કરુંગા. હજાજ ને કહા કે તુમ મુજ સે મુઆફી માંગ લો મૈં તુમ્હેં છોડ દુંગા, આપ ને ફરમાયા : મૈં અલ્લાહ **غَرَوْجَل்** કે સિવા કિસી દૂસરે સે મુઆફી નહીં માંગ સકતા. હજાજ ને જલ્લાદ **دِينِ**

(1)..... “દાવતે ઈસ્લામી” કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કી મત્બૂઆ “બહારે શરીયત” જિલ્ડ 2 કે સંફલ નામના 177 પર હૈ : “હલાલા કી સૂરત યેહ હૈ કે અગર ઔરત મદખૂલા હૈ (યા'ની જિસ સે જિમાઅ કિયા ગયા હો) તો તલાક કી ઈદ્દત પૂરી હોને કે બા'દ ઔરત કિસી ઔર સે નિકાહે સહીહ કરે ઔર શોહરે સાની ઉસ ઔરત સે વતી ભી કર લે અબ ઈસ શોહરે સાની કે તલાક યા મૌત કે બા'દ ઈદ્દત પૂરી હોને પર શોહરે અવ્યાલ સે નિકાહ હો સકતા હૈ ઔર અગર ઔરત મદખૂલા નહીં હૈ (યા'ની ઉસ સે જિમાઅ નહીં કિયા ગયા) તો પહુંચે શોહર કે તલાક દેને કે બા'દ ઝૌરન દૂસરે સે નિકાહ કર સકતી હૈ કે ઈસ કે લિયે ઈદ્દત નહીં.”

સે કહા : ઈસ કો કત્લ કર દે. આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** યેહ સુન કર હંસને લગે. હજાજ ને તઅજજુબ સે પૂછા : ઈસ વકત કિસ બાત પર હંસ પડે ? આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** ને ફરમાયા : અલ્લાહ ઉર્જુખી કે સામને તુમ્હારી જુરૂઆત પર મુઝે તઅજજુબ હુવા ઓર હંસી આ ગઈ. આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** જલ્લાદ કે સામને કિબ્લા રૂ ખડે હો ગએ ઓર યેહ આયત પઢી :

**إِنَّ وَجْهَتُ وَجْهٍ لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيقًا وَمَا أَنْتَ
مِنَ الْمُشَرِّكِينَ** ﴿٧٩﴾ (ب، ١١٥: الانتقام)

તર-૪-માઝે કન્યુલ ઈમાન : મૈં ને અપના મુંહ ઉસ કી તરફ કિયા જિસ ને આસ્માન વ જમીન બનાએ એક ઉસી કા હો કર ઓર મૈં મુશિર્કોં મેં નહીં.

હજાજ ને જલ્લાદ સે કહા : ઈસ કા મુંહ કિબ્લે સે ફેર દે. તો આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** ને પઢા :

**فَأَوْيَسَأَتُو لَوْا فَقَمَ وَجْهُ اللَّهِ
(ب، ١: ١١٥: البقرة)**

તર-૪-માઝે કન્યુલ ઈમાન : તો તુમ જિધર મુંહ કરો ઉધર વળ્છુલ્લાહ (ખુદા કી રહમત તુમ્હારી તરફ મુ-તવજ્જેહ) હૈ.

હજાજ બોલા : મુંહ કે બલ જમીન પર લિટા કર કત્લ કર ડાલો. જબ જલ્લાદ ને આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** કો મુંહ કે બલ બ હાલતે સજદા લિટાયા તો આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** ને યેહ આયત તિલાવત ફરમાઈ :

**مِنْهَا حَقْنَمٌ وَفِيهَا نَعِيدٌ كُمْ وَ
مِنْهَا حَرْجُكُلْمَنْ تَارَّةً أَخْرَى
(ب، ١٦: ٥٥: ط)**

તર-૪-માઝે કન્યુલ ઈમાન : હમ ને જમીન હી સે તુમ્હેં બનાયા ઓર ઈસી મેં તુમ્હેં ફિર લે જાએંગો ઓર ઈસી સે તુમ્હેં દોબારા નિકાલેંગો.

જબ જલ્લાદ ને ખનજર ઉઠાયા તો આપ **رَبُّنِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ يَعْلَمُ** આવાજ સે **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ** પઢા ઓર યેહ દુઆ માંગી કે “યા અલ્લાહ ! મેરે કત્લ કે બા’દ હજાજ કો

કિસી મુસલ્માન પર કાબૂ ન દે.” આપ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કી યેહ દુઅા મકબૂલ હો ગઈ ઔર આપ કી શહાદત કે બા’દ હજાજ સિર્ક પન્દરહ રાત જિન્દા રહા ઔર કિસી મુસલ્માન કો કતલ ન કર સકા. ઉસ કે પેટ મેં કેન્સર હો ગયા થા. તબીબ બદબૂદાર ગોશ્ટ કી બોટી કો ધાગે મેં બાંધ કર ઉસ કે હલ્ક મેં ડાલતા થા ઔર વોહ ઉસ કો ધૂંટ જાતા થા. ફિર ઉસ કો નિકલતા થા તો વોહ બોટી ખૂન મેં લિપટી હુઈ નિકલતી થી ઔર ઈન પન્દરહ રાતોં મેં હજાજ કબી સો નહીં સકા કંચૂકે આંખ લગતે હી વોહ ખ્વાબ દેખતા કે હજરતે સર્દિએ બિન જુબૈર رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ઉસ કી ટાંગ પકડ કર ઘસીટ રહે હૈં, બસ આંખ ખુલ જાતી.

(આઈનાએ ઈશ્વરત, સ. 36)

ગુલ્મ સે છુટકારે કી દુઅા કર્યું નહીં કી ?

હજરતે સાયિદુના સર્દિએ બિન જુબૈર رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ મુસ્તજાબુદ્દા’વાત બુજુર્ગ થે. આપ ને એક મુર્ગ પાલ રખા થા જિસ કી બાંગ પર રાત મેં નમાજ કે લિયે બેદાર હુવા કરતે થે. એક રાત મુર્ગ ને અપને વકત પર બાંગ ન દી જિસ કે સબબ હજરતે સાયિદુના સર્દિએ બિન જુબૈર رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ નમાજ કે લિયે ન (ઉઠ સકે). યેહ બાત આપ પર ગિરાં ગુજરી ઔર આપ ને ફરમાયા : અલ્લાહ غَوَّلْ ઈસ કી આવાજ કો મુન્કતા કરે ! ઈસે કયા હુવા ? આપ કી જબાન સે ઈન અલ્ફાજ કા નિકલના થા કે ઈસ કે બા’દ ઉસ મુર્ગ ને કલ્ભી બાંગ ન દી. આપ કી વાલિદાએ મોહ-ત-રમા ને આપ સે ફરમાયા : બેટા ! આજ કે બા’દ કિસી ચીજ પર બદ દુઅા ન કરના. ઈસ કદર મકબૂલુદુઅા હોને કે બા વુજૂદ આપ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ને હજાજ બિન યુસૂફ કે ગુલ્મ પર સબ્ર કિયા યહાં તક કે આપ કો શહીદ કર દિયા ગયા લેકિન આપ ને ઈસ મુસીબત સે છુટકારે કે લિયે દુઅા ન કી.

(جامع العلوم والحكم، ص ٤٥٨ بتصفـ)

صَلُّوا عَلَى الْحَسِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

પેશકશ : મજલિસે અલ મદીનતુલ ઇલિયા (દા'વતે ઈસ્વામી)

(31) લાલચી બીવી

હજરતે સાચિદુના શમુન રહ્માનું રહ્માનું ને હજાર માણ ઈસ તરણ ઈબાદત કી, કે રાત કો ડિયામ ઔર દિન કો રોજા રખને કે સાથ સાથ અલ્લાહ ગુરૂજ કી રાહ મેં જિહાદ ભી કરતે. વોહ ઈસ કદર તાકત વર થે કે લોહે કી વજ્ઞની ઔર મજબૂત ઝન્ઝરોં કો અપને હાથોં સે તોડ ડાલતે થે. કુર્ફશારે ના હજાર ને જબ દેખા કે હજરતે શમુન રહ્માનું રહ્માનું પર કોઈ ભી હર્બા કારગર નહીં હોતા તો બાહુમ મશવરા કરને કે બા'દ બહુત સારે માલો દૌલત કા લાલચ ઢે કર આપ રહ્માનું રહ્માનું કી જોજા કો ઈસ બાત પર આમાદા કર લિયા કે વોહ કિસી રાત નીંદ કી હાલત મેં પાએ તો ઉન્હેં નિહાયત હી મજબૂત રસ્સિયોં સે ખૂબ અચ્છી તરણ જકડ કર ઈન કે હવાલે કર દે. ચુનાન્યે, બે વફા બીવી ને ઐસા હી કિયા. જબ આપ રહ્માનું રહ્માનું બેદાર હુએ ઔર અપને આપ કો રસ્સિયોં સે બંધા હુવા પાયા તો ફૌરન અપને આ'જા કો હ-ર-કત દી. દેખતે હી દેખતે રસ્સિયાં ટૂટ ગઈ ઔર આપ રહ્માનું રહ્માનું આજાદ હો ગયે. ફિર અપની બીવી સે ઈસ્તિક્ષસાર કિયા : મુજે કિસ ને બાંધા થા ? બે વફા બીવી ને વફાદારી કી નકલી અદાઓં સે જૂટમૂટ કહ દિયા કે મૈં તો આપ કી તાકત કા અન્દાજા કર રહી થી કે આપ ઈન રસ્સિયોં સે કિસ તરણ અપને આપ કો આજાદ કરવાતે હોય ? બાત રફા દફા હો ગઈ. એક બાર નાકામ હોને કે બા વુજૂદ બે વફા બીવી ને હિભ્મત નહીં હારી ઔર મુસલ્લસલ ઈસ બાત કી તાક મેં રહી કે કબ આપ આજાદ હો આપ વોહ ઈન્હેં બાંધ દે. આખિરે કાર એક બાર ફિર મૌકાય મિલ હી ગયા, લિહજા જબ આપ રહ્માનું રહ્માનું પર નીંદ કા ગ-લબા હુવા તો ઉસ જાલિમા ને નિહાયત હી ચાલાકી કે સાથ આપ રહ્માનું રહ્માનું કો લોહે કી ઝન્ઝરોં મેં અચ્છી તરણ જકડ દિયા. જું હી આપ રહ્માનું રહ્માનું કી આંખ ખુલી, એક હી જટકે મેં ઝન્ઝર કી એક એક કરી અલગ કર દી ઔર બ આસાની

આજાદ હો ગયે. બીવી યેહ મનજર દેખ કર સટ-પટા ગઈ મગર ફિર મકારી સે કામ લેતે હુએ વોહી બાત દોહરા દી કે મૈં તો આપ કો આજમા રહી થી. દૌરાને ગુફત-ગૂ હજરતે શમિન રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ને અપની બીવી કે આગે અપના રાજ ઈફશા કર દિયા કે મુજ પર અલ્લાહ ગુરૂજલ કા બડા કરમ હૈ ઉસ ને મુજે અપની વિલાયત કા શરરી ઈનાયત ફરમાયા હૈ, મુજ પર દુન્યા કી કોઈ ચીજ અસર નહીં કર સકતી મગર હાં ! “મેરે સર કે બાલ”. ચાલાક ઔરત સારી બાત સમજ ગઈ. આખિર એક બાર મૌકાઅ પા કર ઉસ ને આપ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કો આપ હી કે ઉન આઠ ગેસૂઓં સે બાંધ દિયા જિન કી દરારી ઝમીન તક થી. (યેહ અગલી ઉભ્મત કે બુજુર્ગ થે, હમારે આકા صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ કી સુન્નતે ગેસૂ આધે કાન, પૂરે કાન ઔર મુખારક કન્ધોં તક હૈ. ફતાવા ર-જવિયા મેં હૈ : શાનોં સે નીચે ઢલકે હુએ ઔરતોં કે સે બાલ રખના હરામ હૈ.) (ફતાવા ર-જવિયા, 21/ 600) આપ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ને આંખ ખુલને પર બડા જોર લગાયા મગર આજાદ ન હો સકે. દુન્યા કી દૌલત કે નશે મેં બદ-મસ્ત બે વફા ઔરત ને અપને નેક ઔર પારસા શોહર કો દુષ્મનોંનો કે હવાલે કર દિયા. કુફ્ફારે બદ અત્વાર ને હજરતે શમિન رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કો એક સુતૂન સે બાંધ દિયા ઔર ઈન્નિહાઈ બે દર્દી ઔર સફશાકી સે ઉન કે કાન ઔર હોટ કાટ દિયે, તમામ કુફ્ફાર વહીં જમ્મ થે, તથ ઉસ મર્દે મુજાહિદ ને અલ્લાહ ગુરૂજલ સે દુઅા કી, કે મુજે ઈન બન્ધનોં કો તોડને કી કુવ્યત બખ્શ દે ઔર ઈન કાફિરોં પર યેહ સુતૂન મથ છત કે ગિરા દે ઔર મુજે ઈન કે ચુંગલ સે નજીત દે દે. ચુનાચ્યે, અલ્લાહ ગુરૂજલ ને ઉન્હેં કુવ્યત અતા ફરમાઈ વોહ હિલે તો ઉન કે તમામ બન્ધન ટૂટ ગયે, ઉન્હોંને સુતૂન કો હિલાયા જિસ કી વજણ સે છત કાફિરોં પર આ જિરી ઔર અલ્લાહ ગુરૂજલ ને ઉન સબ કો હલાક કર દિયા ઔર હજરતે શમિન رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ કો ઉન સે નજીત બખ્શ દી ગઈ.

(مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ، فِي فَضْلِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، ص ٣٠٦، بِتَغْيِيرٍ)

ગુનાહ બે અદદ ઔર જુમ્મ ભી હેં લા તા'દાદ
મુખાફ કર દે ન સહ પાળિંગા સઝા યા રબ

(વસાઈદે બખ્શિશ, સ. 78)

(32) શેર ને સર ચબા ડાલા

રَبُّ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ أَكْبَرُ
શહઝાદિયે રસૂલ હજરતે સથિ-દૃતુના ઉમ્મે કુલ્લૂમ મણી અધ્યાત્મ
પહલે અબૂ લહબ કે બેટે “ઉતેબા” કે નિકાહ મેં થી લેકિન અબૂ લહબ કે
મજબૂર કર દેને સે બદ નસીબ ઉતેબા ને ઉન કો રૂખ્સતી સે કબ્લ હી
તલાક દે દી ઔર ઈસ જાલિમ ને બારગાહે નુખુવ્યત મેં હન્તિહાઈ
ગુસ્તાખી ભી કી. યહાં તક કે બદ જબાની કરતે હુએ હુન્દૂર રહ્મતુલ્લિલ
આ-લામીન કો ફાડ ડાલા. ઈસ ગુસ્તાખ કી બે અ-દબી સે આપ કે કલ્યે
નાનુક પર હન્તિહાઈ રન્જ વ સદમા ગુજરા ઔર જોશે ગમ મેં આપ કી
જબાને મુખારક સે યેહ અલ્ફાજ નિકલ ગયે કે “યા અલ્લાહ ગ્રેગ !
અપને કુતો મેં સે કિસી કુતો કો ઈસ પર મુસલ્વત ફરમા દે.” ઈસ હુઅાએ
ન-બવી કા યેહ અસર હુવા કે અબૂ લહબ ઔર ઉતેબા દીનોં તિજારત કે
લિયે એક કાફિલે કે સાથ મુલ્કે શામ ગયે ઔર મકામે “જરકા” મેં એક
રાહિબ કે પાસ રાત મેં ઠહરે. રાહિબ ને કાફિલે વાલોં કો બતાયા કે યહાં
દરિન્દે બહુત હેં, આપ લોગ જરા હોશિયાર હો કર સોઅં. યેહ સુન કર અબૂ
લહબ ને કાફિલે વાલોં સે કહા કે એ લોગો ! મુહમ્મદ (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ أَكْبَرُ)
ને મેરે બેટે ઉતેબા કે લિયે હલાકત કી હુઅા કર દી હે. લિલાજા તુમ લોગ
તમામ તિજારતી સામાનોં કો ઈકઢા કર કે ઉસ કે ઉપર ઉતેબા કા બિસ્તર
લગા દો ઔર સબ લોગ ઈસ કે ઈદ ગિર્દ ચારોં તરફ સો જાઓ તાકે મેરા
બેટા દરિન્દોં કે હમ્લે સે મહિન્દૂર રહે. ચુનાન્યે, કાફિલે વાલોં ને ઉતેબા કી
હિફાજત કા પૂરા પૂરા બન્દોબસ્ત કિયા લેકિન રાત મેં બિલ્કુલ અચાનક
એક શેર આયા ઔર સબ કો સૂંધતે હુએ કૂદ કર ઉતેબા કે બિસ્તર પર

પહોંચા ઔર ઉસ કે સર કો ચબા ઢાલા. લોગોં ને હર ચન્દ શેર કો તલાશ કિયા મગર કુછ ભી પતા નહીં ચલ સકા કે યેહ શેર કહાં સે આયા થા ઔર કિધર ચલા ગયા ?

(شرح الزرقاني، فی ذکر اولاده الکرام، ٣٢٥/٤)

نِّعَمْ سَكَنَهَا كِيَامَتْ تَلَكَ بُعدَّا كَيْ كَسَمَ

كَيْ كِيسَ كَيْ تُمَ نَّعَمْ سَنَجَرَ سَنَجَرَ كَيْ دَيَّدَ دَيَّدَ

ખુદા કી શાન દેખિયે કે અબૂ લહબ કે દોનોં બેટોં ઉત્થા ઔર ઉતૈબા ને હુઝૂરે અકરમ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ કી દોનોં શહજાહિયોં કો અપને બાપ કે મજબૂર કરને સે તલાક દે દી મગર ઉત્થા ને ચૂંકે બારગાહે નુભુવ્યત મેં કોઈ ગુસ્તાખી ઔર બે અ-દબી નહીં કી થી ઈસ લિયે વોહ કદ્દરે હલાહી મેં મુખ્યલા નહીં હુવા બલ્કે ફત્હે મકા કે દિન ઈસ ને ઔર ઈસ કે એક દૂસરે ભાઈ “મુઅત્તિબ” દોનોં ને ઈસ્લામ કબૂલ કર લિયા ઔર દસ્તે અકદસ પર બૈઅત કર કે શ-રફે સહાબિયત સે સરફરાજ હો ગએ. “ઉતૈબા” ને ચૂંકે બારગાહે અકદસ મેં ગુસ્તાખી વ બે અ-દબી કી થી ઈસ લિયે વોહ કદ્દરે કદ્દરે જબ્જાર વ ગ-ગબે જબાર મેં ગિરિફતાર હો કર કુઝ કી હાલત મેં એક ખૂંખાર શેર કે હમ્લે કા શિકાર બન ગયા.

(وَالْعَيْبَ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْهُ) (سીરતે મુસ્તફા, સ. 695)

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ الْحَبِيبِ!

(33) ગુંજ કા અન્જામ

અબૂ નસ્ર મુહમ્મદ બિન મરવાન એક કુર્ડી કે હમરાહ ખાના ખા રહા થા, દસ્તર ખ્વાન પર દો લુને હુએ ચકોર ભી મૌજૂદ થે. કુર્ડી ને એક ચકોર ઉઠાયા ઔર હંસના શુરૂઆ કર દિયા. અબૂ નસ્ર મુહમ્મદ બિન મરવાન ને ઉસ સે હંસને કા સબબ દરયાફત કિયા તો કુર્ડી કહને લગા કે મૈં જબ જવાન થા તો ચોર થા. એક રોજ મૈં ને એક તાજિર કો હદ્દ બનાયા ઔર ઉસ કો કંતલ કરને લગા. યેહ દેખ કર તાજિર ને

ગિડગિડાતે હુએ અપની જાં બખ્શી કી દર-ખ્વાસ્ત કી લેકિન મેં બાજ ન આયા. જીબ ઉસ ને દેખા કે મૈં ઉસે કત્થ કર કે રહ્યુંગા તો વોહ યક્કાયક પહાડ પર બેઠે દો ચકોરોં કી તરફ દેખને લગા ઔર ઉન સે કહને લગા, કે તુમ દોનોં ગવાહ હો જાઓ યેહ આદમી મુજ કો જુલ્મન હલાક કર રહા હૈ. ફિર મૈં ને ઉસ કો કત્થ કર દિયા. જિસ વક્ત મુજે ખાને મેં ઉન દો ચકોરોં કી જલક દિખાઈ દી તો મુજે ઉસ તાજિર કી બે વુક્કી પર હુંસી આઈ જો કે દો ચકોરોં કો મેરે જિલાફ ગવાહ બના રહા થા. કુર્દી કી યેહ બાત સુન કર અબૂ નસ્ર બિન મરવાન ને કહા : બખુદા ! ઈન દોનોં ચકોરોં ને તેરે જિલાફ ઐસે શાખ્સ કે પાસ ગવાહી દી હૈ, જિસ કે પાસ ગવાહી દેના મુઝીદ ભી હૈ ઔર વોહ તુમ્હેં સર્જા ભી દે સકતા હૈ. ફિર અબૂ નસ્ર બિન મરવાન ને કુર્દી કા સર કલમ કરને કા હુકમ જારી કર દિયા.

(حياة الحيوان، ٣٤/١)

صَلُّوْعَلَّ الْحَبِيبِ ! صَلُّوْعَلَّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(34) એક ટાંગ કટ ગઈ

હજરતે અલ્લામા કમાલુદીન દમીરી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ નિકલ કરતે હૈને : “જમણશરી” (જો કે મો'તજીલી ફિર્ક કા એક મશહૂર આલિમ ગુજરા હૈ ઉસ) કી એક ટાંગ કટી હુઈ થી, લોગોં કે પૂછને પર ઉસ ને ઈન્જિશાફ કિયા કે યેહ મેરી માં કી બદ દુઆ કા નતીજા હૈ, કિસ્સા ધૂંહુવા કે મૈં ને બચપન મેં એક ચિદ્યા પકડી ઔર ઉસ કી ટાંગ મેં ઢોરી બાંધ દી, ઈતિહાસ સે વોહ મેરે હાથ સે ધૂટ કર ઉડતે ઉડતે દીવાર કી દરાડ મેં ધુસ ગઈ મગર ઢોરી બાહર હી લટક રહી થી, મૈં ને ઢોરી પકડ કર જોર સે ખીંચી તો ચિદ્યા ફડકી હુઈ બાહર નિકલ પડી મગર બેચારી કી ટાંગ ઢોરી સે કટ ચુકી થી, મેરી માં ને યેહ દર્દનાક મન્જર દેખા તો સદમે સે તડપ ઉઠી ઔર ઉસ કે મુંહ સે મેરે લિયે યેહ બદ દુઆ નિકલ ગઈ : “જિસ તરફ તૂ ને ઈસ બે

જબાન કી ટાંગ કાટ ડાલી, અલ્લાહ તાઓલા તેરી ટાંગ કાટે.” બાત આઈ ગઈ હો ગઈ, કુછ અર્સે કે બા’દ તહસીલે ઈલ્ય કે લિયે મૈં ને “બુખારા” કા સફર ઈજ્જિયાર કિયા, ઈસ્નાએ રાહ સુવારી સે ગિર પડા, ટાંગ પર શદીદ ચોટ લગી, “બુખારા” પહોંચ કર કાફી ઈલાજ કિયા મગર તકલીફ ન ગઈ, બિલ આખિર ટાંગ કટવાની પડી. (حیةُ الحيوان، ٢/١٦٣)

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ!

(35) પુર અસરાર મા'જૂર

હજરતે સાયિદુના અબૂ કિલાબા રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કા બયાન હૈ કે મૈં ને મુલ્કે શામ મેં એક આદમી દેખા જો બાર બાર યેહ સદા લગા રહા થા : “હાએ અફસોસ ! મેરે લિયે જહન્નમ હૈ.” મૈં ઉઠ કર ઉસ કે પાસ ગયા તો યેહ દેખ કર હૈરાન રહ ગયા કે ઉસ કે દોનોં હાથ પાઉં કટે હુંએ હૈં, દોનોં આંખોં સે અન્ધા હૈ ઔર મુંહ કે બલ અમીન પર ઔંધા પડા હુવા બાર બાર યેહી કહે જા રહા હૈ કે “હાએ અફસોસ ! મેરે લિયે જહન્નમ હૈ.” મૈં ને ઉસ સે પૂછા કે એ આદમી ! કૃષ્ણ ઔર કિસ બિના પર તૂ યેહ કહ રહા હૈ ? યેહ સુન કર ઉસ ને કહા : એ શખ્સ ! મેરા હાલ ન પૂછિ, મૈં ઉન બદનસીબોં મેં સે હું જો અમીરુલ મુઅમ્બિનીન હજરતે સાયિદુના ઉસમાને ગની રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કો શહીદ કરને કે લિયે આપ કે મકાન મેં દાખિલ હો ગયે થે, મૈં જબ તલવાર લે કર કરીબ પહોંચા તો આપ રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કી ઝોઝે મોહ-ત-રમા રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْહَا મુજે ઝોર ઝોર સે ડાંટને લગીં તો મૈં ને ગુસ્સે મેં આ કર બીબી સાહિબા રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْહَا કો થખ્પડ માર દિયા ! યેહ દેખ કર અમીરુલ મુઅમ્બિનીન હજરતે સાયિદુના ઉસમાને ગની રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ને તડપ કર યેહ દુઆ માંગી : “અલ્લાહ તાઓલા તેરે દોનોં હાથ ઔર દોનોં પાઉં કાટે, તુઝે અન્ધા કરે ઔર તુઝું કો જહન્નમ મેં જોંક હે.” એ શખ્સ ! અમીરુલ મુઅમ્બિનીન રَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ

ਕੇ ਪੁਰ ਜਲਾਲ ਚੇਹਰੇ ਕੋ ਫੇਖ ਕਰ ਔਰ ਉਨ ਕੀ ਈਸ ਕਾਹਿਰਾਨਾ ਦੁਆ ਕੋ ਸੁਣ ਕਰ ਮੇਰੇ ਬਦਨ ਕਾ ਏਕ ਏਕ ਰੋਂਗਟਾ ਖਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਔਰ ਮੈਂ ਘੌਫ਼ ਸੇ ਕਾਂਪਤਾ ਛੁਵਾ ਵਹਾਂ ਸੇ ਭਾਗ ਖਡਾ ਛੁਵਾ। ਮੈਂ ਅਮੀਰਲ ਮੁਅਮਿਨੀਨ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ਕੀ ਚਾਰ ਦੁਆਓਂ ਮੈਂ ਸੇ ਤੀਨ ਕੀ ਝਥ ਮੈਂ ਤੋ ਆ ਚੁਕਾ ਛੁੱ, ਤੁਮ ਫੇਖ ਹੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਕੇ ਮੇਰੇ ਢੋਨੋਂ ਲਾਥ ਔਰ ਢੋਨੋਂ ਪਾਉ ਕਟ ਚੁਕੇ ਔਰ ਆਂਖੋਂ ਭੀ ਅਨ੍ਧੀ ਹੋ ਚੁਕੀਂ, ਆਹ ! ਅਥ ਸਿੱਖ ਯੌਥੀ ਦੁਆ ਧਾ'ਨੀ ਮੇਰਾ ਜਹਨਾਮ ਮੈਂ ਦਾਬਿਲ ਹੋਨਾ ਬਾਕੀ ਰਹ ਗਿਆ ਹੈ।

(الرِّیاض النَّصْرَة فِي مَنَاقِبِ الْعَشْرَة، جزء: ٣، ص: ٤١)

ਅਦਾਵਤ ਔਰ ਕੀਨਾ ਉਨ ਸੇ ਜੋ ਰਖਤਾ ਹੈ ਸੀਨੇ ਮੈਂ
ਵੋਹੀ ਬਦ ਬਖ ਹੈ ਮਲਿਨ ਹੈ ਮਹੂਦ ਸ਼ੈਤਾਨੀ

(ਵਸਾਈਕ ਬਾਬਿਲਾਕ, ਸ. 585)

صَلُّوا عَلَى الْحَكِيمِ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

36) ڄେਸੀ ਕਰਨੀ ਵੈਸੀ ਭਰਨੀ

ਛਜਰਤੇ ਸਾਚਿਦੁਨਾ ਅਭੂ ਸਾਲੇਹ ਫਰਮਾਤੇ ਹੋਂ : رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ਸਾਚਿਦੁਨਾ ਅਭੂ ਸਾਲੇਹ ਬਿਨ ਅਰਤ ਤਮੀਮੀ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ਲੋਹਾਰ ਕਾ ਕਾਮ ਕਰਤੇ ਥੇ ਔਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਚੁਕੇ ਥੇ। ਰਸੂਲੁਲਖਾਹ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ਉਨ ਸੇ ਮਹਿਬਤ ਫਰਮਾਤੇ ਔਰ ਉਨ ਕੇ ਪਾਸ ਤਥਾਰੀਫ ਲੇ ਜਾਤੇ ਥੇ। ਈਸ ਬਾਤ ਕੀ ਖਭਰ ਆਪ ਮਾਲਿਕਾ “ਉਮ੍ਮੇ ਅਨਮਾਰ” ਕੋ ਹੋ ਗਈ, ਲਿਹਾਜਾ ਵੋਹ ਸਜਾ ਕੇ ਤੌਰ ਪਰ ਲੋਹਾ ਲੇ ਕਰ ਦਹਕਾਤੀ ਔਰ ਉਸੇ ਆਪ ਕੇ ਸਰ ਪਰ ਰਖਾ ਕਰਤੀ। ਆਪ ਨੇ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ਨੇ ਬਾਰਗਾਹੇ ਨ-ਬਵੀ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ਫਰਿਧਾਦ ਕੀ। ਆਪ ਨੇ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ਦੁਆ ਫਰਮਾਈ : ਐ ਅਲਖਾਹ **غَوْجَل!** ਖਭਾਬ ਕੀ ਮਦਦ ਫਰਮਾ। ਦੁਆ ਕੀ ਕਬੂਲਿਅਤ ਕਾ ਝੂਖੂਰ ਧੂੰ ਛੁਵਾ ਕੇ ਆਪ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ਕੀ ਮਾਲਿਕਾ ਕੇ ਸਰ ਮੈਂ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਕੀ ਤਕਲੀਫ ਕੀ ਵਾਝ ਸੇ ਵੋਹ ਕੁਝ ਕੀ ਤਰਹ ਚਿਲਵਾਧਾ ਕਰਤੀ ਥੀ। ਕਿਸੀ ਨੇ ਉਸੇ

યેહ ઈલાજ બતાયા કે અપને સર કો લોહે કી ગર્મ સલાખોં સે દાગો. ઉસ ને આપ رَغْفَنَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ કો યેહ કરને કા હુકમ દિયા. યું આપ رَغْفَنَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ લોહા દહ્કાતે ઔર ઉસ કા સર દાગા કરતે થે.

(اسد الغابة، رقم الترجي ١٤٠٧:٤٠١، خباب بن الارت ٢/٤)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

(37) કુરાને કરીમ ભુલા દિયા ગયા

હાફિઝ અબૂ અમ્ર મદ્રસે મેં કુરાને પાક પઢાતે થે, એક બાર એક ખૂબ સૂરત લડકા પઢને કે લિયે આ ગયા, ઉસ કી તરફ ગન્ધી લગ્નુંત કે સાથ દેખતે હી ઉન કો સારા કુરાન શરીફ ભુલા દિયા ગયા, ખૂબ તૌબા કી ઔર રોતે હુએ મશહૂર તાબેઈ બુજુર્ગ હજરતે સાચિદુના હસન બસરી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَرِي કી બારગાહ મેં હાજિર હો કર દૃદાદ અર્જ કર કે તાલિબે દુઆ હુએ. ફરમાયા : ઈસી સાલ હજ કી સાદાત હાસિલ કરો ઔર મિના શરીફ કી મસ્જિદુલ ઐફ શરીફ મેં જા કર વહાં પેશ ઈમામ સે દુઆ કરવાઓ. ચુનાન્યે, (સાબિકા) હાફિઝ સાહિબ ને હજ કિયા ઔર મસ્જિદુલ ઐફ શરીફ મેં ઝોડૂર સે પહ્લે હાજિર હો ગયે, એક નૂરાની ચેહરે વાલે બૂધે પેશ ઈમામ સાહિબ લોગોંને કે જુરમટ કે અન્દર મેહરાબ મેં તશરીફ ફરમા થે. કુછ દેર કે બા'દ એક સાહિબ તશરીફ લાએ, બ શુમૂલ ઈમામ સાહિબ સબ ને ખડે હો કર ઉન કા ઈસ્તિકબાલ કિયા, નૌ વારિદ (નાને આને વાલે સાહિબ) ભી ઉસી હલ્કે મેં બૈઠ ગયે. અજાન હુઈ ઔર નમાજે ઝોડૂર કે બા'દ લોગ મુન્તશિર હો ગયે. પેશ ઈમામ સાહિબ કો તન્દા પા કર (સાબિકા) હાફિઝ સાહિબ આગે બઢે ઔર સલામ વ દસ્ત બોસી કે બા'દ રોતે હુએ મુદાઓ અર્જ કર કે દુઆ કી ઈલ્જિજા કી, પેશ ઈમામ સાહિબ કે દુઆ કરતે હી સારા કુરાને મજૂદ ફિર હિફજ હો ગયા, ઈમામ સાહિબ ને પૂછા : તુમ્હે મેરા પતા કિસ ને

બતાયા ? અર્જ કી : હજરતે સાચ્છિદુના હસન બસરી ﷺ ને. ફરમાને લગે : અચ્છા ! ઉન્હોને મેરા પર્દા ફાશ કિયા હૈ, અથ મૈં ભી ઉન કા રાજ ખોલતા હું, સુનો ! ઝોડુર સે પહુલે જિન સાહિબ કી આમદ પર ઉઠ કર સબ ને તા'જીમ કી થી વોહ હજરતે સાચ્છિદુના હસન બસરી ﷺ થે ! વોહ અપની કરામત સે બસરા સે યહાં મિના શરીર કી મણ્ણદુલ જેફ મેં તશરીફ લા કર રોજાના નમાઝે ઝોડુર અદા ફરમાતે હૈને. (ત્રંકરી લાલીએ, ડકર્સિ, જ્ઞાન: ૩૮, માખુરી) અલ્લાહ ﷺ કી ઉન પર રહેમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિકરત હો.

صَلُّوا عَلَى الْحَكِيْمِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

હાફિઝે કી તબાહી કા એક સબના

ઐ દીદારે મદ્દીના કે આરજૂ મન્દ આશિકાને રસૂલ ! દેખા આપ ને ! અમ્રદ કી તરફ “ગાન્ધી લગ્નગત” કે સાથ દેખને સે હાફિઝા ભી તબાહ હો સકતા હૈ. આજ કલ યાદ દાશત કી કમ્ભી કી શિકાયત આમ હૈ, હુફ્ફફાજ કી ભી એક તા'દાદ હાફિઝે કી કમજોરી કી આફત મેં મુખ્તલા હૈ ઔર બહુત સોં કો તો કુરાને પાક હી ભુલા દિયા જાતા હૈ (કુરાન શરીર યા હુલાં આયત “ભૂલ” ગયા કહને કે બજાએ “ભુલા દિયા ગયા” કહના ચાહિયે) બદ નિગાહી ઔર T.V વર્ગેરા પર ફિલ્મે ડ્રામે દેખના ગુનાહ વ હરામ ઔર જહન્નમ મેં લે જાને વાલા કામ હૈ ઔર ઈસ સે હાફિઝા ભી કમજોર હો જાતા હૈ. હાફિઝા કમજોર હોને કે ઔર ભી કઈ અસ્થાબ હેં લિહાજા ખબરદાર ! કિસી હાફિઝ સાહિબ કી મન્જિલ કમજોર હોને કી સૂરત મેં મહૂજ અપની અટકલ સે યેહ જેહન બના લેના કે બદ નિગાહી કે સબબ ઐસા હુલા હૈ, બદ ગુમાની હૈ ઔર મુસલ્માન પર બદ ગુમાની હરામ ઔર જહન્નમ મેં લે જાને વાલા કામ હૈ.

યા ઈલાહી ! રંગ લાએં જબ મેરી બે બાકિયાં
ઉન દી નીચી નીચી નજરોં કી હયા કા સાથ હો

(હદાઈકે બખ્શિશ, સ. 133)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

(38) ખૌફનાક ડાકુ

શૈખ અબુહુલ્લાહ શાફીએ ઉَيْلِهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْكَوِي અપને સફર નામે મેં લિખતે હૈનું : એક બાર મૈં શહેર બસરા સે એક કર્યા (યા'ની ગાઉં) કી તરફ જા રહા થા. દોપહર કે વક્ત યકાયક એક ખૌફનાક ડાકુ હમ પર હમ્માં આવર હુવા, મેરે રફીક (યા'ની સાથી) કો ઉસ ને શહીદ કર ડાલા, હમારા માલો મતાઅ છીન કર મેરે દોનોં હાથ રસ્સી સે બાંધે, મુજે જમીન પર ડાલા ઔર ફિરાર હો ગયા. મૈં ને જું તું હાથ ખોલે ઔર ચલ પડા મગર પરેશાની કે આલમ મેં રસ્તા ભૂલ ગયા, યહાં તક કે રાત આ ગઈ. એક તરફ આગ કી રોશની દેખ કર મૈં ઉસી સમાં ચલ દિયા, કુછ દેર ચલને કે બા'દ મુજે એક ઐમા નજર આયા, મૈં શિદ્દતે ઘાસ સે નિઢાલ હો ચુકા થા, લિણજા ઐમે કે દરવાઝે પર ખડે હો કર મૈં ને સદા લગાઈ ! **الْعَطَشُ ! الْعَطَشُ :** યા'ની “હાએ ઘાસ ! હાએ ઘાસ !” ઈતિહાસ કે વોહ ઐમા ઉસી ખૌફનાક ડાકુ કા થા ! મેરી પુકાર સુન કર બજાએ પાની કે નંગી તલવાર લિયે વોહ બાહર નિકલા ઔર ચાહા કે એક હી વાર મેં મેરા કામ તમામ કર દે, ઉસ કી બીવી આડે આઈ મગર વોહ ન માના ઔર મુજે ઘસીટતા હુવા દૂર જંગલ મેં લે આયા ઔર મેરે સીને પર ચઢ ગયા મેરે ગલે પર તલવાર રખ કર મુજે ઝબ્દ કરને હી વાલા થા કે યકાયક જાઓયોં કી તરફ સે એક શેર દહાડતા હુવા બરામદ હુવા, શેર કો દેખ કર ખૌફ કે મારે ડાકુ દૂર જા ગિરા, શેર ને ઝપટ કર ઉસે ચીર ફાડ ડાલા ઔર જાઓયોં મેં ગાઈબ હો ગયા. મૈં ઈસ ગૈબી ઈમદાદ પર અલ્લાહ કા શુક બજા લાયા.

(ગુલ્બ કા અન્જામ, સ. 2)

સચ હૈ કે બુરે કામ કા અન્જામ બુરા હૈ

આલિમ કો મોહલત મિલતી હૈ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને ? જુલ્મ કા અન્જામ કિસ કદર ભયાનક હૈ. હજરતે સચ્ચિદુના શૈખ મુહમ્મદ બિન ઈસ્માઈલ બુખારી **“بُخَارِيٰ شَرِيفٌ”** મેં નકલ કરતે હૈને : હજરતે સચ્ચિદુના અબૂ મૂસા અશઅરી **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ** સે રિવાયત હૈ, સરકારે મદીનાએ મુનવ્વરહ, સરદારે મક્કાએ મુકર્મા **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ને ફરમાયા : બેશક અલ્લાહ **غَوَّاجٌ** આલિમ કો મોહલત દેતા હૈ યાંત્રક કે જબ ઉસ કો અપની પકડ મેં લેતા હૈ તો ફિર ઉસ કો નહીં છોડતા. યેહ ફરમા કર સરકારે નામદાર **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ને પારહ 12 સૂરાએ હૂદ કી આયત 102 તિલાવત ફરમાઈ :

**وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخْزَى^{١٢٣}
الْقُرْبَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهَا
إِلَيْهِ شَدِيدٌ**

તર-જ-માઝે કન્જુલ ઈમાન : ઔર ઐસી હી પકડ હૈ તેરે રબ કી જબ બસ્તિઓં કો પકડતા હૈ ઉન કે જુલ્મ પર. બેશક ઉસ કી પકડ દર્દનાક કર્યી હૈ.

(بخاري، كتاب التفسير، باب وكذلك أخذ ربك... الخ، ٢٤٧/٣، حدیث: ٤٦٨٦)

દહ્યશત ગર્દોં, લુટેરોં, કલ્યો ગારત ગરી કા બાળાર ગર્મ કરને વાલોં કો બયાન કર્દા છિકાયત સે ઈશ્વરત હાસિલ કરની ચાહિયે, ઉન્હેં અપને અન્જામ સે બે ખબર નહીં રહના ચાહિયે કે જબ હુન્યા મેં ભી કંદુર કી બિજલી ગિરતી હૈ તો ઈસ તરહ કે આલિમ લોગ કુતે કી મૌત મારે જાતે હું ઔર ઉન પર દો આંસૂ બહાને વાલા ભી કોઈ નહીં હોતા.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ !

(39) ગબાન લટક કર સીને પર આ ગઈ

બલ્યામ બિન બાઉરા અપને દૌર કા બહુત બડા આલિમ ઔર આનિદો જાહેર થા. ઈસ કો ઈસમે આ'જમ કા ભી ઈલ્મ થા. યેહ

अपनी जगह बैठा हुवा अपनी दुहानिय्यत से अर्शे आ'जम को देख लिया करता था। बहुत ही मुस्तज्जबुद्दा'वात था के ईस की हुआँ बहुत क्रियादा मकबूल हुवा करती थीं। ईस के शागिर्दों की तादाद भी बहुत क्रियादा थी। मशहूर येह है के ईस की दर्सगाह में तालिबे ईलामों की सिर्फ दवातें 12 हजार थीं। जब हजरते सच्चिदानन्द और सलाम (عَلَيْهِ الْبَرَّ وَالسَّلَامُ) से जिहाद करने के लिये बनी ईसराईल के लश्करों को ले कर रवाना हुए तो बल्यम बिन बाउरा की क्रौम ईस के पास धबराई हुई आई और कहा के हजरते मूसा (عَلَيْهِ السَّلَامُ) बहुत ही बड़ा और निष्ठायत ही ताकत वर लश्कर ले कर हम्ला आवर होने वाले हैं, वोह येह चाहते हैं के हम लोगों को हमारी जमीनों से निकाल कर येह जमीन अपनी क्रौम बनी ईसराईल को दे दें। ईस लिये مَحَاذَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ आप मूसा (عَلَيْهِ نَبِيًّا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) के लिये ऐसी बद हुआ कर दीजिये के वोह शिकस्त खा। कर वापस चले जाएं, आप चूंके मुस्तज्जबुद्दा'वात हैं ईस लिये आप की हुआ अदूर मकबूल हो जाएंगी। येह सुन कर बल्यम बिन बाउरा कांप उठा और कहने लगा : तुम्हारा नास हो, खुदा की पनाह ! हजरते मूसा (عَلَيْهِ السَّلَامُ) अल्लाह عَزَّوَجَلَّ के रसूल हैं और उन के लश्कर में मोमिनों और फ़िरिश्तों की जमानत है उन पर भला मैं कैसे और किस तरह बद हुआ कर सकता हूँ ? लेकिन ईस की क्रौम ने रो रो कर और गिरागिरा कर ईस तरह ईसरार क्रिया के ईस को कहना पड़ा के ईस्तिखारा कर देने के बाद अगर मुझे ईज़ाजत मिल गई तो बद हुआ कर दूँगा। जब ईस्तिखारे में बद हुआ की ईज़ाजत नहीं मिली तो ईस ने साझ साझ जवाब दे दिया के अगर मैं बद हुआ करूँगा तो मेरी हुन्या व आभिरत दोनों बरबाद हो जाएंगी। अब की बार ईस की क्रौम ने बहुत से गिरां कद्र हृदाया और तहाईँ ईस के सामने रखे और बद हुआ करने पर वे पनाह ईसरार क्रिया। यहां तक के बल्यम बिन बाउरा पर हिर्स व

લાલચ કા ભૂત સુવાર હો ગયા ઔર વોહ માલ કે જાલ મેં ફંસ કર ઉન કી ખ્વાહિશ પૂરી કરને પર તથાર હો ગયા ઔર અપની ગધી પર સુવાર હો કર બદ દુઆ કે લિયે ચલ પડા. રાસ્તે મેં બાર બાર ઉસ કી ગધી ઠહર જાતી ઔર મુંહ મોડ કર ભાગ જાના ચાહતી થી મગર યેહ ઉસ કો માર માર કર આગે બઢાતા રહા. યદાં તક કે ગધી કો અલ્લાહ **عَزَّوَجَلَ** ને ગોયાઈ કી તાકત અતા ફરમાઈ ઔર ઉસ ને કહા : અફ્સોસ ! એ બલ્યામ ! તૂ કહાં ઔર કિધર જા રહા હૈ ? દેખ ! મેરે આગે ફિરિશે હું જો મેરા રાસ્તા રોકતે ઔર મેરા મુંહ મોડ કર મુઝે પીછે ધકેલ રહે હું. એ બલ્યામ ! તેરા બુરા હો ક્યા તૂ અલ્લાહ કે નબી ઔર મુઅમ્બિનીન કી જમાઅત પર બદ દુઆ કરેગા ? મગર બલ્યામ બિન બાઓરા કી આંખોં પર લાલચ કી પણી બંધ ચુકી થી લિછાજા વોહ ગધી કી તમ્બીહ સુન કર ભી વાપસ નહીં હુવા ઔર “હુસ્બાન” નામી પહાડ પર ચઢ ગયા ઔર બુલન્દી સે હજરતે સાચ્છિદુના મૂસા عَلَىٰ نَبِيًّا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ કે લશ્કરોં કો બગૌર દેખા ઔર બદ દુઆ શુરૂએ કર દી. લેકિન ખુદા **عَزَّوَجَلَ** કી શાન દેખિયે કે વોહ હજરતે સાચ્છિદુના મૂસા عَلَىٰ نَبِيًّا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ કે લિયે બદ દુઆ કરતા થા મગર ઉસ કી જબાન પર ઉસ કી અપની કૌમ કે લિયે બદ દુઆ જારી હો જાતી થી. યેહ દેખ કર કઈ મર્તબા ઉસ કી કૌમ ને ટોકા કે એ બલ્યામ ! તુમ તો ઉલટી બદ દુઆ કર રહે હો. કહને લગા : મૈં ક્યા કરું ! મૈં બોલતા કુછ ઔર હું ઔર મેરી જબાન સે કુછ ઔર હી નિકલતા હૈ ! ફિર અચાનક ઉસ પર ગ-ગબે ઈલાહી નાજિલ હુવા ઔર ઉસ કી જબાન લટક કર ઉસ કે સીને પર આ ગઈ. ઉસ વકત બલ્યામ બિન બાઓરા ને અપની કૌમ સે રો કર કહા : અફ્સોસ મેરી હુન્યા વ આખિરત દોનોં તબાહો બરબાદ હો ગઈ, મેરા ઈમાન જાતા રહા ઔર મૈં કહરે કદ્દાર વ ગ-ગબે જગ્બાર મેં ગિરિઝિતાર હો ગયા હું. જાઓ ! અબ મેરી કોઈ દુઆ કબૂલ નહીં હો સકતી. (تفسير صاوي، ج ٩، ص ٢٧٧/٢٠٧١: ملخصاً)

કિસ કે દર પર મેં જાગુંગા મૌલા

ગર તુ નારાજ હો ગયા યા રબ

(વસાઈદે બાળિશા, સ. 80)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوٰ عَلَى مُحَمَّدٍ!

(40) કારુન કા અન્જમ

કારુન હજરતે સાચ્છિદુના મૂસા ઉપરે કે ચચા
 “યસહર” કા બેટા થા. બહુત હી શકીલ ઔર ખૂબ સૂરત આદમી થા.
 ઈસી લિયે લોગ ઉસ કે હુસ્નો જમાલ સે મુ-તાસિસિર હો કર ઉસ કો
 “મુનવ્વર” કહા કરતે થે. ઈસ કે સાથ સાથ ઉસ મેં યેહ કમાલ ભી થા કે
 વોહ બની ઈસરાઈલ મેં “તૌરાત” કા બહુત બડા આલિમ, ઔર બહુત
 હી મિલન-સાર વ બા અખલાક ઈન્સાન થા ઔર લોગ ઉસ કા બહુત હી
 અ-દબો એહતિરામ કરતે થે લેકિન બે શુમાર દૌલત ઉસ કે હાથ મેં આતે
 હી ઉસ કે હાલાત મેં એક દમ તગઘુર પૈંડા હો ગયા ઔર સામરી કી
 તરહ મુનાફિક હો કર હજરતે સાચ્છિદુના મૂસા ઉપરે કે ચચા
 બહુત બડા હુશમન હો ગયા ઔર બહુત જિયાદા મુ-તકબ્બર ઔર
 મગરૂર હો ગયા. જબ ઝકાત કા હુકમ નાખિલ હુવા તો ઉસ ને આપ
 માલોં મેં સે હાજારવાં હિસ્સા ઝકાત નિકાલેગા મગર જબ ઉસ ને માલોં
 કા હિસાબ લગાયા તો એક બહુત બડી રકમ ઝકાત કી નિકલી. યેહ દેખ
 કર ઉસ પર એક દમ હિર્સ વ બુખલ કા ભૂત સુવાર હો ગયા ઔર ન સિર્ફ
 ઝકાત કા મુન્કિર હો ગયા બલ્કે આમ તૌર પર બની ઈસરાઈલ કો
 બહદરાને લગા કે હજરતે મૂસા (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ઈસ બહાને તુમ્હારે માલોં કો
 લે લેના ચાહતે હોં. યહાં તક કે હજરતે મૂસા (عَلَيْهِ السَّلَامُ) સે લોગોં કો
 બરગશ્શા (યા'ની ખિલાફ) કરને કે લિયે ઉસ ખબીસ ને યેહ ગન્દી ઔર

વિનાવની ચાલ ચલી કે એક બેશર્મ ઔરત કો બહુત જિયાદા માલો દૌલત હે કર આમાદા કર લિયા કે વોહ આપ પર બદકારી કા ઈલ્ગામ લગાએ. ચુનાન્યે, ઐન ઉસ વક્ત જબ કે હજરતે સચ્ચિદુના મૂસા ઉલ્લિલુણ ગઠિયા રહે થે. કારુન ને આપ કો ટોકા કે આપ ને હુલાની ઔરત સે બદકારી કી હૈ. આપ ને ફરમાયા કે ઉસ ઔરત કો મેરે સામને લાઓ. ચુનાન્યે, વોહ ઔરત બુલાઈ ગઈ તો હજરતે સચ્ચિદુના મૂસા ને ફરમાયા : એ ઔરત ! ઉસ અલ્લાહ કી કસમ ! જિસ ને બની ઈસરાઈલ કે લિયે દરિયા કો ફાડ દિયા ઔર આફિય્યત વ સલામતી સે સાથ દરિયા કે પાર કરા કર ફિરઔન સે નજીત હી, સચ સચ કહ હે, કે અસલ બાત ક્યા હૈ ? વોહ ઔરત સહમ કર કાંપને લગી ઔર ઉસ ને મજમાએ આમ મેં સાફ સાફ કહ દિયા : એ અલ્લાહ ગુરૂજલ કે નબી ! મુજ કો કારુન ને કસીર દૌલત હે કર આપ પર બોહતાન લગાને કે લિયે આમાદા કિયા હૈ. હજરતે સચ્ચિદુના મૂસા ઉલ્લિલુણ આખદીદા હો કર સજદે મેં ગિર ગએ ઔર બ હાલતે સજદા આપ ને યેહ દુઆ માંગી કે યા અલ્લાહ ગુરૂજલ ! કારુન પર અપના કષ્ટરો ગઝબ નાજિલ ફરમા હે. ફિર આપ ને લોગોંને સે ફરમાયા કે જો કારુન કા સાથી હો વોહ કારુન કે સાથ ઠઠરા રહે ઔર જો મેરા સાથી હો વોહ કારુન સે જુદા હો જાએ. ચુનાન્યે, દો ખબીસોં કે સિવા તમામ બની ઈસરાઈલ કારુન સે અલગ હો ગએ.

ફિર હજરતે સચ્ચિદુના મૂસા ઉલ્લિલુણ ને જમીન કો હુક્મ દિયા કે એ જમીન ! તૂ ઈસ કો પકડ લે તો કારુન એક દમ ધુટનોં તક જમીન મેં ધંસ ગયા ફિર આપ ને દોબારા જમીન સે યેહી ફરમાયા તો વોહ કમર તક જમીન મેં ધંસ ગયા. યેહ દેખ કર કારુન રોને ઔર બિલ-બિલાને લગા ઔર કરાબત વ રિશેદારી કા વાસિતા દેને લગા મગર

આપ ગુણીયતા ઓફિશિયલ જમીન મેં ધંસ ગયા. દો મન્ડૂસ આદમી જો કારુન કે સાથી હુએ થે, લોગોં સે કહને લગે કે હજરતે મૂસા (عَلَيْهِ السَّلَام) ને કારુન કો ઈસ લિયે ધંસા દિયા હૈ તાકે કારુન કે મકાન ઔર ઉસ કે ખજાનોં પર ખુદ કળ્જા કર લેં. યેહ સુન કર આપ ને અલ્લાહ ગુરૂજી સે દુઆ માંગી કે કારુન કા મકાન ઔર ખજાના ભી જમીન મેં ધંસ જાએ. ચુનાન્યે, કારુન કા મકાન જો સોને કા થા ઔર ઉસ કા સારા ખજાના, સભી જમીન મેં ધંસ ગયા.

(تفسير صاوي، ج ٢، القصص، تحت الآية ١٥٤/٤٠٨١، ملخصاً)

યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સ નુઝ કો બચા યા ઈલાહી
બુરી આદતેં ભી છુડા યા ઈલાહી

(વસાઈલે બજીશાશ, સ. 100)

صَلُوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُوٰ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

(41) શિકારી ખુદ શિકાર હો ગયા

એક શખ્સ કો કિસી બાદશાહ કે દરબાર મેં ખુસૂસી રૂતબા હાસિલ થા. વોહ રોજાના બાદશાહ કે રૂ બરૂ ખરે હો કર બતૌરે નસીહત કહા કરતા થા : “એહસાન કરને વાલે કે એહસાન કા બદલા દો, બુરે શખ્સ સે બુરાઈ સે પેશાન આઓ ક્યૂંકે બુરે ઈન્સાન કે લિયે તો ખુદ ઉસ કી બુરાઈ હી કાફી હૈ.” બાદશાહ ઉસ કી બેહતરીન નસીહતોં કી વજહ સે ઉસે બહુત મહિબૂબ રખતા થા. બાદશાહ કી તરફ સે દી જાને વાલી ઈજૂજત વ મહિબૂબ દેખ કર એક દરબારી કો ઉસ શખ્સ સે હસદ હો ગયા. એક દિન હાસિદ દરબારી ઉસ શખ્સ કી ઈજૂજત કે ખાતિમે કે લિયે બાદશાહ સે ઝૂટ બોલતે હુએ કહને લગા : યેહ શખ્સ આપ કે બારે મેં લોગોં સે કહતા ફિરતા હૈ કે “બાદશાહ કે મુંહ સે બહુત બદબૂ આતી હૈ.” બાદશાહ

ને પૂછા : “તુમ્હારે પાસ ઈસ કા ક્યા સુભૂત હૈ ?” ઉસ ને અર્જ કી : “કલ ઉસે અપને કરીબ બુલા કર દેખિયે, યેહ અપની નાક પર હાથ રખ લેગા. અગલે રોજ હાસિદ, ઉસ મુકર્બ શખ્સ કો અપને ઘર લે ગયા ઔર ઉસે બહુત સારા કચ્ચે લહ્સન વાલા સાલન બિલા દિયા.” યેહ મુકર્બ શખ્સ ખાને સે ફારિંગ હો કર હરબે મા’મૂલ દરબાર પહોંચા ઔર બાદશાહ કે રૂ બરૂ નસીહત બયાન કી. બાદશાહ ને ઉસે અપને કરીબ બુલાયા, ઉસ ને ઈસ ખયાલ સે, કે મેરે મુંહ કી લહ્સન કી બુ બાદશાહ તક ન પહોંચે, અપને મુંહ પર હાથ રખ લિયા. બાદશાહ કો ઈસ હ-ર-કત કે બાઈસ યકીન હો ગયા કે દૂસરા દરબારી દુર્સ્ત કહ રહા થા. બાદશાહ ને અપને હાથ સે એક “આમિલ” (યા’ની સરકારી અહ્લાન-કાર) કો ખત લિખા : ઈસ ખત કે લાને વાલે કી ફૌરન ગર્દન ઉડા હો ઔર ઈસ કી લાશ મેં ભુસ ભર કર હમારી તરફ રવાના કરો.

બાદશાહ કી યેહ આદત થી કે જબ કિસી કો ઈન્નામો ઈકરામ દેના મકસૂદ હોતા તો ખુદ અપને હાથ સે ખત લિખતા, ઈસ કે ઈલાવા કોઈ ભી હુકમ અપને હાથ સે ન લિખતા થા લેકિન ઈસ મર્તબા ઉસ ને બિલાફે મા’મૂલ અપને હાથ સે સર્જા કા હુકમ લિખ દિયા. જબ વોહ મુકર્બ આદમી ખત લે કર શાહી મહલ સે બાહર નિકલા તો હાસિદ ને ઉસ સે પૂછા : “યેહ તુમ્હારે હાથ મેં ક્યા હૈ ?” ઉસ ને જવાબ દિયા : “બાદશાહ ને અપને હાથ સે હુલાં આમિલ કે લિયે ખત લિખા થા, યેહ વોહી હૈ.” હાસિદ ને ખત લિખને કે સાબિકા તરીકે પર કિયાસ કરતે હુએ લાલચ મેં આ કર કહા : “યેહ ખત મુલે દો.” મુકર્બ ને આ’લા ઝર્ફી કા મુજા-હરા કરતે હુએ ખત ઉસ કે હવાલે કર દિયા. હાસિદ ફૌરન આમિલ કે પાસ પહોંચા ઔર ખત ઉસ કે હાથ મેં દેને કે બા’દ ઈન્નામો ઈકરામ તલબ કિયા. આમિલ ને કહા : “ઈસ મેં તો ખત લાને વાલે કે કતલ કરને કા હુકમ દર્જ હૈ.” અબ તો હાસિદ કે ઔસાન ખતા હો ગયે,

બડી આજિઝી સે બોલા : “યકીન કરો કે યેહ ખત તો કિસી દૂસરે શાખસ કે લિયે લિખા ગયા થા, તમ બાદશાહ સે મા'લૂમ કરવા લો.” આમિલ ને જવાબ દિયા : “બાદશાહ સલામત કે હુકમ મેં કિસી “અગર મગર” કી ગુનજારી નહીં હોતી.” યેહ કહ કર ઉસે કલ્ય કરવા દિયા.

દૂસરે દિન મુકર્બ આદમી, હરબે મા'મૂલ દરબાર મેં પહોંચા ઔર નસીહત બયાન કી. બાદશાહ ને મુ-તઅજીજબ હો કર અપને ખત કે બારે મેં પૂછા. ઉસ ને કહા : “વોહ તો મુજ સે ફુલાં દરબારી ને લે લિયા થા.” બાદશાહ ને કહા : “વોહ તો તુમ્હારે બારે મેં બતાતા થા કે તુમ મુજે ગન્દા દહન (યા'ની બદબૂદાર મુંહ વાલા) કહા કરતે હો !” મુકર્બ શાખસ ને અર્જ કી : “મૈં ને તો કલ્ય એસી કોઈ બાત નહીં કી.” બાદશાહ ને મુંહ પર હાથ રખને કી વજહ દરયાફત કી, તો ઈસ ને અર્જ કી : “ઉસ શાખસ ને મુજે બહુત સા કચ્ચા લહ્સન બિલા દિયા થા, મૈં નહીં ચાહતા થા કે ઉસ કી બૂ આપ તક પહોંચે.” બાદશાહ સારા મુઆ-મલા સમજ ગયા ઔર કહા : તુમ અપની જગહ પર લૌટ જાઓ, તુમ ને સચ કહા, બુરે આદમી કી બુરાઈ ઉસે કિફાયત કર ગઈ.

(احياء علوم الدین،كتاب ذم الغضب-الخ،بيان ذم الحسد، ٢٣٣/٣)

શિકાર કરને ચલે યે, શિકાર હો બૈઠે

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને હસ્ત વ લાલચ કે મજમૂમ (યા'ની બુરે) જરૂરે ને દરબારી કો કેસી ખતરનાક ઔર શર્મનાક સાઝિશ કરને પર તથ્યાર કિયા લેકિન “ખુદ આપ અપને દામ મેં સચ્ચાદ આ ગયા” કે ભિસ્ટાક વોહ અપને હી ફેલાએ હુએ જાલ મેં ફંસ કર મૌત કે મુંહ મેં જા પહોંચા. નીજ ઈસ હિકાયત સે યેહ દર્સ ભી બિલા કે કિસી કી ને'મતોં યા ફરીલતોં દેખ કર દિલ નહીં જલાના ચાહિયે ઔર ન હી ઉસ સે ને'મતોં કે છિન જાને કી તમના કરની ચાહિયે કયુંકે ઉસે યેહ સબ

કુછ દેને વાલા હમારા ખાલિકો માલિક ગુરૂજલ્ હૈ ઔર વોહ બે નિયાજ હૈ જિસ કો ચાહે જિતના ચાહે નવાજ હૈ, હમ કૌન હોતે હોય ઉસ કી તકસીમ પર એ'તિરાજ યા શિક્વા કરને વાલે !

રિહાઈ મુજ કો મિલે કાશ ! નફસો શૈતાં સે

તેરે હબીબ કા દેતા હું વાસિતા યા રબ

(વસાઈલે બળ્ધિશા, સ. 78)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

(42) હેઠ મેરી જિઝેદારી નહીં હૈ

વકત બે વકત કિસી કો ટોકતે રહને, ડાંટ પિલાને યા જાડને કી આદત સે મુદ્દિન હૈ કે વોહ ઐસે વકત મેં હમારી મદદ સે ઈન્કાર કર દે જબ હમ શદીદ પરેશાની મેં મદદ કે તલબ ગાર હોં. ઈસ બાત કો એક હિકાયત સે સમજને કી કોણશ કીજિયે : ચુનાન્યે, એક નક-ચઢા રહીસ અપને નોકરોં કો વકત બે વકત ડાંટતા, જાડતા રહતા થા જિસ કી વજહ સે નોકરોં કે દિલ મેં ઉસ કી અદાવત બૈઠ ચુકી થી. ઉસ રહીસ ને હર નોકર કો ઉસ કી જિઝેદારિયોં કી તહરીરી લિસ્ટ (List) બના કર દી હુદ્દ થી અગર કોઈ નોકર કભી કોઈ કામ ધોડ દેતા તો રહીસ ઉસે વોહ લિસ્ટ દિખા કર જલીલ કરતા. એક મર્તબા વોહ ધુડ સુવારી કા શૌક પૂરા કર કે ધોડે સે ઉત્તર રહા થા કે ઉસ કા પાઉં રિકાબ મેં ઉલજ ગયા ઈસી દૌરાન ઘોડા ભાગ ખડા હુવા, અબ રહીસ ઉલટા લટકા ધોડે કે સાથ સાથ વિસ્ટ રહા થા. ઉસ ને પાસ બેડે નોકર કો મદદ કે લિયે પુકારા મગર ઉસે તો બદલા ચુકાને કા મૌકાએ મિલ ગયા થા, ચુનાન્યે, ઉસ ને અપને માલિક કી મદદ કરને કે બજાએ જેબ સે રહીસ કી દી હુદ્દ લિસ્ટ નિકાલી ઔર દૂર હી સે ઉસ કો દિખા કર કહને લગા કે ઈસ મેં યેહ કહીં નહીં લિખા કે અગર તુમ્હારા પાઉં ધોડે કી રિકાબ મેં ઉલજ જાએ તો ઉસે

ધૂળાના મેરી ડ્વૂટી હૈ. યેહ સુન કર રઈસ નોકરોં સે કિયે હુએ બુરે સુલૂક
પર પદ્ધતાને લગા.

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !

(43) પાંચ દિરહમ બી મિલ ગાએ ઓર પાની બી

હજરતે સાયિદુના ઈમામે આ'જમ અબૂ હનીફા રહ્મતુલ્લહુ تَعَالَى عَلَيْهِ
કા બયાન હૈ : એક બાર સફર કે દૌરાન મુજે એક ખુશક બયાબાન સે
ગુજરાના પડા, ઈસ દૌરાન મુજે ઘાસ લગી લેકિન કહીં સે પાની દસ્ત-યાબ
ન હો સકા. મૈં ને એક આ'રાબી કો દેખા જિસ કે પાસ પાની કા મશીજા
થા. મૈં ને ઉસ સે પૂછા કે પાની કા યેહ મશીજા કિતને કા બેચોગે ? ઉસ
ને કહા : પાંચ દિરહમ મેં. મૈં ને કીમત કમ કરાને કી કોશિશ કી લેકિન
વોહ ન માના ઓર આખિર મૈં ને પાંચ દિરહમ કે બદલે ઉસ સે મશીજા
ખરીદ લિયા. કુછ દેર બા'દ મૈં ને ઉસ સે કહા : મેરે ભાઈ ! મેરે પાસ
સત્તુ મૌજૂદ હૈન, ક્યા આપ ખાએગે ? ઉસ ને કહા : ક્યું નહીં, ચુનાન્યે,
એક પિયાલે મેં ડાલ કર ઉસે સત્તુ દિયે ગાએ ઓર વોહ ઉન્હેં ખાને લગા.
સત્તુ ખા કર ઉસે ઘાસ લગી ઓર ઉસ ને પૂછા : પાની કા એક પિયાલા
કિતને કા ભિલેગા ? મૈં ને કહા : પાંચ દિરહમ મેં, ઉસ ને મિન્નત સમાજત
કી લેકિન મૈં ન માના. આખિરે કાર ઉસ ને પાંચ દિરહમ કે બદલે પાની કા
પિયાલા હાસિલ કિયા, ઈસ તરહ મુજે પાની ભી હાસિલ હુવા ઓર
અપને પાંચ દિરહમ ભી વાપસ મિલ ગાએ. (المناقب للموفق، ૧/૧૮)

ઈસ હિકાયત મેં ગિરાં ફરોશોં (યા'ની બહુત મહંગા માલ બેચને
વાલોં) કે લિયે દર્સે ઈબ્રત હૈ કે હો સકતા હૈ કે બતૌરે કિરયાના ફરોશ
આપ કિસી કી મજબૂરી સે ફાઅદા ઉઠાને કી કોશિશ મેં હોં ઓર કોઈ
ડોક્ટર આપ કી મજબૂરી સે ફાઅદા ઉઠાને કે લિયે તથ્યાર બૈઠા હો, જો
રકમ આપ કમાએં વોહ કિસી ડોક્ટર કિસી મિકેનિક કિસી ઈલેક્ટ્રિશિયન
કી જેબ મેં ચલી જાએ, કર ભલા હો ભલા !!!

(44) માં કે ગુસ્તાખ કો જમીન જિંદા નિગલ ગઈ

કિસી ગાઉં મેં એક કિસાન કે ઘર કે અન્દર સાસ બહૂ કે દરમિયાન હમેશા ઠની રહતી થી, કઈ બાર કિસાન કી બીવી રૂઠ કર મયકે ચલી જાતી ઔર વોહ મિન્નત સમાજત કર કે ઉસ કો લે આતા. આખિરી બાર બીવી ને કિસાન સે કહ દિયા કે અબ ઈસ ઘર કે અન્દર મેં રહુંગી યા તુમ્હારી માં. કિસાન અપની બીવી પર લહૂ થા, ઉસ નાદાન ને દિલ હી દિલ મેં તૈ કર લિયા કે રોજ રોજ કે ઝગડે કા હલ યેહી હૈ કે માં કો રાસ્તે સે હટા દિયા જાએ. ચુનાન્યે, એક બાર વોહ કિસી હીલે સે માં કો અપને ગન્ને કે ખેત મેં લે ગયા, ગન્ને કાટતે કાટતે મૌકાઓ પા કર માં કા રૂખ કર કે જું હી ઉસ પર કુલ્હાડી કા વાર કરના ચાહા એક દમ જમીન ને ઉસ કિસાન કે પાઉ પકડ લિયે, કુલ્હાડી હાથ સે છૂટ કર દૂર જા પડી ઔર માં ઘબરા કર ચિલ્વાતી હુઈ ગાઉં કી તરફ ભાગ નિકલી. જમીન ને આહિસ્તા આહિસ્તા કિસાન કો નિગલના શુરૂઆ કર દિયા, વોહ ઘબરા કર ચીખતા રહા ઔર અપની માં કો પુકાર પુકાર કર મુઆફી માંગતા રહા લેકિન માં બહુત દૂર જા ચુકી થી, કુછ દેર બા'દ જબ લોગ વહાં પહોંચે તો વોહ છાતી તક જમીન મેં ધંસ ચુકા થા, લોગ ઉસે નિકાલને કી નાકામ કોણિશેં કરતે રહે મગર જમીન ઉસે નિગલતી હી રહી યહાં તક કે વોહ જમીન કે અન્દર સમા ગયા.

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! તૌબા ! તૌબા !! લરજ ઉઠો !!! ઔર અગર માં બાપ કો કલ્ભી નારાજ કિયા હૈ તો જલ્દી જલ્દી ઉન કે કદમોં મેં ગિર કર રો રો કર ઉન સે મુઆફી કી ભીક માંગ લો, યેહ તો હુન્યા કી સજા થી જો ઉસ માં કે ના ફરમાન નાદાન કિસાન કી દેખી ગઈ અગર વોહ કિસાન મુસલ્માન થા તો હમ ખુદાએ રહમાન ગુરૂજَلَસે ઉસ કે લિયે રહમો કરમ કી દર-ખ્વાસ્ત કરતે હેં. હુન્યા કી સજા જબ ના કાબિલે

બરદાશત હુવા કરતી હૈ તો આખિરત કી સજા કેસે સહી જા સકેગી ?

(નેકી કી દા'વત, સ. 438)

દિલ હુખાના છોડ દેં માં બાપ કા

વરના હૈ ઈસ મેં ખસારા આપ કા

(વસાઈલે બાજીશા, સ. 713)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !

માં બાપ કે ના ફરમાન કો જુતે જુ સાં મિલતી હૈ

સરકારે મદ્દીના કા ફરમાને ઈધ્રત નિશાન હૈ : સબ ગુનાહોં કી સજા અલ્લાહ ઉર્જા ચાહે તો કિયામત કે લિયે ઉઠા રખતા હૈ મગર માં બાપ કી ના ફરમાની કી સજા જુતે જુ દેતા હૈ.

(مُسَتَدِرْك،كتاب البر والصلة،باب كل الذنوبـالخ،٢١٦٥،حدیث: ٧٣٤٠)

જહાં મેં હેં ઈધ્રત કે હર સૂ નમૂને

મગર તુજ કો અન્ધા કિયા રંગો બૂ ને

કલ્ભી ગૌર સે ભી યેહ દેખા હેતુ ને

જો આબાદ થે વોહ મહલ અથ હેં સૂને

જગહ જુ લગાને કી હુન્યા નહીં હે

યેહ ઈધ્રત કી જા હેતુ તમાશા નહીં હે

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !

જૈસા બોએંગો વૈસા કાટેંગો

હમેં અપની જિન્દગી સે ફાખેદા ઉઠાતે હુએ ખૂબ ઈબાદત કર લેની ચાહિયે કે મરને કે બા'દ ઈસ કા મૌકાન ન મિલ સકેગા. હજરતે સાધ્યિહુના અષ્ટલ્લાહ બિન મસઉદ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ જબ લોગોં કે પાસ બૈઠતે તો ફરમાતે : “એ લોગો ! શબો રોજ ગુજરને કે સાથ સાથ તુમ્હારી ઉમ્મેં ભી કમ હોતી જા રહી હેં, તુમ્હારે આ'માલ લિખે જા રહે હેં. મૌત અચાનક આએગી, પસ જો નેકી કી ફસ્લ બોએગા જલ્દ હી ઉસે શોક સે કાટેગા ઔર જો બુરાઈ કી ખેતી બોએગા ઉસે નદામત કે સાથ કાટના પડેગા.. હર એક અપની હી ઉગાઈ હુઈ ખેતી કાટેગા.. સુસ્તી વ કાહિલી

કરને વાલા અપને અમલ કે જરીએ આગે કભી નહીં બઢ પાએગા ઔર હિર્સ વ લાલચ મેં મુખ્યલા સિર્ફ અપના મુક્કદર હી હાસિલ કર પાએગા। જિસે ભી ભલાઈ કી તૌફીક મિલી વોહ અલ્લાહ **عَزُوجَلٌ** હી કી તરફ સે હૈ ઔર જિસે બુરાઈ સે બચાયા ગયા તો વોહ ભી અલ્લાહ **عَزُوجَلٌ** હી કે કરમ સે હૈ. મુતકી વ પરહેઝ ગાર આમ લોગોં કે સરદાર ઔર હુ-કહા, રહનુમા હૈન. ઈન કી સોહબત ઈન્નિયાર કરના નેકિયોં મેં ઈજાફે કા સબબ હૈ.”

(الزهد للإمام أحمد، باب فضل أبي هريرة، ص: ١٨٣، رقم: ٨٨٩)

﴿(45) અમાન કા મજાક ઉડાને વાલે કા અન્જામ﴾

એક ગૈર મુસ્લિમ જબ મુઅજ્જિન કો **اَنَّ شَهْدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ** કહેતે સુનતા તો કહતા : જૂટા જલ જાઓ (مَعَاذُ اللَّهِ عَزُوجَلٌ). એક દિન ઉસ કી ખાદિમા રાત મેં આગ લે કર આઈ તો ઉસ મેં સે એક ચિંગારી ઉડી જિસ સે ઘર મેં આગ લગ ગઈ ઔર વોહ શપસ અપને અહલે ખાના સમેત જલ કર હલાક હો ગયા.

(تفسير كبير، ٦، المائدة، تحت الآية: ٤٠٨، ٤٠٨: ٣٨٨)

નાયરંગ કી મહફિલ જરી થી કે...

૩ ર-મજાનુલ મુખારક 1426 હિ. બ મુતાબિક 8-10-2005 કો ઈસ્લામાબાદ કી પુર શિકોહ ઈમારત “માર્ગલા ટાવર” મેં કુછ મગરિબી તહજીબ કે દિલદાદહ મુસલ્માનોં ને યહૂદો નસારા કે સાથ મિલ કર **مَعَاذُ اللَّهِ عَزُوجَلٌ** ! એહતિરામે ર-મજાનુલ મુખારક કો બાલાએ તાક રખ કર શરાબ પી કર ખૂબ નાયરંગ કી મહફિલ બરપા કી. યેહ લોગ અપની આકિબત કે અન્જામ સે બિલ્કુલ બે ખબર ગુનાહોં કે ઈન ઘિનોને કામોં મેં અભી મશ્ગુલ થે કે અચાનક ખૌફનાક જલજલા આયા ઔર ઉસ ને ઐશ પરસ્તોં કી તમામ તર મસર્તોં ઔર સર-મસ્તિયોં કી ખાક મેં મિલા કર રખ દિયા !

કટા હુવા સર

ઈસ્લામાબાદ માર્ગલા ટાવર કે મલ્ટ્બે મેં એક શાખે કા કટા હુવા સર મિલા, ધડ ન મિલ સકા ઉસ કે બા'જ શનાસાઓંને બતાયા કે યેહ બદ નસીબ શાખ જબ અજાન શુરૂઆ હોતી તો ગાનોં કી આવાજ મજીદ ઊંચી કર લેતા થા.

યાદ રખ તૂ મૌત અચાનક આએગી

સારી મસ્તી ખાક મેં મિલ જાએગી

صَلُّوٰ عَلَى الْحُبِّيْبِ ! صَلُّوٰ عَلَى الْحُبِّيْبِ !

(46) ચોર અપાણ હો ગયા

હજરતે શૈખ અબુલ હસન નૂરી عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ લબે દરિયા કપડે રખ કર પાની મેં ગુસ્લ કરને કે લિયે ગયે, ઈતને મેં એક ચોર આપ કે કપડે લે કર નવ ઢો ર્યારહ હો ગયા. જબ આપ ગુસ્લ કર કે વાપસ આએ તો ઉધર સે ચોર ભી હજરત કે કપડે લિયે વાપસ આ ગયા, ઉસ કે હાથ મા'જૂર હો ગયે થે. આપ ને અપને કપડે પહન લિયે તો દુઆ માંગી : માલિકો મૌલા ! ઈસ ને મેરે કપડે વાપસ કર દિયે તૂ ઈસ કી તન્દુરુસ્તી ઔર સિંહદત ઈસે વાપસ કર દે. વોહ ફૌરન સિંહદત યાબ હો કર ચલા ગયા.

(روض الریاحین، ص ۲۹۵)

صَلُّوٰ عَلَى الْحُبِّيْبِ ! صَلُّوٰ عَلَى الْحُبِّيْبِ !

(47) મહલ વીરાન હો ગયા

એક ઈસરાઈલી મોમિના કા વાકિઓ હૈ કે ઉસ કા મકાન શાહી મહલ કે સામને થા જિસ કી વજહ સે મહલ કી ખુશનુમાઈ દાગદાર હો રહી થી. બાદશાહ ને બાર બાર કહા કે યેહ મકાન મેરે હાથ ફરોખ્ત કર દો મગર વોહ રાજી નહીં હુઈ ઔર ઈન્કાર કર દિયા. એક બાર જબ

વોહ સફર પર ગઈ તો બાદશાહ ને ઉસ કી જોંપડી ગિરા દેને કા હુકમ દે દિયા, જબ વોહ વાપસ આઈ તો અપની ગિરી હુઈ જોંપડી દેખ કર પૂછા : યેહ કિસ ને ગિરાઈ. ઉસે બતાયા ગયા : બાદશાહ ને. વોહ આસ્માન કી તરફ સર ઉઠા કર અર્જ કરને લગી : એ મેરે માલિક, એ મેરે મૌલા ! મૈં સફર મેં થી મગર તૂ તો મૌજૂદ થા, કમઝોરોં ઔર મજલૂમોં કા તૂ હી તો મદદગાર હૈ, યેહ કહ કર વહીં જમીન પર બૈઠ ગઈ. બાદશાહ જબ સુવારી પર ઉધર સે શુઝરા તો પૂછા : કિસ કા ઇન્સ્ટિઝાર કર રહી હો ? કહને લગી : તેરે મહલ કે વીરાન હોને કા ઇન્સ્ટિઝાર હૈ, યેહ સુન કર બાદશાહ હંસા ઔર ઉસ મજલૂમા કા મજાક ઉડાયા મગર જબ રાત હુઈ તો બાદશાહ કા મહલ જમીં બોસ હો ગયા ઔર બાદશાહ મથુર અહલે ખાના ઉસ મેં દર્દન હો ગયા. મહલ કી એક દીવાર પર કુછ અશાર લિખે હુએ નજર આએ જિન કા મઝલૂમ યેહ હૈ :

ક્યા દુઆ કો હકીર જાન કર ઉસ કા મજાક ઉડાતા હૈ, ક્યા ઉસે મા'લૂમ નહીં કે દુઆ ને ક્યા કર ડાલા ? રાત કે તીર કભી ખતા નહીં કરતે, લેકિન ઈસ કે લિયે એક વક્ફા હોતા હૈ, ઔર મુદ્દત કા ઇન્સ્ટિટ્યુટ કભી તો હૈ, અલ્લાહ **عَزَّوَجَلَ** ને વોહી કિયા જો તૂ ને દેખા ઔર તુમ્હારી બાદશાહી કો દવામ હરગિય નહીં.

(روض الریاحین، ص ٢٥٣)

જાંયે જાંયે મકાન થે જિન કે તંગ કષ્ટો મેં આજ આન પડે
આજ વોહ હેંન હેં મકાં બાકી નામ કો ભી નહીં હેંનિશાં બાકી

صَلُّو عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

(48) મુખે આગે જ કર ફેંકો

કહતે હૈન એક જવાન અપને બૂઢે બાપ સે તંગ આ કર ઉસ કો દરિયા મેં ફેંકને ગયા. બાપ ને કહા : બેટા ! મુઝે જરા ઔર આગે ગહરાઈ મેં જ કર ફેંકો. બેટે ને કહા : યાં કિનારે પર કયું નહીં ઔર વહાં

ગહરાઈ મેં કયું? બાપ ને જવાબ દિયા : ઈસ લિયે કે યહાં તો મૈં ને અપને બાપ કો ફેંકા થા. યેહ સુન કર બેટા કાંપ ઉડા, કે કલ યેહી અન્જામ મેરા હોગા. વોહ બાપ કો ઘર લે આયા ઔર ઉસ કી બિદમત શુરૂઆ કર દી.

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈઓ ! યેહ બાત ઝેણન સે નિકાલ હેં, કે આજ આપ અપને માં બાપ કી ના ફરમાની કરેં ઔર કલ આપ કી ઔલાદ આપ કી ફરમાં બરદાર હો ઔર આપ કે લિયે ફિતના, આજમાઈશ ઔર જગ-હંસાઈ કા બાઈસ ન બને. કાંટે બો કર ગુલાબ કી તવક્કોઅ રખના બેકાર હૈ. ખજાં કે મૌસિમ મેં બહાર કી ઉમ્મીદેં બાંધના નાદાની હૈ. બન્જર જમીનોં મેં બીજ બો કર નાખિસ્તાનોં કે ખ્વાબ દેખના હમાકત હૈ. અગર મોતિયે, ચમ્બેલી ઔર ગુલાબ કી પૈવન્દ-કારી કરેંગે તો યકીનન તરણ તરણ કી ખુશબૂઝોં સે આપ કી જિન્દગી મહક જાએગી, યેહી કાનૂને કુદરત હૈ. આજ સે અપને વાલિફૈન કો ફૂલોં કી સેજ પર બિઠાયેં, ઉન કે અહ્કામાત સર આંખોં પર રખેં, ઉન્હેં ઉફ તક ન કહેં તાકે કલ આપ કી ઔલાદ આપ કે સર પર ઈજૂઝતો વકાર ઔર કદ્રદાની કા તાજ પહુંનાયે. યેહ હુન્યા દારુલ અમલ હૈ, આભિરત દારુલ જગા હૈ. દારુલ જગા મેં બદલા પાને સે પહલે ઈસ હુન્યા મેં હી બેહતરીન જગા કે હક્કદાર બન કર હિખાયેં તાકે અહ્લાદ તાલાલા કી રિઝા ઔર રસૂલ ﷺ કી શફાઅત કે હક્કદાર ઠહરેં.

આ'લા હજરત, ઈમામે અહલે સુન્નત, મુજદ્દિદે દીનો મિલ્લત, મૌલાના શાહ ઈમામ અહ્મદ રજા ખાન عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ લિખતે હેં : બે અકલ ઔર શરીર ઔર ના સમજ જબ તાકત વ તુવાનાઈ હાસિલ કર લેતે હેં તો બૂઢે બાપ પર હી જોર આજમાઈ કરતે હેં ઔર ઉસ કે હુકમ કી બિલાફ વર્જી ઈભિયાર કરતે હેં જલ્દ નજર આ જાએગા કે જબ ખુદ બૂઢે હોંગે તો અપને કિયે હુએ કી જગા અપને હાથ સે ચખેંગે, كَمَا تَدَبَّرُ مِنْ تُدَبَّرَ જૈસા કરોગે વૈસા ભરોગો (૩).

(ફિતાવા ૨-ગવિયા, 24/424)

(49) બૂટી માં

શેખે તરીકત અમીરે અહવે સુન્ત બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરતે અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી અપની કિતાબ “નેકી કી દા'વત” કે સફા 442 પર લિખતે હું : ઈંગ્લેન્ડ કે એક જરીએ મેં કુછ ઈસ તરણ કા સન્સની બૈઝ કિસ્સા લિખા થા, એક માં કી એક હી ઈકલોતી બેટી “મેરી” MARY કે ઈલાવા કોઈ ઔલાદ નહીં થી, “મેરી” જબ જવાન હું તો માં ને એક ખાતે પીતે ઔર સમાજ તૌર પર મુઅઝુઝ નૌ જવાન સે ઉસ કી શાદી કર દી ઔર ખુદ ભી ઉન્હીં કે સાથ મુકીમ હો ગઈ. ઉન કે યહાં એક ચાંદ સી મુન્ની પૈદા હું, ઉસ કા નામ એલીઝાબેથ (ELIZABETH) રખા ગયા, નાની કો ગોયા એક બિલૌના મિલ ગયા, નવાસી એલીઝાબેથ ઉસ કે સાથ ખૂબ હિલ ગઈ, વક્ત ગુજરતા ગયા ઈધર એલીઝાબેથ બડી હોતી જા રહી થી તો ઉધર નાની બુઢાપે કી તરફ રવાં દવાં થી. અબ નન્હી એલીઝાબેથ ઈતની સંભલ ગઈ થી કે અપને કપડે વગેરા ખુદ તબ્દીલ કર લેતી થી. “મેરી” ને સોચા માં અબ બૂઢી હો ચુકી હૈ, મેહમાન વગેરા આતે હું તો ઉન મેં યેહ જ્યતી નહીં હૈ, લિહાજા ઉસ ને માં કો બૂઢોં કે ખુસૂસી ઘર યા'ની ઓલ હાઉસ (OLD HOUSE) મેં દાખિલ કરવા હિયા, માં ને બહુત એહતિજાજ કિયા, ઘર મેં અપની જરૂરત કા એહસાસ હિલાયા, નવાસી એલીઝાબેથ કી પરવરિશ કા ઊઝુર કિયા, મગર ઉસ કી એક ન ચલી. એલીઝાબેથ કો ભી નાની સે ઘાર હો ગયા થા, ઉસ ને ભી નાની કી બહુત હિમાયત કી મગર ઉસ કી ભી શિનવાઈ ન હું. “મેરી” હીલે બહાને કરતી રહી કે મકાન મેં તંગી હો રહી હૈ, આપ બે ફિક રહે હમ વક્તન વક્તન ઓલ હાઉસ મિલને આયા કરેંગે, હજીતા ઈતવાર (દો દિન) ઘર પર ભી લાયા કરેંગે, ભલા ઓલ હાઉસ મેં જાને સે કોઈ રિશે ભી ટૂટે હું? શુરૂઆ શુરૂઆ મેં “મેરી” ને માં સે

મુલાકાતં ભી કોં મગર રફતા રફતા ઈસ મેં ફાસિલે બઢતે ગયે. ઔર બિલ આખિર “ઇન્ટિઝાર” બુદ્ધિયા કા મુક્કદર બન ગયા. વોહ મહાબ્લત ભરે લમ્બે લમ્બે ખત તથ્યાર કરતી, નવાસી એલીજાબેથ કો પ્યાર લિખતી મગર કોઈ ખાસ ફર્ક ન પડા. એક બાર ખત મેં બેઠી ને લિખા, કે અબ કી બાર ક્રિસ્મસ (CHRISTMAS) કી અગલી રાત મેં આપ કો લેને આઉંગી, ઘર ચલેંગે. બુદ્ધિયા કી ખુશી કી ઇન્ટિઝાર રહી, ઉસ ને ઉન (WOOL) સે અપની પ્યારી નવાસી કે લિયે સ્વેટર વગેરા બુના તાકે ઉસે તોહફે મેં દે. 24 દિસમ્બર કો રાત સખ્ત બર્ફ-બારી થી “મેરી” ને લેને કે લિયે આના થા ઈસ લિયે વોહ અપના “તોહફે મહાબ્લત” લિયે ઇન્ટિઝાર મેં બિટિંગ કી બાલકોની મેં બેઠી બે કરારી કે સાથ સડક પર આને જાને વાલી હર ગાડી કો ગૌર સે દેખ રહી થી, કે દેખો “મેરી” કી ગાડી કબ આતી હૈ ! ઓલ હાઉસ કી એક ખાદિમા લડકી “નેન્સી” (NENSI) કો બુદ્ધિયા કી બે કરારી દેખ કર બડા તર્સ આ રહા થા ઉસ ને હીટર વાલે કમરે મેં ચલને કે લિયે બહુત ઈસરાર કિયા મગર બુદ્ધિયા ન માની. નેન્સી ને એક ગર્મ શોલ લા કર ઉસે ઉઠા દી ઔર હમદર્દી કે સાથ બાર બાર ગર્મા ગર્મ ચાય પેશ કરતી રહી, બુદ્ધિયા ને સખ્ત સર્દી કે અન્દર ઠિઠરતે ઠિઠરતે ઇન્ટિઝાર મેં સારી રાત જાગ કર ગુજાર દી મગર બેઠી ને ન આના થા, ન આઈ. શરીર સર્દી કી વજહ સે બુદ્ધિયા કો સખ્ત નમોનિયા હો ગયા, જો કે સર્દી લગને, ખાંસી હો જાને ઔર ગલા ખરાબ હોને સે લાહિક હોતા હૈ, ઈસ મેં ફેફડે કે કિસી હિસ્સે મેં સૂજન હો જાતી હૈ, જિસ સે વહાં હવા નહીં જા સકતી ઔર મરીજ કો સાંસ લેને મેં સખ્ત તકલીફ હોતી હૈ ઔર ઉસ કા દ-ર-જાએ હરારત (યાની બુખાર) 105 ડિગ્રી તક બઢ જાતા હૈ. ઈસ બીમારી કી તાબ ન લાતે હુએ બુદ્ધિયા ને દમ તોડ દિયા. કુછ દિન બા'દ “મેરી” અપની માં કા સામાન લેને ઓલ હાઉસ આઈ, ઉસ ને વહાં કી ખાદિમા નેન્સી કા બહુત શુક્રિયા અદા કિયા ક્રૂંકે

વોહ આખિરી વકત તક ઉસ કી બૂઢી માં કી બિદમત કરતી રહી થી, ચુંકે નેન્સી અભી જવાન થી ઔર કાફી બિદમત ગુજાર ભી, ઈસ લિયે “મેરી” ને બેહતર તન-ખ્વાહ કા લાલચ દે કર ઉસે અપને ઘર બિદમત ગારી કે કામ કે લિયે ચલને કી ઓફર કી. “નેન્સી” ને ચોટ કરતે હુએ કહા : આપ કે ઘર ઝરુર આઉંગી, મગર અભી નહીં, જિસ દિન આપ કી બેટી એવીઝાબેથ આપ કો યહાં ઓલ હાઉસ મેં છોડ જાએગી, મૈં ઉસ કે સાથ ઉસ કી બિદમત કે લિયે ચલી જાઉંગી.

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! યેહ તો એક ગૈર મુસ્લિમ ખાનદાન કા વાકિઆ થા, ઈસે સુન કર આપ કો શાયદ કુછ અજીબ સા મહસૂસ હો રહા હોગા. ગૈર ઈસ્લામી મુમાલિક મેં બ કસરત ઓલ હાઉસ હેં ઔર અફસોસ અબ ઉન કી દેખા દેખી ઈસ્લામી મુલ્કોં હતા કે પાકિસ્તાન મેં ભી ઈસ કા આગાજ હો ચુકા હે ! દા'વતે ઈસ્લામી કે આલમી મદની મર્ક્ઝ ફેઝાને મદ્દીના મેં 16 રબીઉલ અવ્યલ શરીફ 1432 સિ.હિ. (19-02-2011) કો મુઅમ્મર હજરાત (યા'ની બૂઢોં) કા મ-દની મુજા-કરા હુવા થા જિસ મેં મુલ્ક ભર સે હજરોં સિન રસીદા બુગુર્ગોં ને શિર્કત કી થી ઔર યેહ મ-દની મુજા-કરા “મ-દની ચેનલ” પર બરાહે રાસ્ત ટેલીકાસ્ટ (TELECAST) કિયા ગયા થા. કિસી પાકિસ્તાની ઓલ હાઉસ મેં મુકીમ દો નિહાયત કમઝોર બુગુર્ગોં ને ઈસ્લામી ભાઈયોં સે નિહાયત ગમગીન લહજે મેં અપના દર્દ બયાન કિયા ઔર ઓલ હાઉસ મેં છોડ કર ચલે જાને પર અપને અઝીઝોં કે મુ-તાલિક નિહાયત તઅસ્સુફ વ હસરત કા ઈજાહ કિયા ઔર કહા કે હમારી આરજૂ હૈ કે હમારે ખાનદાન વાલે હમેં ઘર વાપસ લે ચલેં હમ યહાં કાફી દુખી હોએ ! હાએ ! વોહ ઔલાદ કિતની એહસાન ફરામોશ ઔર ના ખલફ વ ના લાઈક હૈ જો બચપન મેં માં બાપ કી તરફ સે કિયે જાને વાલે તમામ એહસાનાત કો ફરામોશ કર કે બુઢાપે મેં ઉન્હેં હુકરા દેતી હૈ. હાલાંકે બુઢાપે મેં તો

બેચારોં કો હમદર્દિયોं કી જિયાદા હાજત હોતી હૈ. ઈસ્લામી ભાઈયો ! આપ અહૃદ કીજિયે કે ચાહે કુછ ભી હો જાએ માં બાપ કો ઉમ્ર ભર નિભાએંગે ઔર ઈન કી ખિદમત કર કે ખુદ કો જન્મત કા હક્કદાર બનાએંગો. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ فَعَلَّ** (નેકી કી દાવત, સ. 442)

મુતીઅ અપને માં બાપ કા કર મેં ઈન કા

હર ઈક હુકમ લાગેં બજી યા ઈલાહી

(વસાઈલે બળ્શિશ, સ. 101)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

નેકિયોં ઓર ગુનાહોં કા બદલા દુન્યા મેં બી મિલ કર રહતા હૈ

અલ્લાહ ઈને જોગી **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ** લિખતે હૈને : અલ્લાહ ગુરૂજ ને દુન્યા મેં જો ભી ચીજ પૈંદા ફરમાઈ વોહ આભિરત કા નમૂના હૈ ઈસી તરણ દુન્યા મેં પેશ આને વાલે મુઆ-મલાત ભી ઉખ્રવી મુઆ-મલાત કા નમૂના હૈને. હજરતે સાચ્છિદુના અષ્ટુલ્લાહ બિન અખ્બાસ **رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** ફરમાતે હૈને : જન્મત કી ને'મતોં સિફ્ર અપને નામોં મેં દુન્યવી અશ્યા કે મુશાબેહ હૈને (યાંની જન્મત કી ને'મતોં કી હકીકત દુન્યવી ચીજોં સે મુખ્તાલિફ હૈ). ઈસ કા સબબ યેહ હૈ કે અલ્લાહ ગુરૂજ ને દુન્યવી ને'મતોં કે ઝરીએ ઉખ્રવી ને'મતોં કા શૌક દિલાયા ઓર દુન્યવી અજાબાત કે ઝરીએ આભિરત કે અજાબોં સે ડરાયા હૈ. દુન્યા મેં જારી મુઆ-મલાત મેં સે એક યેહ ભી હૈ કે જુલ્મ કરને વાલે કો આભિરત કે બદલે સે પહંલે દુન્યા મેં હી ઉસ કે જુલ્મ કા બદલા મિલ જતા હૈ ધૂંહી દીગર ગુનાહોં કા ઈરતિકાબ કરને વાલોં કે સાથ ભી યેહી મુઆ-મલા હોતા હૈ. અલ્લાહ ગુરૂજ કે ફરમાને આલીશાન : **تَر-ج-مએ કન્જુલ ઈમાન :** જો બુરાઈ કરેગા ઉસ કા બદલા પાએગા. (૧૨૩: ૫૧) કા યેહી મફહૂમ હૈ.

બા'જ અવકાત ગુનાહોં કા ઈરતિકાબ કરને વાલા શખ્સ અપને બદન ઔર માલ કો સલામત દેખ કર યેહ ગુમાન કરતા હૈ કે ઈસે કોઈ સર્જા નહીં મિલ રહી હાલાંકે ઈસ કા અપની સર્જા સે ગાફિલ હોના ભી એક કિસ્મ કી સર્જા હૈ.

હુ-કમા ફરમાતે હૈનું : એક ગુનાહ કે બા'દ દૂસરે ગુનાહ મેં મુખ્તલા હોના પહુલે ગુનાહ કી સર્જા હૈ જબ કે એક નેકી કે બા'દ દૂસરી નેકી કી તૌફીક મિલના પહુલી નેકી કા બદલા હૈ. બા'જ અવકાત ગુનાહોં કી જલ્દ મિલને વાલી સર્જા (હિસ્સી ઔર જાહિરી નહીં બલ્કે) મા'નવી (બાતિની, રૂહાની) હોતી હૈ જેસા કે બની ઈસરાઈલ કે એક ઈબાદત ગુઝાર શખ્સ ને બારગાહે ખુદાવન્દી મેં અર્જ કી : ઐ મેરે રબ ! મૈં તેરી ડિતની ના ફરમાની કરતા હું લેકિન તૂ મુજે સર્જા નહીં દેતા. જવાબ દિયા ગયા : મૈં તુઝે સર્જા દેતા હું લેકિન તુઝે ઉસ કા એહસાસ નહીં હોતા, ક્યા મૈં ને તુઝે મુનાજાત કી હલાવત (મિઠાસ) સે મહરૂમ નહીં કર દિયા ?

જો શખ્સ સર્જા કી ઈસ કિસ્મ કે બારે મેં ગૌર કરેગા વોહ ઈસે અપની તાક મેં પાએગા યહાં તક કે હજરતે સાથ્યદુના વહબ બિન વરદ **رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى** કી બિદમત મેં અર્જ કી ગઈ : ક્યા ગુનાહ કરને વાલા ઈતાઅત કી લગ્નુંત પાતા હૈ ? ઈશ્વરાં ફરમાયા : (ગુનાહ કા ઈરતિકાબ કરને વાલા તો દૂર) ગુનાહ કા ઈરાદા કરને વાલા ભી ઈતાઅત કી લગ્નુંત નહીં પા સકતા. ચુનાન્યે, જો શખ્સ અપની નિગાહોં કો આજાદ છોડતા હૈ (યા'ની બદ નિગાહી સે નહીં બચાતા) વોહ નિગાહે ઈબ્રાત સે મહરૂમ હો જાતા હૈ, જ્બાન કી હિફાજત ન કરને વાલા દિલ કી સજ્ઞાઈ સે મહરૂમ હો જાતા હૈ, ખાને કે મુઆ-મલે મેં શુભુહાત સે ન બચને વાલે કા દિલ સિયાહ હો જાતા હૈ ઔર વોહ રાત મેં ઈબાદત ઔર મુનાજાત વ હુઆ કી હલાવત (મિઠાસ) સે મહરૂમ રહતા હૈ. યેહ એક ઐસા મુઆ-મલા હૈ કે નફસ કા મુહા-સબા કરને વાલે હજરાત ઈસ સે વાકિફ હોતે હૈનું.

गुनाहों की जल्द सजा भिलने की तरह नेकियों का मुआ-मला भी है के इन की ज़ज़ा भी जल्द (हन्या में ही) भिल जाती है, जैसा के हृदीसे कुदसी में है : औरत की तरफ देखना शैतान के तीरों में से एक झड़ीला तीर है, जिस ने मेरी रिज़ा के हुसूल के लिये इसे तर्क किया तो मैं उसे ऐसा ईमान अता करूँगा। जिस की भिठास वोह अपने हिल में पाएगा। हज़रते सच्चिद्गुना उस्मान नैशापूरी عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ का बयान है : मैं नमाजे जुमुआ के लिये जा रहा था के मेरे जूते का तस्मा टूट गया। मैं उसे दुरुस्त करने के लिये ठहरा और फ़िर मैं ने कहा : ये ह तस्मा इस लिये टूटा है क्यूंके मैं ने गुस्ते जुमुआ नहीं किया।

(صَدِ الْخَاطَر، ص ٣٧، ملخصاً)

गुनाहों के अमराज से नीम जांझूं
परे मुश्किली दे शिफा या इलाही

(वसाईले बज्जिश, स. 105)

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ !

﴿(50) झूटे गवाह बनाने वाले गर्क हो गए﴾

हज़रते सच्चिद्गुना मुहम्मद बिन फ़र्ञ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَلِيِّ फ़रमाते हैं : मैं हज़रते सच्चिद्गुना गुन्नून भिस्ती عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ के साथ एक कश्ती में सुवार था के एक और कश्ती हमारे पास से गुज़री। किसी ने हज़रते सच्चिद्गुना गुन्नून भिस्ती عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِيِّ को बताया : ये ह कश्ती वाले बादशाह के पास जा रहे हैं और वहां जा कर आप رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ के खिलाफ़ कुक्ष (या 'नी' ! मَعَاذَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) को काफ़िर होने) की गवाही हैंगे। ये ह सुन कर आप ने उस कश्ती के गर्क हो जाने की हुआ की। आप رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ के हुआ करते ही उन की कश्ती उलट गई और सब के सब डूब गए। हज़रते सच्चिद्गुना मुहम्मद बिन फ़र्ञ फ़रमाते हैं : मैं ने अर्ज की : हुझूर ! मख्लाह (कश्ती चलाने वाले) का क्या कुसूर था ? फ़रमाया : उस ने उन लोगों को क्यूं सुवार

કિયા હાલાંકે વોહ (ઉન કે મકસદે સફર કો જાનતા થા. ફિર ફરમાયા : (ઉન લોગોં કા અલ્લાહ ગુરૂજَلْ કી બારગાહ મેં ગર્ક હો કર હાજિર હોના જૂટા ગવાહ બન કર હાજિર હોને સે બેહતર હૈ. ઈસ કે બા'દ આપ રહ્માની તૃપ્તિ કી તૈખ્યાત તખ્ટીલ હુઈ ઔર આપ કાંપતે હુએ ફરમાને લગે : અલ્લાહ ગુરૂજَلْ કી ઈજૂઝતો શાન કી કસમ ! મેં આધિના કિસી કે લિયે બદ દુઅા નહીં કરુંગા. ફિર એક દિન આપ બાદશાહ મિસ્ર ને બુલાયા ઔર આપ કે અકાઈદ કે બારે મેં પૂછ્યને લગા, આપ રહ્માની ને વહાં અછ્સન અન્દાજ સે અપને અકાઈદ કો બયાન કિયા જિન્હેં સુન કર વોહ આપ રહ્માની સે ખુશ હો ગયા. ઈસ કે બા'દ એક દિન આપ રહ્માની કો ખલીફા મુ-તવક્કિલ બિલ્લાહ ને ભી તલબ કિયા, ઉસ ને ભી જબ આપ રહ્માની કે ન-જરિયાત વ અફકાર મુલા-હગા કિયે તો આપ રહ્માની કા ઈતના દિલદાદહ ઔર ગિરવીદા હો ગયા કે કહા કરતા થા : જબ ભી અલ્લાહ ગુરૂજَلْ કે નેક બન્દોં કા જિક હો તો સબ સે પહોલે હજરતે સચ્ચિદુના જુન્નુન મિસ્રી કા જિક કિયા કરો.

(سیراعلام النبلا، ذوالنون المصري، ١٨/١٠، رقم الترجمة: ١٩٥١)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

(51) આજ તો મુખે કત્લ હી કરા દિયા થા

ખલીફા મન્સૂર કે મુસાહિબ રબીઅ કો હજરતે સચ્ચિદુના ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા રહ્માની યશમક થી, એક દિન ઈમામ સાહિબ કી મૌજૂ-દગી મેં ઉસ ને ખલીફા સે કહા : ઐ અમીરુલ મુઅમિનીન ! અબૂ હનીફા આપ કે જદે અમજદ હજરતે સચ્ચિદુના અષ્ટુલ્લાહ બિન અબાસ રફ્તારી કી મુખા-લફીત કરતે હોં, ઉન કા કૌલ હૈ કે અગર કોઈ કસમ ખાએ ઔર ફિર ઉસ કે એક દો દિન બા'દ ભી રાન શારીર હુબીલ

કહ દે તો ઉસ કા ઈસ્તિસ્ના સહીહ હૈ લેકિન અબૂ હનીફા કે નઝીટીક સિર્ફ વોહી ઈસ્તિસ્ના દુરુસ્ત હૈ જો કસમ સે મુતાસિલ હો (યાંની કસમ કે ફૌરન બા'દ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ كَذَابٌ** કહા ગયા હો). યેહ સુન કર હજરતે સચ્ચિદુના ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ને ઈશાદ ફરમાયા : એ અમીરુલ મુઅમ્બિનીન ! રબીઅ કા ગુમાન યેહ હૈ કે આપ કે લશ્કર કી આપ સે બૈઅત દુરુસ્ત નહીં હૈ. મન્સૂર ને સબબ પૂછા તો આપ ને ઈશાદ ફરમાયા : ઈસ જગહ કસમ ખા કર બૈઅત કર લી ઔર ફિર ઘર મેં જા કર **إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** કહ કર બૈઅત કો તોડ દિયા. યેહ સુન કર ખલીફા મન્સૂર હંસને લગા ઔર ઉસ ને રબીઅ સે કહા : એ રબીઅ ! ઈમામ સાહિબ કે પીછે ન પડા કરો. જબ દરબાર સે બાહર નિકલે તો રબીઅ ને કહા : આજ તો આપ ને મુઝે કતલ કરા હી દિયા થા. હજરતે સચ્ચિદુના ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા **رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** ને ઈશાદ ફરમાયા : નહીં, બલ્કે તુમ ને મેરે કતલ કી કોશિશ કી થી લેકિન મૈં ને તુમ્હેં ઔર અપને આપ કો બચા લિયા.

(تاریخ بغداد، رقم الترجمہ: ۷۲۹۷، النعمان بن الثابت، ۳۶۲/۱۳)

હસદ કી બીમારી બધ ચલી હે લડાઈ આપસ મેં ઠન ગઈ હે

શહા મુસલ્માન હોં મુનજૂઝમ, ઈમામે આ'ઝમ અબૂ હનીફા

(વસાઈલે બજીશાશ, સ. 573)

صَلُوٰ عَلَى الْحَبِيبِ!

(52) પાની કે ચન્દ કટરોં કા વબાલ

હજરતે અલ્લામા અબુરૂહમાન ઈજને જોઈ લિખતે હૈને : કિસી ગાઉં મેં એક દૂધ ફરોશ રહા કરતા થા જો દૂધ મેં પાની મિલાયા કરતા થા. એક મર્તબા સૈલાબ આયા ઔર ઉસ કે મવેશી બહા કર લે ગયા તો વોહ રોતે હુએ કહને લગા, કે સબ કટરે મિલ કર સૈલાબ બન ગયે જબ કે કરા ઉસે નિદા દે રહી થી :

ذَلِكَ بِسَاقَدَ مُتْيَدَكَ وَأَنَّ
 اللَّهُ لَيْسُ بِظَلَالٍ لِّتُعَيِّنَ
 (ب، ١٧، الحج) (١٠:)

याद रखो ! योरी और जियानत हलाकत में डालने वाले और दीन के लिये शहीद तुक्सान देह हैं। (بحد المدعى، الفصل الثاني والثلاثون، ص ٢١٢)

ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਾਚਿਦੁਨਾ ਈਮਾਮ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਹੱਮਦ ਬਿਨ ਮੁਹੱਮਦ ਗਯਾਲੀ عَلَيْہِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِیِّ ਥੋਕਾ ਫੇਈ ਸੇ ਮਾਲ ਕਮਾਨੇ ਵਾਲਾਂ ਕੀ ਸਮਯਾਤੇ ਹੁਏ ਲਿਖਤੇ ਹੋਣੇ : ਅਸਲ ਬਾਤ ਧੇਹ ਹੈ ਕੇ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਧਕੀਨ ਰਖੇ ਕੇ ਦਗਾਬਾਜੀ ਸੇ ਰਿੜ੍ਹਕ ਕਮ ਜਿਧਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਤਾ ਬਲਕੇ ਉਲਟਾ ਮਾਲ ਸੇ ਬ-ਰ-ਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਬੇਹਤਰੀ ਜਾਤੀ ਰਹਤੀ ਹੈ ਔਰ ਅਧਾਰੀ ਵ ਫਰੇਬ ਸੇ ਈਨਸਾਨ ਜੋ ਕੁਛ ਕਮਾਤਾ ਹੈ ਅਚਾਨਕ ਐਸਾ ਵਾਕਿਆ ਪੇਸ਼ ਆਤਾ ਹੈ ਕੇ ਵੋਹ ਸਥ ਕੁਛ ਤਬਾਹ ਔਰ ਜਾਅਏ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਫਰੇਬ ਵ ਅਧਾਰੀ ਕਾ ਗੁਨਾਹ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਹ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਸ਼ਖਸ ਕਾ ਸਾ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਧ ਮੌਜੂਦ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾਯਾ ਕਰਤਾ ਥਾ ਏਕ ਬਾਰ ਅਚਾਨਕ ਸੈਲਾਬ ਆਯਾ ਔਰ ਉਸ ਕੀ ਗਾਧ ਕੀ ਬਣਾ ਲੇ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੇ ਦਾਨਾ ਬੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ : ਅਭਿਆਜਨ ਬਾਤ ਧੇਹ ਹੈ ਕੇ ਦੂਧ ਮੌਜੂਦ ਮਿਲਾਯਾ ਹੁਵਾ ਸਾਰਾ ਪਾਨੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁਵਾ ਔਰ ਸੈਲਾਬ ਕੀ ਸ਼ਕਲ ਈਖਿਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਗਾਧ ਕੀ ਬਣਾ ਲੇ ਗਿਆ।

(کیا یے سعادت، باب سیم در عدل و انصاف.....ان ۳۲۹/۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

(53) ਧਕੀਨ ਕੀ ਢੋਲਤ

ਦੋ ਬੁਝੂਗ ਹਜ਼ਰਤੇ ਸਾਚਿ-ਦਤੁਨਾ ਰਾਬਿਆ ਬਸ਼ਿਅਤ ਰَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا ਰਾਬਿਆ ਬਸ਼ਿਅਤ ਕੇ ਧਹਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੇ ਲਿਧੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੁਏ ਔਰ ਬਾਹਮ ਗੁਫਤ-ਗੂ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਕੇ ਅਗਰ ਰਾਬਿਆ ਇਸ ਵਜਤ ਖਾਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਂ ਤੋ ਬਹੁਤ ਅਚਹਾ ਹੋ ਕੁਝੂਕੇ

ઉન કે યહાં રિઝુકે હલાલ મુયસ્સર આ જાએગા. ઉસ વકત આપ રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا કુછ ધર મેં સિર્ફ દો હી રોટિયાં થીં, આપ ને વોહ રોટિયાં ઉન દોનોં કે સામને રખ દીએ, ઈતને મેં કિસી સાઈલ ને દરવાજે પર સદા બુલાન્દ કી તો આપ ને વોહ દોનોં રોટિયાં ઉઠા કર ઉસે દે દીએ, યેહ દેખ કર વોહ દોનોં અફરાદ હૈરત જાડા રહ ગયે. કુછ હી દેર કે બા'દ એક કનીજ બહુત સી ગર્મ રોટિયાં લિયે હાજિરે બિદમત હુદ્દ ઔર અર્જ કી, કે યેહ મેરી માલિકા ને બિજવાઈ હૈએ. હજરતે સચ્ચિ-દૃતુના રાબિઆ બસરિયા રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا ને જબ જિનતી કી તો વોહ અણ્ણારહ રોટિયાં થીએ, યેહ દેખ કર આપ ને કનીજ સે ફરમાયા : શાયદ તુમ્હેં ગલત ફંડું હો ગઈ હૈ યેહ રોટિયાં મેરે યહાં નહીં બલ્કે કિસી ઔર કે હં ભેણ ગઈ હૈએ. કનીજ ને યકીન કે સાથ અર્જ કી, કે યેહ આપ હી કે લિયે બિજવાઈ ગઈ હૈએ મગર આપ ને કનીજ કે મુસલ્સલ ઈસરાર કે બા વુજૂદ રોટિયાં વાપસ લૌટા દીએ. કનીજ ને જબ વાપસ જા કર અપની માલિકા સે યેહ માજરા બયાન કિયા તો ઉસ ને હુકમ દિયા કે ઈસ મેં મળીએ દો રોટિયોં કા ઈજાફા કર કે લે જાઓ, કનીજ જબ બીસ રોટિયાં લે કર હાજિર હુદ્દ ઔર હજરતે સચ્ચિ-દૃતુના રાબિઆ બસરિયા રَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا ને જિનતી ફરમા લી તો ફિર ઉન કે જરીએ મેહમાનોં કી ખાતિર મદારત ફરમાઈ. ખાને સે ફરાગત કે બા'દ જબ ઉન દોનોં ને માજરા દરયાફત કિયા તો હજરતે સચ્ચિ-દૃતુના રાબિઆ બસરિયા ને ઈશ્રાદ ફરમાયા : જબ આપ હજરત તશરીફ લાએ તો મુજે અન્દાજા હો ગયા થા કે આપ ભૂક કા શિકાર હૈએ ચુનાન્યે, જો કુછ ધર મેં હાજિર થા વોહ મેં ને પેશ કર દિયા, ઈતને મેં સાઈલ ને સદા લગાઈ તો મૈં ને વોહ દોનોં રોટિયાં ઉસે દે કર બારગાહે ખુદાવન્દી મેં અર્જ કી : ઐ અલ્લાહ ગુર્જ ! તેરા વા'દા એક કે બદલે દસ દેને કા હૈ ઔર મુજે તેરે વા'દે પર મુકમ્મલ યકીન હૈ. જબ વોહ કનીજ 18 રોટિયાં લાઈ તો મૈં ને સમજ લિયા કે

ઈસ મુખ્યા-મલે મેં જરૂર કોઈ ગ-લતી હુઈ હૈ ઈસ લિયે મૈં ને ઉન્હેં વાપસ કર દિયા, ફિર જબ વોહ બીસ રોટિયાં લે કર આઈ તો મૈં ને વા'હે કી તકમીલ સમજ કર ઉન્હેં કબૂલ કર લિયા.

(તજ્જક્ર-રતુલ ઔલિયા, જિકે રાબિઆ, 1/68)

(54) લુકમે કે બદલે લુકમા

હજરતે સચ્ચિદુના ઈમામ અબ્દુલ્લાહ બિન અસાદ યાફેઈ ઉર્ગેજીન કી “રૌજુર્યાહીન” મેં નકલ ફરમાતે હૈનું : અલ્લાહ ઉર્ગેજીન કી રિઝા કે લિયે એક ઔરત ને કિસી મોહતાજ (યા'ની મિસ્કીન) કો ખાના દિયા ઔર ફિર અપને શોહર કો ખાના પહોંચાને ખેત કી તરફ ચલ પડી, ઉસ કે સાથ ઉસ કા બચ્ચા ભી થા, રાસ્તે મેં એક દરિન્દે (યા'ની ફાડ ખાને વાલે જાનવર) ને બચ્ચે પર હમ્લા કર દિયા, વોહ દરિન્દા બચ્ચે કો નિગલના હી ચાહતા થા કે ના-ગાહાં (યા'ની અચાનક) ગૈબ સે એક હાથ જાહિર હુવા જિસ ને ઉસ દરિન્દે કો એક જોરદાર ઝર્બ લગાઈ ઔર બચ્ચે કો છુડા લિયા, ફિર ગૈબ સે આવાજ આઈ : “એ નેક બાખ ! અપને બચ્ચે કો સલામતી કે સાથ લે જા ! હમ ને લુકમે કે બદલે તુઝે લુકમા અતા કર દિયા.” (યા'ની તૂને ગરીબ કો ખાને કા લુકમા જિલાયા તો અલ્લાહ ઉર્ગેજીન ને તેરે બચ્ચે કો દરિન્દે કા લુકમા બનને સે બચા લિયા).

(રૂષ રીયાહિન મં ٢٧٤)

અલ્લાહ ઉર્ગેજીન કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયે રહેતી હો.

أَوْبِينَ بِجَاهِ الْتَّيِّنِ الْأَكْمَينِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

મેં સબ દૌલત રહે હક મેં લુટા હું
શહા એસા મુજે જગ્બા અતા હો

(વસાઈલે બળ્ણિશ, સ. 316)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوا عَلَى مُحَمَّدٍ

મીठે મીठે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ગુનાહોં સે બેચ કર નેકિયોં ભરી જિન્દગી કા જગ્જબા પાને કે લિયે તખ્લીગે કુરાઓનો સુન્તત કી આલમગીર ગેર સિયાસી તહરીક દા'વતે ઈસ્લામી કે મ-દની માહોલ સે વાબસ્તા હો જના મુઝીએ તરીન હૈ. ઈસ મ-દની માહોલ કી બ-ર-કત સે કેસે કેસે બિગડે હુએ લોગ સુધર ગાએ, ઈસ કી એક જલક ઈસ મ-દની બહાર મેં મુલા-ઇઝા કીજિયે, ચુનાન્યે

ન્યૂ ઈયર નાઈટ મનાને સે બાળ રહા

ગોજરાનવાલા (પંજાਬ, પાકિસ્તાન) કે એક ઈસ્લામી ભાઈ (ઉત્ત્ર તકરીબન 35 સાલ) કા બધાન કુછ યું હૈ કે મેરા તઅલ્લુક એક ખાતે પીતે ઘરાને સે થા, ન નમાઝ પઢતા ન કુરાઓન બદકે શરાબ નોશી, બદકારી, જૂઆબાજી કા શૌકીન થા હતા કે અપની જમીનેં બેચ બેચ કર જૂઆ ખેલા કરતા. બીવી બચ્ચોં કો ભી તંગ કિયા કરતા. મેરે કિરદાર કી વજહ સે મેરે ઘર વાલે ભી સખ્ત પરેશાન થે. વોહ અક્સર મુજે બુરાઈયોં સે રોક્તે લેકિન મૈં ન માનતા. એક મર્તબા મૈં ને અપને તેરે પર ન્યૂ ઈયર નાઈટ મનાને કા પ્રોગ્રામ બનાયા, શરાબ નોશી વ બદકારી કે તમામ લવાજિમાત જમ્મા કિયે, 31 દિસમ્બર કી રાત મેરે યારે બદ અત્વાર સબ મેરે તેરે પર જમ્મા હો ગાએ. તકરીબન 10 બજે મૈં ઘર આયા કે 12 બજે તક વાપસ આ જાઉંગા. ઘર પહોંચ કર મૈં ને ટીવી લગાયા ઔર ચેનલ બદલતે બદલતે મ-દની ચેનલ મેરે સામને આ ગયા જિસ પર એક બુજુર્ગ (યા'ની અમીરે અહલે સુન્તત دامت برکاتھم العالیه) ન્યૂ ઈયર નાઈટ મનાને

વાળોં કો સમજા રહે થે, અન્દાજ ઐસા પ્યારા ઔર દિલચુસ્પ થા કે મૈં ને વોહ બયાન સુનના શુરૂઆ કર દિયા, ઈસ બયાન સે મુઝે બડી મા'લૂમાત મિલ્યો ઔર ઈબ્રત હુઈ કે હમ ક્યા કરને જા રહે થે ? મૈં ખૌફે ખુદા સે રોને લગા ઔર બિલ આભિર મૈં ને ન્યૂ ઈયર નાઈટ મેં ખુરાક્ષાત કરને ઔર દીગર ગુનાહોં સે તૌબા કર લી. દૂસરી તરફ મેરે દોસ્ત મેરે ઈન્ટિજાર મેં થે, જબ મૈં ન પહોંચા તો વોહ મુજે ફોન કરને લગે લેકિન મૈં ને અપના મોબાઇલ બન્ધ કર દિયા ઔર સો ગયા. બદલી હુઈ સુખ સે મેરી નઈ જિન્દગી કા આગાજ હુવા, મૈં ને બુરાઈયાં ઔર બુરી સોહબત છોડ દી, અપના મોબાઇલ નમ્બર ભી તબ્દીલ કર લિયા તાકે બુરે દોસ્તોં સે નજાત મિલ જાએ, કાદિરી અતારી સિલ્વિલે મેં બૈઅત હો કર શૈખે તરીકત અમીરે અહલે સુન્તત બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરતે અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَّةُ** કા મુરીદ ભી બન ગયા. અવ્વલન તીન દિન કે મ-દની કાફિલે મેં આશિકાને રસૂલ કે સાથ સર્કર કિયા ફિર દા'વતે ઈસ્લામી કે જેરે ઈન્ટિજામ હોને વાલે **30** દિન કે ઈજતિમાઈ એ'તિકાફ મેં ભી બૈઠા. દાઢી બઢા લી, મદ્ર-સતુલ મદીના બાલિગાન મેં પઢના શુરૂઆ કર દિયા. યેહ સબ દા'વતે ઈસ્લામી કા ફેઝાન હૈ વરના ઈસ વક્ત મૈં ન જાને કિસ હાલ મેં હોતા !

صَلُوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

માન્દુર મારાજુ

તામ કાબ	મસ્તક મૂળ લખણ	મસ્તક લખણ
તરજી કન્ચા લાયિમાન	અલી હુશ્રત આમ અહ્મદ રખાન, મૃત્યુ: ١٣٤٠ھ	મુક્તીપીદી મહીને, બાબ મદીને કરાપી
તિવિર ખરાન અફરાન	ચદ્રાલા પાશ મુત્તી લખ્મ દીન મરાઓ આડી, મૃત્યુ: ١٣٦٧ھ	મુક્તીપીદી મહીને, બાબ મદીને કરાપી
ત્યારી કિર	દ્વારા અધ્યાત્મમાન ઉન્નાખી રાતરી, મૃત્યુ: ٦٠٦ھ	દાર જાયા અન્તરાથ અર્થી, બિરોત ١٤٢٠ھ
તિવિર ચાદી	અહ્મ બિન મુહસાડી માલી ખૂલ્ફી, મૃત્યુ: ١٢٤١ھ	દાર લાન્કર, બિરોત ١٤٢١ھ
રૂધ માની	અબો ફશુલ શહાબ દીન સીદ્હ મુહૂર લોઈ, મૃત્યુ: ١٢٧٠ھ	દાર જાયા અન્તરાથ અર્થી, બિરોત ١٤٢٠ھ
ચિંગ ખારી	અમામ અબુ અદ્ડુલ્હ મુહીબીન એસાઉલ ખારી, મૃત્યુ: ٢٥٦ھ	દાર લક્ષ્મી અલ્હુલી, બિરોત ١٤١٩ھ
ચિંગ મલ્લ	અમામ અબો ખુસીન મુસ્લિમ બિન જાખ ત્યારી, મૃત્યુ: ٢٦١ھ	દાર બિન જ્ઝામ, બિરોત ١٤١٩ھ
સના અની દાર્દ	અમામ અબો દુલ્મિયાન બિન એફુથ જીચાની, મૃત્યુ: ٢٧٥ھ	દાર જાયા અન્તરાથ અર્થી, બિરોત ١٤٢١ھ
સના અની તર્મી	અમામ અબો ઉસ્તી મુહીબીન ઉસી તર્મી, મૃત્યુ: ٢٧٩ھ	દાર લાન્કર, બિરોત ١٤١٤ھ
અસ્ર	અમામ અબો ખુસીન ખલી, મૃત્યુ: ٢٤٤ھ	દાર લક્ષ્મી, બિરોત ١٤١٤ھ
મન્દરક	અમામ અબુ અદ્ડુલ્હ મુહીબીન અબુ અદ્ડુલ્હ હાકિમ શિથાપોરી, મૃત્યુ: ٤٠٥ھ	દાર મર્ફત, બિરોત ١٣٨٨ھ
ત્રણિ અલ્હુલી	અમામ અબુ રુકી દીન અલ્હુલી બિન અબુ અદ્ડુલ્હ મન્દરી, મૃત્યુ: ٦٥٦ھ	દાર લક્ષ્મી અલ્હુલી, બિરોત ١٤١٨ھ
અલ્હુમ અલ્હુલી	અમામ અબો લાલા સીલિયાન બિન અબુ અદ્ડુલ્હ ટ્રેની, મૃત્યુ: ٣٦٠ھ	દાર જાયા અન્તરાથ, અર્થી, બિરોત ١٤٢٢ھ
અલ્હુમ અલ્હુલી	અમામ અબો લાલા સીલિયાન બિન અબુ અદ્ડુલ્હ ટ્રેની, મૃત્યુ: ٣٦٠ھ	દાર લક્ષ્મી અલ્હુલી, બિરોત ١٤٢٠ھ
મસ્તક અદરાત	અમામ અબુ કુદરાતી અલ ખામ બિન નાફ ચન્દાની, મૃત્યુ: ٢١١ھ	દાર લક્ષ્મી અલ્હુલી, બિરોત ١٣٧٦ھ
શુખ લાયિમાન	અમામ અબો કાખીમ બિન ખુસીન બિન અલ્હુલી, મૃત્યુ: ٤٥٨ھ	દાર લક્ષ્મી અલ્હુલી, બિરોત ١٤٢١ھ
મન્દરાની લિલી	અમામ અબો લાલા અહ્મીબ બિન અલ્હુલી, મૃત્યુ: ٣٠٧ھ	દાર લાન્કર, બિરોત ١٣٢૨ھ
મુજજ અર્વાની	હાફ્ઝ નોર દીન અલી બિન અબો કુર્દીભી, મૃત્યુ: ٨٠٧ھ	દાર લાન્કર, બિરોત ١٤٢٠ھ
મુજજ અલ્હુલી	અમામ અબો લાલા અહ્મીબ બિન અલ્હુલી, મૃત્યુ: ٩١١ھ	દાર લક્ષ્મી અલ્હુલી, બિરોત ١٤٢١ھ

دارالكتب العلمية، بيروت ١٤١٩ھ	امام علي مقتبى بن حسام الدين بندرى، متوفى ٩٧٥ھ	كتبة العمال
المكتبة الفضيلية مملكة المكرمة	عبد الرحمن بن شهاب الدين بن رجب حلبي، متوفى ٧٩٥ھ	جامعة العلوم والعلوم
مكتبة الرشد لرياض ١٤٢٠ھ	ابو الحسن علي بن خلف بن عبد الملك، متوفى ٤٤٩ھ	شرح صحیح البخاری
دارالكتب العلمية	علام عبد الرؤوف مناوي، متوفى ١٠٣٠ھ	فيض القدر
مكتبة الإمام الشافعى رياض ١٤٠٨ھ	علام عبد الرؤوف مناوي، متوفى ١٠٣٠ھ	اتيسير بشرح جامع الصغير
دارالكتب العلمية بيروت ١٣٣١ھ	امام حافظ محمد بن راشد ازدي، متوفى ١٥٣٣ھ	كتاب الجامع
دارالكتب العلمية ١٣٩٨ھ	ابو الفداء اسحاق بن عربى كشى مشق شانقى، متوفى ٧٧٤ھ	المبهراية والنهاية
કوسٹ پاکستان	الموقى بن احمد الحنفى، متوفى ٥٦٨ھ	المناقب للهفقى
دارالكتب العلمية ١٣٢٦ھ	امام ابو عبد الله ابراهيم بن محمد بن نابل، متوفى ٢٤١ھ	الزبير
دارالكتب، بيروت ١٣٢٧ھ	امام شمس الدين محمد بن احمد زبينى، متوفى ٧٤٨ھ	سير اعلام العالماء
دارالكتب العلمية، بيروت ١٣٧٤ھ	حافظ ابو بكر احمد بن علي خطيب بغدادى، متوفى ٤٦٣ھ	تاريخ بغداد
دارالكتب العلمية، بيروت ١٣٥٥ھ	كمال الدين محمد بن سوسى دميرى، متوفى ٨٠٨ھ	حياة الحيوان
دارالصادر، بيروت ١٨٢٣ء	امام ابو حامد محمد بن محمد غزالى، متوفى ٥٥٠ھ	احياء علوم الدين
دارالكتب العلمية، بيروت	امام ابو حامد محمد بن محمد غزالى، متوفى ٥٥٠ھ	مكافحة القلوب
الاستشارات التجينية تهران	امام ابو حامد محمد بن محمد غزالى، متوفى ٥٥٠ھ	كيميائے سعادت
دارالكتب العلمية ١٤١٧ھ	الامام شيخ ابو عذر ابراهيم الطبرى، متوفى ٦٩٤ھ	الرياض الحضرية
دار احياء التراث العربي ١٤١٧ھ	عز الدين ابو الحسن علي بن محمد الحجرى، متوفى ٦٣٠ھ	اسد الغابة
مؤسسة الريان، بيروت ١٣٢٢ھ	امام ابو الفرج محمد بن عبد الرحمن خادوى شافعى، متوفى ٩٠٢ھ	القول البديج
دارالكتب العلمية ١٤١٧ھ	محمد بن عبد الباقى بن يوسف زرقانى، متوفى ١١٢٢ھ	شرح العلامة الزرقانى
الاستشارات التجينية تهران ايران ١٣٧٩ھ	شيخ الاسلام ابو الحسن ابو بكر ابي ابي قيم زيد الدين عطاء الله شاپورى، متوفى ٦٣٧ھ	تدذكرة الاولى
وزار مصطفى المازى ١٣٢٥ھ	امام ابو الفرج عبد الرحمن بن علي ابن بوزي، متوفى ٥٩٧ھ	صید المطر

مکتبہ دارالفتوح مشقہ ۱۳۲۲ھ	امام ابوالقریج عبدالرحمن بن علی ابن جوزی، متوفی ۵۹۷ھ	بخار الدیواع
دارالكتب العلمية بيروت ۱۳۲۳ھ	ابوالقریج عبدالرحمن بن علی جوزی، متوفی ۵۹۷ھ	عینون الحکایات
دار صادر، بيروت ۱۹۹۶ء	ابن حمدون، متوفی ۵۶۲ھ	التدرکۃ الحمد ویۃ
داراللکر بيروت ۱۳۱۹ھ	شہاب الدین محمد بن ابی الحسن الشافعی، متوفی ۸۰۵ھ	مسطرف
دارالكتب العلمية بيروت	علامہ سید محمد بن محمد بن الحسین الریدی الشیرازی، متوفی ۱۴۰۰ھ	اتحاد السادة المُتَّقِيْن
دارالمعرفة، بيروت ۱۳۱۹ھ	احمد بن محمد بن علی بن حجر کی بیوی، متوفی ۹۷۴ھ	الزواجر
دارالكتب العلمية، بيروت ۱۳۲۱ھ	عبدالله بن اسد بن علی یافعی راکی، متوفی ۷۶۸ھ	روض الریاحین
پشاور	الامام الفاطمی محمد بن احمد بن خثان بن قیماز الدہبی، متوفی ۷۴۸ھ	كتاب الکبار
لغیصل ناشران	مولانا جمال الدین روی	مشنون مولوی معنوی
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	رسیس الحکیمین مولانا نقی علی خان	فضائل دعاء
رضا فاؤنڈیشن، لاہور ۱۴۱۸ھ	اعلیٰ حضرت امام احمد رضا بن نقی علی خان متوفی ۱۳۴۰ھ	فتاویٰ رضویہ (مترجم)
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	شہزادہ اعلیٰ حضرت محمد مصطفیٰ رضا خان، متوفی ۱۴۰۲ھ	املفوظ (لغویات اعلیٰ حضرت)
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	مفتی محمد احمد عظیمی، متوفی ۱۳۶۷ھ	بہار شریعت
ضیاء القرآن	حکیم الامام حضرت مفتی احمد پارخان	مرأۃ السنایح
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	شیخ الحدیث حضرت علامہ عبداً مصطفیٰ عظیمی	سیرت مصطفیٰ
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	شیخ الحدیث حضرت علامہ عبداً مصطفیٰ عظیمی	آنکیتہ عبرت
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	شیخ الحدیث حضرت علامہ عبداً مصطفیٰ عظیمی	عجاں القرآن
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	امیرالمحدث حضرت علامہ ابوالباقی الجعفری را استاد رکاتہم العالیہ	نکی کی دعوت
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	امیرالمحدث حضرت علامہ ابوالباقی الجعفری را استاد رکاتہم العالیہ	زلزال اور اس کے اسباب
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	اعلیٰ حضرت امام احمد رضا بن نقی علی خان متوفی ۱۳۴۰ھ	حدائق بخشش
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	امیرالمحدث حضرت علامہ ابوالباقی الجعفری را استاد رکاتہم العالیہ	ظلماں کا انجام
مکتبۃ المدینہ، باب المدینہ کراچی	امیرالمحدث حضرت علامہ ابوالباقی الجعفری را استاد رکاتہم العالیہ	وسائل بخشش

ફેહરિસ

ઉન્વાન	સફળા	ઉન્વાન	સફળા
ગીબત સે બાજ રખેગા	1	જૂટ ગુનાલો કી તરફ લે જાતા હૈ	18
નુકસાન અપના હૈ	1	સચ્ચે આદમી કી બાત કી કબૂલિયાત	18
જૈસી કરની વૈસી ભરની	2	કિસી કી મુસીબત પર ખુશી કા ઈજાર	19
જૈસા કરેગા વૈસા ભરેગા	2	બદંગોઈ કી સજા	20
ખુદ ભી જવીલ હોતા હૈ	3	નરમી કી ફરીલત	21
દૂસરોને સાથ અથડા બરતાવ કોણ્યે	4	મિઝાજ મેં નરમી પૈદા કરને કા નુસ્ખા	21
કંજે કી કોણિશ કરને વાલી અન્ધી હો ગઈ	6	કલ કા ફીર આજ કા અમીર	22
સાત જમીનોને તક ધંસાયા જાએગા	7	બદારી કી તોહમત લગાને કા અન્જામ	23
તૌક ગાંને મેં ડાલા જાએગા	8	તુમ્હારે એથ ખુલ જાઓંગો	23
મિઝી ઉઠા કર મૈદાને હશ્ર મેં લાએ	9	ચાલીસ સાલ તક ઈફલાસ કા શિકાર રહા	24
ફર્જ કબૂલ હોતે હેં ન નફલ	9	લોગોંને બુરે નામ રખના	24
ગલે મેં બીસ પચ્છીસ સેર		ફરિશેતે લાન્નત કરતે હેં	26
મિઝી ડાલ કર દેખ લો	9	કિસી કો બે વુક્ક યા ઉલ્લુ કહને કા હુક્મ	26
જૂટા ઈલામ લગાને કી સજા	10	મધ્યલી ને અંગૂઠા કાટા	27
બોહતાન લગાને કી સજા	10	મઝલૂમ કી મદદ ઝડૂર હોતી હૈ	28
દોઝિયોં કી પીપ મેં રહના પડેગા	11	મઝલૂમ કી બદ હુસા મકબૂલ હૈ	29
તૌબા ઝડૂરી હૈ	12	મઝલૂમ જાનવર કી બદ હુસા	29
બીવી કો શોહર કે બિલાફ ભડકાને		હાથ બેકાર હો ગયા	30
વાલી અન્ધી હો ગઈ	12	મઘ્યિ સે તકલીફ દૂર કરને કા સિલા	30
ઓરત કો ઊં કે ખાવનું કે બિલાફ ઉભારના	12	કુતોં કા ઈલાજ કરતે	31
દો દિલોં કો જોડને કી કોણિશ કરો	13	ફીર કો ધૂકારા તો ખુદ ફીર બન ગયા	31
તૂકિતના અથડા હૈ !!	13	સ-દકાન રોકો	33
લોગોં કો સતાને કી સજા	14	તોલ કમ કયું હુવા ?	33
મુઆફી માંગ લીજિયે	15	કર ભલા હો ભલા	34
ઠંડા મસ્ખરી કર કે સતાને વાલે કી સજા	15	આસાનીયાં દોગે આસાની ભિલેગી	35
લોગોં કા મજાક ઉડાને વાલે કા અન્જામ	15	તીનોં કલ્ય હો ગયે	36
મજાક મેં ભી ડરાને સે રોકા	16	ખુલન્દી ચાહેને વાલે કી રૂસ્વાઈ	37
મશકીયા ક્યા હૈ ?	17	અપને દો બેટે મર ગયે	38

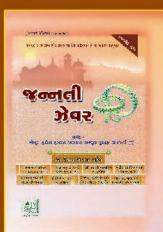
ઉન્વાન	સફંડા	ઉન્વાન	સફંડા
જમીન મેં ધંસ ગયા	39	હાફિઝે કી તબાહી કા એક સબબ	63
અલ્લાહ જો ચાહે દે	39	ખૌફનાક ડાકુ	64
બેટિયોં કે ફાઈલ	40	જાલિમ કો મોહલત મિલતી હૈ	65
અન્ધી લડકી	41	જબાન લટક કર સીને પર આ ગઈ	65
તુમ ને ઉસ કા હાથ પકડા તો		કારુન કા અન્જામ	68
કિસી ને મેરા હાથ પકડ લિયા	42	શિકારી ખુદ શિકાર હો ગયા	70
ક્યા આપ કો યેહ ગવારા હોગા?	43	શિકાર કરને ચલે થે, શિકાર હો બેઠે	72
મુજે બદકારી કી ઈજાજત દીજિયે	43	યેહ મેરી જિઝેદારી નહીં હૈ	73
અપના બચ્ચા સમજ કર		પાંચ દિરહમ ભી મિલ ગયે ઔર પની ભી	74
ઓપરેશન કરને કા સિલા	44	માં કે ગુસ્તાબ કો જમીન જિન્દા નિગલ ગઈ	75
અચ્છા કરોગે અચ્છા મિલેગા	45	માં બાપ કે ના ફરમાન કો	
હુઅસે બેર કા ફાંદોદા	46	જીતે જી સજા મિલતી હૈ	76
દૂસરોં કી સલામતી માંગને કા સિલા	46	જૈસા બોંદોગે વેસા કાંઠેંગે	76
જાલિમ અપને અન્જામ કો પહોંચા	47	અણાન કા મળજાક ઉડાને વાલે કા અન્જામ	77
બદ હુઅા ન કરો	48	નાચરંગ દી મહફિલ જારી થી કે...	77
બદ હુઅા કરને કે ચન્દ શર-ઈ અહકામ	49	કટા હુવા સર	78
મજાફૂર કો જિન્દા જલાને વાલા		ચોર અપાહજ હો ગયા	78
ખુદ ભી જિન્દા જલ ગયા	49	મહલ વીરાન હો ગયા	78
હજરતે સાચ્છદુના		મુજે આગે જ કર ફેંકો	79
યદ્દ્યા <small>عَذَّبَ اللَّهُمَّ كَيْفَ يَشَاءُ</small> કી શહાદત	51	બૂઢી માં	81
તાબેઈ બુર્જું કી શહાદત	52	નેકિયોં ઔર ગુનાહોં કા બદલા	
જુલ્મ સે છુટકારે કી હુઅા કયું નહીં કી?	54	હુન્યા મેં ભી મિલ કર રહતા હૈ	84
લાલચી બીવી કા અન્જામ	55	જૂટે ગવાહ બનને વાલે ગર્ક હો ગયે	86
શેર ને સર ચબા ડાલા	57	આજ તો મુજે કંતલ હી કરા હિયા થા	87
જુલ્મ કા અન્જામ	57	પાની કે ચન્દ કંતરોં કા વબાલ	88
એક ટાંગ કટ ગઈ	59	યડીન કી દોલત	89
પુર અસરાર મા'ગૂર	60	લુક્મે કે બદલે લુકમા	91
જૈસી કરની વૈસી ભરની	61	ન્યૂ ઈયર નાઈટ મનાને સે બાજ રહા	92
કુરાને કરીમ ભુલા હિયા ગયા	62	માઝાખો મરાજેઅ	94

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

નેક નમાજી બનને કે લિયે

હર જુમાચારત બા'દ નમાજે ઈશા આપ કે યહાં હોને વાલે દા'વતે ઈસ્લામી કે હફ્તાવાર સુન્નતો ભરે ઈજતિમાઅ મેં રિઝાએ ઈલાહી કે લિયે અથ્રી અથ્રી નિયતો કે સાથ સારી રાત શિર્કત ફરમાઈયે છે સુન્નતો કી તરબિયત કે લિયે મ-દની કાફિલે મેં આશિકાને રસૂલ કે સાથ હર માહ તીન દિન સફર ઓર છોડાના “ફિકે મદીના” કે જરીએ મ-દની ઈન્નામાત કા રિસાલા પુર કર કે હર મ-દની માહ કી પહલી તારીખ અપને યહાં કે કિભેદાર કો જમ્બ કરવાને કા મા'મૂલ બના લીજિયે.

મેરા મ-દની મકસદ : “મુઝે અપની ઓર સારી દુન્યા કે લોગોં કી ઈસ્લાહ કી કોશિશ કરની હે. ” إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ અપની ઈસ્લાહ કે લિયે “મ-દની ઈન્નામાત” પર અમલ ઓર સારી દુન્યા કે લોગોં કી ઈસ્લાહ કી કોશિશ કે લિયે “મ-દની કાફિલોં” મેં સફર કરના હે. إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

મક-ત-બતુલ મદીના®
 દા'વતે ઈસ્લામી

કેળાને મદીના શ્રી કોનિયા બગીયે કે પાસ, મિરજાપુર, અહમદાબાદ, ગુજરાત, ઇન્ડિયા
 Mo.091 93271 68200 E-mail : maktabaahmedabad@gmail.com www.dawateislami.net

